



แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)

องค์การบริหารส่วนตำบลสะพุง
อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ

สำนักงานปลัด อบต.
(งานนโยบายและแผน)
โทร. ๐๔๕ - ๖๗๗ ๔๖๐
www.sapung.go.th



ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลสะพุง
เรื่อง ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

.....

อาศัยอำนาจตามความแห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๑๗ และข้อ ๒๔ ประกอบกับมติในการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลสะพุง สมัยสามัญสมัยที่ ๒ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๒

องค์การบริหารส่วนตำบลสะพุง จึงขอประกาศใช้แผนพัฒนา (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)ปี พ.ศ.๒๕๖๒ เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลสะพุงต่อไป

จึงประกาศมาให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ เดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๒

(นายโยธิน มุลกะกุล)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสะพุง

อาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติกำหนดแผนขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ หมวด ๒ มาตรา ๑๖ (๑) ประกอบกับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง ซึ่งแผนพัฒนาท้องถิ่น หมายถึง แผนพัฒนาท้องถิ่น

แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕ ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ๑๗,ข้อ ๒๔ ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง แผนพัฒนาท้องถิ่นนั้นหมายถึง แผนพัฒนาท้องถิ่น ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นจัดประชุมประชาชาคมท้องถิ่น ส่วนราชการ และรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง เพื่อแจ้งแนวทางพัฒนาท้องถิ่น รับทราบปัญหา ความต้องการ ประเด็น การพัฒนาและประเด็นที่เกี่ยวข้องตลอดจนความช่วยเหลือทางวิชาการ และแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ เพื่อนำมากำหนดแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี โดยให้นำข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาจากหน่วยงานต่างๆ และข้อมูลในแผนพัฒนาหมู่บ้านหรือแผนชุมชน มาพิจารณาประกอบการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕)

เพื่อให้การดำเนินให้เป็นไปตามกฎหมายดังกล่าว องค์การบริหารส่วนตำบลสะพุงได้ตระหนักถึงความสำคัญของการวางแผนเป็นสิ่งสำคัญของการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๒ แต่เนื่องจากแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) ฉบับทบทวน ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ขึ้น เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๖๓ และพร้อมที่จะนำไปการปฏิบัติและสามารถใช้ในการ ประสานงานแผนการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและระสิทธิภาพ ตามนโยบายที่คณะผู้บริหารหวังที่จะทำให้เกิดการพัฒนาในท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบลสะพุง จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) ฉบับทบทวน ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการนำไปปฏิบัติเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริงต่อไป

สำนักงานปลัด งานนโยบายและแผน
องค์การบริหารส่วนตำบลสะพุง
อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ

สารบัญ

เรื่อง

หน้า

ส่วนที่ ๑	สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๑
ส่วนที่ ๒	สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)	๑๐
ส่วนที่ ๓	แผนยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๑
ส่วนที่ ๔	การนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ	๖๔
ส่วนที่ ๕	การติดตามและประเมินผล	๑๓๒

ภาคผนวก

-ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)

ขององค์การบริหารส่วนตำบลสะพุง

“ชุมชนน่าอยู่มีความเข้มแข็ง สิ่งแวดล้อมดี คนมีคุณภาพและการบริหารจัดการที่ดี
แบบมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน โปร่งใสสามารถตรวจสอบได้”

วิสัยทัศน์ (vision) และพันธกิจ (mission) การพัฒนาท้องถิ่น

๑. ด้านกายภาพ

เหตุที่ได้ชื่อ “สะพุง” เพราะเมื่อสมัยก่อนในเขตพื้นที่ต้นไม้ชนิดหนึ่งซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมาก มีชื่อว่า “ต้นสะพุง” ต่อมาต้นไม้ดังกล่าวได้หมดไปจากพื้นที่คนเฒ่าคนแก่ก็เลยตั้งชื่อตำบล โดยใช้ชื่อต้นไม้เพื่อให้ระลึกถึงว่าครั้งหนึ่งในตำบลสะพุงได้มีต้นสะพุงอยู่เป็นจำนวนมากและได้สูญพันธุ์ไปจากพื้นที่แห่งนี้แล้ว ลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปเป็นที่ราบล้อมรอบด้วยบริเวณพื้นที่ที่สูงกว่า จึงเป็นทางผ่านของลำน้ำจากตำบลข้างเคียงส่งผลให้เป็นพื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับการทำการเกษตรและมีแหล่งน้ำใต้ดินที่ไม่ลึกนักสามารถนำขึ้นมาใช้อุปโภค-บริโภคได้

อย่างสะดวก และตั้งอยู่ห่างจากตัวเมืองศรีสะเกษไปทางทิศใต้ประมาณ ๓๘ ก.ม.

ตำบลสะพุง เป็นตำบลหนึ่งใน ๗ ตำบลของอำเภอศรีรัตนะ ซึ่งแยกจากตำบลตูมและได้รับการประกาศจากกระทรวงมหาดไทยแยกเขตการปกครองเป็นตำบลสะพุง มีผลเมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๔๐ ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการกำหนดเขตตำบลในพื้นที่อำเภอศรีรัตนะ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๔๐ ปัจจุบันแบ่งการปกครองออกเป็น ๑๔ หมู่บ้าน และได้รับยกฐานะจากสภาตำบลสะพุงเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลสะพุง เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยตำบลสะพุงอยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ ไปทางทิศเหนือ เป็นระยะทาง ประมาณ ๓ กิโลเมตร ขนาดพื้นที่ ๒๕.๗ ตารางกิโลเมตร หรือปริมาณ ไร่

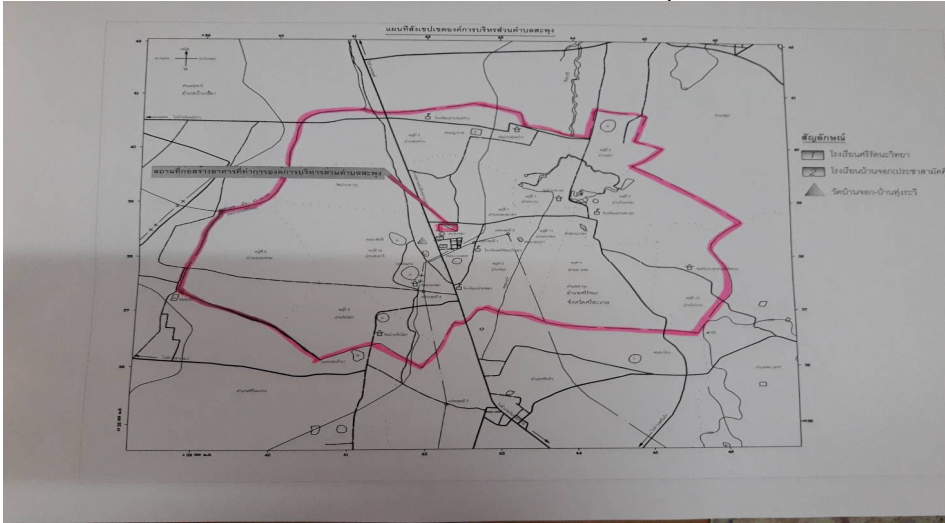
ลักษณะภูมิประเทศ

องค์การบริหารส่วนตำบลสะพุง ตำบลสะพุงเป็น ๑ ใน ๗ ตำบลในเขตอำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ มีอาณาเขตพื้นที่อยู่ติดกันท้องถิ่นใกล้เคียง ๔ ส่วน คือ เทศบาลตำบลศรีรัตนะ , ตำบลตูม, ตำบลสะยาว, ตำบลศรีโนนงาม ดังนี้

อาณาเขต

ทิศเหนือ	จรด	ตำบลตูม
ทิศตะวันออก	จรด	ตำบลตูม
ทิศตะวันตก	จรด	ตำบลศรีโนนงาม
ทิศตะวันตก	จรด	ตำบลศรีโนนงาม

ลักษณะภูมิประเทศ
องค์การบริหารส่วนตำบลสะพุง



๒.ด้านการเมืองการปกครอง

จำนวนหมู่บ้านในเขตตำบลสะพุง มีจำนวนทั้งสิ้น ๑๔ หมู่บ้าน

* จำนวนหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล เต็มทั้งหมู่บ้านจำนวน ๑๒ หมู่บ้าน ได้แก่

- | | |
|------------------------|------------------------------|
| หมู่ที่ ๑ บ้านสะพุง | หมู่ที่ ๓ บ้านทุ่งสว่าง |
| หมู่ที่ ๔ บ้านปละ | หมู่ที่ ๕ บ้านอานวย |
| หมู่ที่ ๖ บ้านหนองขาม | หมู่ที่ ๗ บ้านหนองอะเลา |
| หมู่ที่ ๘ บ้านจีเนียว | หมู่ที่ ๙ บ้านโพหนอง |
| หมู่ที่ ๑๐ บ้านไผ่งาม | หมู่ที่ ๑๑ บ้านจะกอง |
| หมู่ที่ ๑๓ บ้านนาเจริญ | หมู่ที่ ๑๔ บ้านศรีสว่างพัฒนา |

* จำนวนหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล บางส่วน มีจำนวน ๒ หมู่บ้าน ได้แก่

- | | |
|-------------------|-------------------------|
| หมู่ที่ ๒ บ้านจอก | หมู่ที่ ๑๒ บ้านทุ่งระวี |
|-------------------|-------------------------|

๓. ประชากร

๑.จำนวนครัวเรือนทั้งหมด ๑,๒๕๙ ครัวเรือน

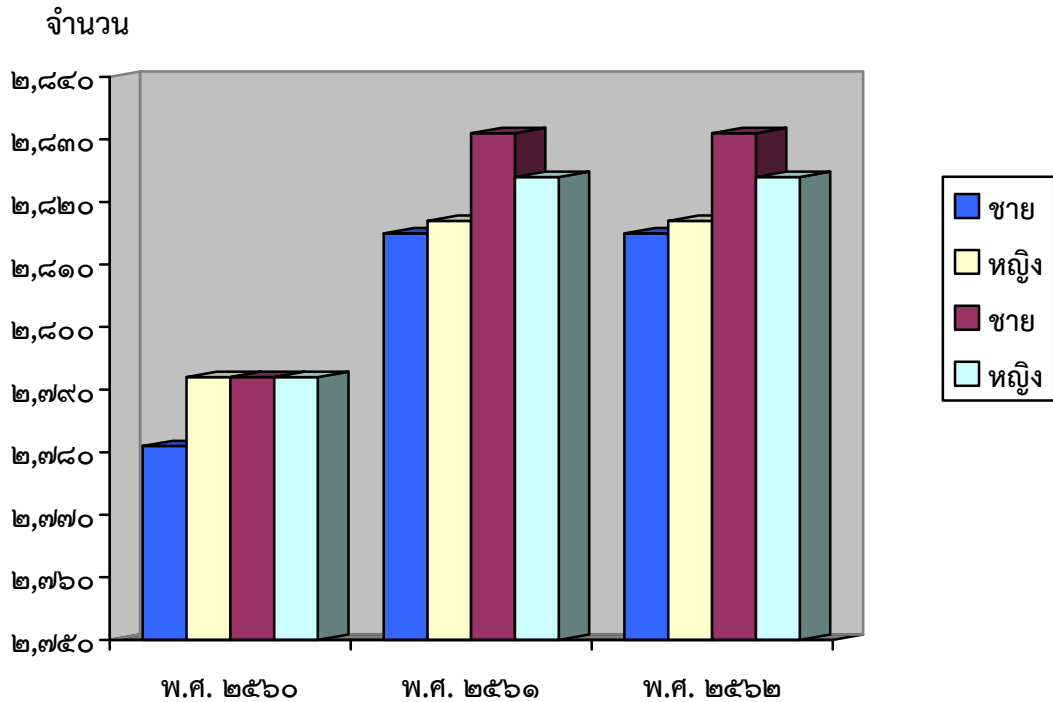
๒.จำนวนประชากรทั้งหมด ๕,๖๕๑ คน

แยกเป็น ชาย ๒,๘๓๑ คน หญิง ๒,๘๒๐ คน

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนประชากร			จำนวนครัวเรือน	ผู้นำหมู่บ้าน
		ชาย	หญิง	รวม		
๑	บ้านสะพุง	๓๕๗	๕๑	๓๐๘	๑๕๕	นายปิยะมณัฐ คำมา (ผู้ใหญ่บ้าน)
๒	บ้านจอก	๕๕	๖๗	๑๒๒	๓๗	นางทองอินทร์ ชันทอง (ผู้ใหญ่บ้าน)
๓	บ้านทุ่งสว่าง	๒๒๒	๒๕๗	๔๗๙	๑๓๑	นายสมบุญ ไซชาญ (ผู้ใหญ่บ้าน)
๔	บ้านปละ	๑๖๓	๑๘	๑๘๑	๗๖	นายศรีชัย สารทอง (ผู้ใหญ่บ้าน)
๕	บ้านอานวย	๒๒๕	๒๔๑	๔๖๖	๑๐๑	นายสมชาย สารภี (ผู้ใหญ่บ้าน)
๖	บ้านหนองขาม	๑๘๑	๑๔๒	๓๒๓	๖๗	นางรุจิรา สุขสำราญ (ผู้ใหญ่บ้าน)
๗	บ้านหนองอะเลา	๒๑๓	๒๐๖	๔๑๙	๑๐๖	นายสเลียว จันศรี (ผู้ใหญ่บ้าน)
๘	บ้านจีเนียว	๒๐๕	๒๐๖	๔๑๑	๘๘	นายสม วันเพ็ง (ผู้ใหญ่บ้าน)
๙	บ้านโพหนอง	๑๙๖	๒๑๐	๔๐๖	๑๐๕	นายสุรศักดิ์ เชื้อดี (ผู้ใหญ่บ้าน)
๑๐	บ้านไผ่งาม	๒๑๖	๑๘๗	๔๐๓	๘๔	นายสนาน ศรีสะอาด (ผู้ใหญ่บ้าน)
๑๑	บ้านจะกอง	๒๙๔	๒๘๗	๕๘๑	๑๒๔	นายนิยม หอมจันทร์ (ผู้ใหญ่บ้าน)
๑๒	บ้านทุ่งระวี	๔๔	๔๕	๘๙	๓๒	นายศิริราช อ้อมชมพู (ผู้ใหญ่บ้าน)
๑๓	บ้านนาเจริญ	๑๖๓	๑๔๒	๓๐๕	๗๒	นายศรีมรงค์ สายสังข์ (ผู้ใหญ่บ้าน)
๑๔	บ้านศรีสว่างพัฒนา	๒๙๗	๒๙๖	๕๙๓	๑๔๒	นายพรชัย กล้าเกิด (กำนันตำบลสะพุง)
รวม		๒,๘๓๑	๒,๘๒๐	๕,๖๕๑	๑,๒๕๙	

*ข้อมูลจาก งานทะเบียนราษฎร ที่ทำการปกครองอำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ ณ เดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๖

แผนภูมิเปรียบเทียบจำนวนประชากร



๔. สภาพทางสังคม

ประวัติความเป็นมาขององค์การบริหารส่วนตำบลสะพุง

ตำบลสะพุง ราษฎรส่วนมากเป็นชนเผ่าส่วยและลาว พูดภาษาท้องถิ่นคือภาษาส่วยและลาว
สะพุง เรียกเป็นหนองใหญ่ คำว่า สะพุง เรียกกันในปัจจุบัน

การศึกษา มีดังนี้

- โรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน ๑ แห่ง สังกัด สพฐ. เขต ๔ ศรีสะเกษ
- โรงเรียนประถมศึกษา จำนวน ๒ แห่ง สังกัด สพฐ.เขต ๔ ศรีสะเกษ
- ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ จำนวน ๓ แห่ง สังกัด อบต.สะพุง

ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน / ห้องสมุดประชาชน จำนวน ๔ แห่ง

สาธารณสุข

- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล จำนวน ๑ แห่ง
- ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานชุมชน จำนวน ๑๒ แห่ง

ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

- สถานีตำรวจ จำนวน - แห่ง
- ที่ทำการตำรวจชุมชน จำนวน - แห่ง
- สถานีดับเพลิง จำนวน - แห่ง

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

การคมนาคม

ตำบลสะพุงมีถนนลาดยาง ๒ สาย ถนนคอนกรีตภายในหมู่บ้าน ๒๑ สาย ถนนลูกรังเชื่อมระหว่างหมู่บ้าน ๑๘ สาย ถนนลูกรังเชื่อมระหว่างตำบล ๕ สาย คอนกรีตเชื่อมระหว่างหมู่บ้าน ๔ สาย

การโทรคมนาคม

- โทรศัพท์	จำนวน	-	หลังคาเรือน
- ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข	จำนวน	-	แห่ง
- สถานีโทรคมนาคม อื่น ๆ	จำนวน	-	แห่ง

การไฟฟ้า

มีไฟฟ้าใช้ทั้ง ๑๔ หมู่บ้าน ประชากรที่ใช้ไฟฟ้า จำนวน ๑,๒๙๕ ครัวเรือน

แหล่งน้ำธรรมชาติ

- ลำน้ำ ,ลำห้วย	จำนวน	๒	สาย
- บึง , หนองอื่น ๆ	จำนวน	๙	แห่ง

แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

- ฝาย	จำนวน	๑๐	แห่ง
- บ่อน้ำตื้น	จำนวน	๓๘๕	แห่ง
- บ่อโยก	จำนวน	๑๑๗	แห่ง
- ประปา	จำนวน	๖	แห่ง

๖. ระบบเศรษฐกิจ

อาชีพ

ประชากรส่วนใหญ่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสะพุง ประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นอาชีพหลัก โดยมีพืชเศรษฐกิจหลัก คือ ข้าว ข้าวโพด และปลูกพืชหมุนเวียนอื่นๆตลอดปีนอกจากนี้ยังมีการทำสวนและเลี้ยงสัตว์เป็นอาชีพเสริม

หน่วยธุรกิจในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

- ธนาคาร	จำนวน	-	แห่ง
- โรงแรม	จำนวน	-	แห่ง
- ปั้มน้ำมันและก๊าซ	จำนวน	๖	แห่ง
- ร้านค้า	จำนวน	๕๒	แห่ง
- โรงงานอุตสาหกรรม	จำนวน	-	แห่ง
- โรงสี	จำนวน	๓๐	แห่ง

บัญชีสรุป
ข้อมูลพื้นที่ทำการเกษตรขององค์การบริหารส่วนตำบลสะพุง

ลำดับ	ชื่อหมู่บ้าน	หมู่ที่	พื้นที่ทั้งหมด	พื้นที่ปลูกข้าว	พื้นที่ปลูกยางพารา	พื้นที่ปลูกมันสำปะหลัง	พื้นที่ปลูกอ้อย	พื้นที่ปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์หลังฤดูเก็บเกี่ยว	พื้นที่ปลูกมันสำปะหลังเลี้ยงสัตว์หลังฤดูเก็บเกี่ยว
๑	สะพุง	๑	๑๑,๒๕๐	๑,๒๕๐	-	-	-	-	-
๒	จอก	๒	๒,๓๙๓	๒,๓๗๑	๓๔	-	-	-	-
๓	ทุ่งสว่าง	๓	๑,๑๘๘	๑,๑๑๒	๒๕	-	-	๒๕	๑๕
๔	ปละ	๔	๙๔๙	๙๐๒	๓๗	-	๑๐	๓๐๐	-
๕	อานวย	๕	๗๓๘	๗๑๑	๑๒๖	-	-	๑๒๐	๕๐
๖	หนองขาม	๖	๖๔๓	๖๓๔	๙	-	-	๔๐	-
๗	หนองอะเลา	๗	๗๗๕	๗๗๕	-	-	-	๓๘	-
๘	จีเนียว	๘	๘๑๙	๕๒๕	๔๓	-	-	๒๕๐	-
๙	โพนทอง	๙	๙๒๐	๙๑๐	-	-	๑๐	๕	๒๐
๑๐	ไผ่งาม	๑๐	๖๓๓	๕๑๐	๑๐๒	๓๐	-	๒๖	-
๑๑	จะกอง	๑๑	๑,๑๕๐	๑,๑๕๐	-	-	-	-	-
๑๒	ทุ่งระวี	๑๒	๖๐๐	๕๙๐	-	๑๐	-	-	-
๑๓	นาเจริญ	๑๓	๗๓๒	๗๓๒	-	-	-	-	-
๑๔	ศรีสว่างพัฒนา	๑๔	๑,๐๘๘	๑,๐๖๓	-	-	-	๒๓	๑๔

สรุปรายได้เฉลี่ยครัวเรือน แยกตามหมู่บ้านของตำบลสะพุง

ลำดับ ที่	บ้าน	หมู่ที่	จำนวน ครัวเรือน	จำนวน (คน)	แหล่งรายได้ครัวเรือนเฉลี่ย (บาท/ปี)				รายได้ ครัวเรือน เฉลี่ย (บาท/ ปี)	รายได้บุคคล เฉลี่ย (บาท/ ปี)	หมายเหตุ
					อาชีพหลัก	อาชีพรอง	รายได้อื่น	ปลูก เลี้ยง หาเอง			
๑	บ้านสะพุง	๑	๑๕๕	๗๑๓	๗๖,๕๖๒	๕๙,๑๘๐	๕๕,๐๐๕	๕๖,๐๒๖	๒๔๖,๗๗๒	๖๙,๒๙๑	
๒	บ้านจอก	๒	๓๕	๑๑๔	๖๗,๑๑๑	๔๕,๕๖๗	๒๐,๐๐๐	๔๒,๒๒๒	๑๗๔,๙๐๐	๓๘,๘๖๗	
๓	บ้านทุ่งสว่าง	๓	๑๒๖	๔๗๐	๕๒,๗๖๙	๒๙,๗๙๑	๑๘,๖๓๗	๓๖,๖๑๕	๑๓๗,๘๑๓	๓๙,๑๙๑	
๔	บ้านปละ	๔	๗๔	๓๕๔	๗๐,๖๘๖	๕๒,๕๗๘	๔๒,๙๘๗	๓๕,๗๕๙	๒๐๒,๐๑๐	๔๘,๓๙๐	
๕	บ้านอานวย	๕	๙๙	๔๕๔	๖๖,๒๔๐	๕๕,๐๔๕	๔๒,๑๒๔	๓๔,๑๐๒	๑๙๗,๕๑๑	๕๕,๐๖๗	
๖	บ้านหนองขาม	๖	๖๓	๓๒๖	๕๓,๐๕๙	๒๒,๘๗๔	๑๕,๐๓๔	๔๓,๗๙๙	๑๓๔,๗๖๖	๓๘,๐๖๔	
๗	บ้านหนองอะเลา	๗	๑๐๑	๔๐๓	๘๓,๖๔๔	๔๐,๘๘๙	๒๙,๘๒๒	๔๘,๘๔๔	๒๐๓,๖๒๑	๔๐,๒๘๒	
๘	บ้านจีเนียว	๘	๘๓	๓๙๖	๗๐,๓๓๕	๔๑,๖๗๘	๓๒,๒๐๐	๒๕,๗๔๘	๑๖๙,๙๖๑	๔๖,๘๑๖	
๙	บ้านโพหนอง	๙	๑๐๒	๔๐๐	๑๒๐,๑๗๙	๖๖,๙๔๐	๓๖,๗๐๑	๔๐,๑๑๙	๒๖๓,๙๔๐	๕๕,๖๑๐	
๑๐	บ้านไผ่งาม	๑๐	๘๔	๔๐๐	๗๘,๓๖๙	๖๖,๓๘๙	๖๐,๒๒๓	๕๑,๔๖๔	๒๕๖,๔๔๔	๔๗,๔๒๕	
๑๑	บ้านจะกอง	๑๑	๑๒๓	๕๘๐	๗๗,๒๗๔	๕๑,๙๓๗	๓๕,๘๓๐	๕๑,๐๙๒	๒๑๖,๑๓๓	๔๕,๖๘๗	
๑๒	บ้านทุ่งระวี	๑๒	๓๑	๘๙	๖๑,๖๖๗	๓๕,๗๐๘	๒๒,๑๒๕	๒๐,๗๐๘	๑๔๐,๒๐๘	๖๒,๓๑๕	
๑๓	บ้านนาเจริญ	๑๓	๗๓	๒๙๙	๗๑,๐๖๓	๖๙,๗๓๐	๖๑,๗๙๐	๖๘,๐๘๒	๒๗๐,๖๖๔	๖๙,๙๔๗	
๑๔	บ้านศรีสว่าง	๑๔	๑๔๒	๖๑๓	๖๗,๓๕๕	๔๑,๒๗๓	๕๔,๗๓๘	๕๙,๑๔๑	๒๒๒,๕๐๗	๖๖,๑๖๘	
รวม			๑,๒๙๕	๕,๖๑๑	๗๓,๕๓๗	๕,๖๑๑	๔๐,๖๙๖	๔๖,๑๘๖	๒๐๙,๙๒๓	๕๒,๖๐๗	

* ที่มา - ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน ระดับตำบล ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ จากพัฒนาชุมชนอำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ

๑.๘ ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

สถานบันและองค์กรทางศาสนา

- วัด / ที่พักสงฆ์	จำนวน	๙	แห่ง
- มัสยิด	จำนวน	-	แห่ง
- ศาลเจ้า	จำนวน	-	แห่ง
- โบสถ์	จำนวน	-	แห่ง

๑.๙ ทรัพยากรธรรมชาติ

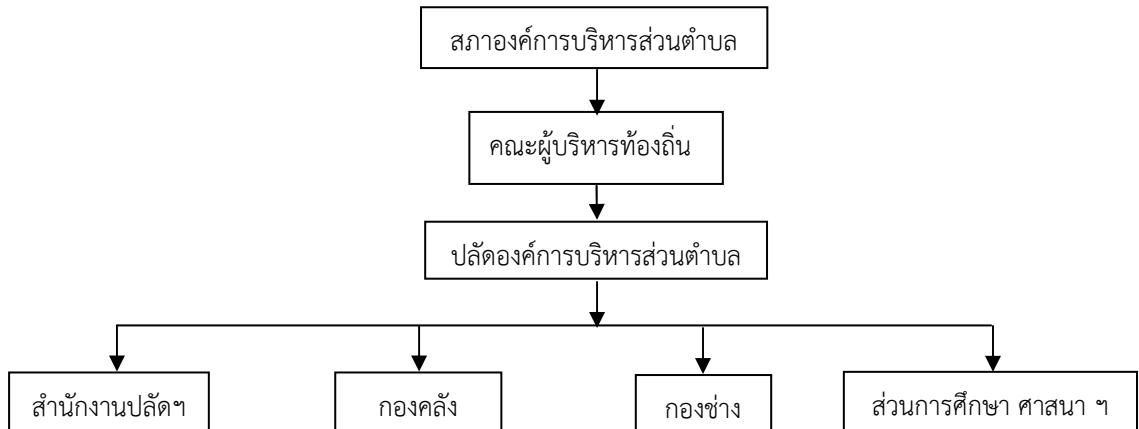
ในอดีตพื้นที่ตำบลสะพุงเป็นเขตป่าสนต่อมาราชรัฐได้บุกรุกถากถางเพื่อทำเป็นที่ทำการเกษตรในปัจจุบันจึงไม่หลงเหลือพื้นที่ป่าอีกต่อไป โดยพื้นที่ที่ราชรัฐบุกรุกทางราชการจึงออกเอกสารสิทธิ์ สปก.๔-๐๑ ไว้เป็นหลักฐาน

มวลชนจัดตั้ง

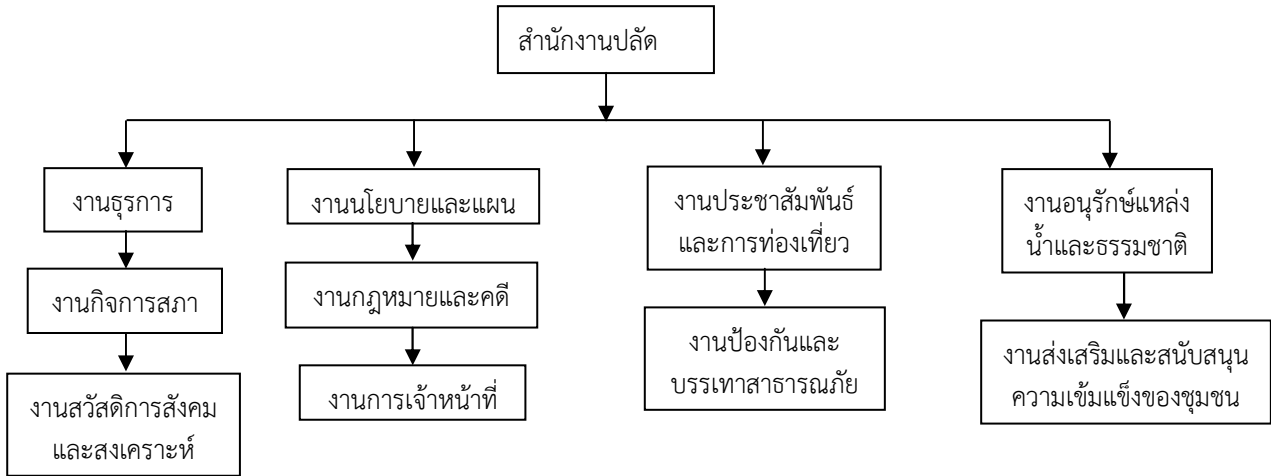
- คณะกรรมการพัฒนาสตรี ระดับหมู่บ้าน	จำนวน	๑๔	คณะ
- อาสาสมัครสาธารณสุขมูลฐาน (อสม.)	จำนวน	๑๔	หมู่บ้าน
- อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.)	จำนวน	๗๕	คน

ข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพของท้องถิ่น ได้แก่ โครงสร้างและกระบวนการบริหารงานบุคคล งบประมาณ และเครื่องมืออุปกรณ์ต่าง ๆ

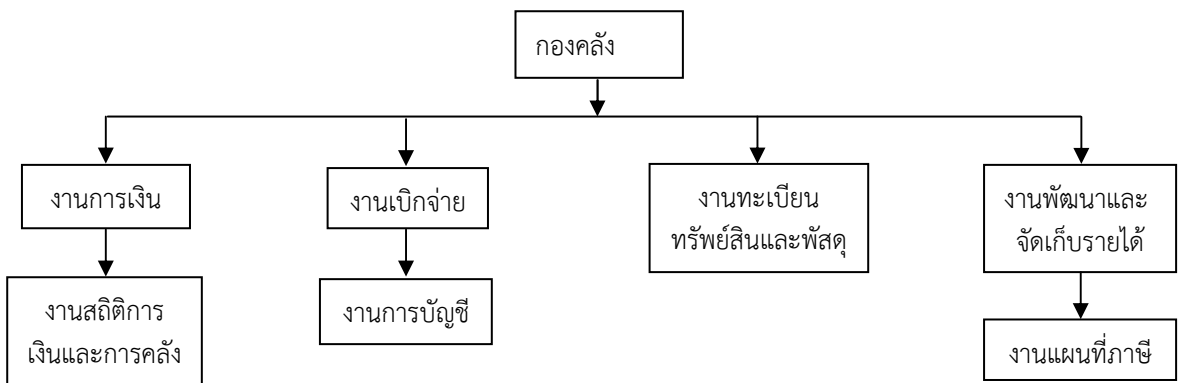
โครงสร้างและกระบวนการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบลสะพุง



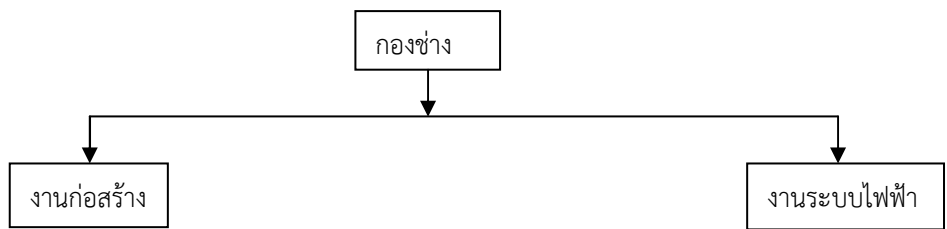
การบริหารงานสำนักงานปลัด



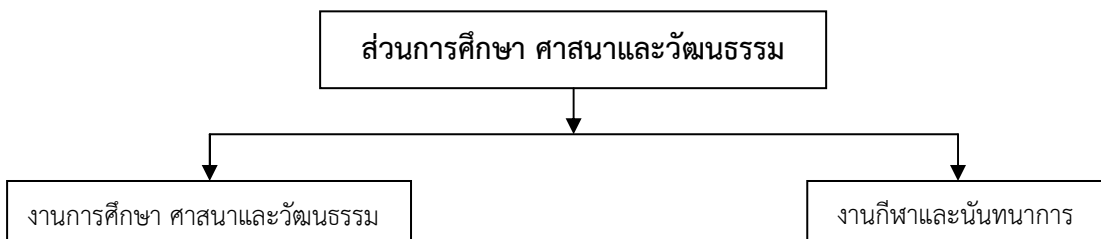
การบริหารงานกองคลัง



การบริหารงานกองช่าง



การบริหารส่วนการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม



ข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล

โครงสร้างและกระบวนการบริหารงานบุคคล

- จำนวนบุคลากร

ตารางแสดงจำนวนบุคลากรในสังกัด องค์การบริหารส่วนตำบลสะพุง

สำนัก/ส่วน	พนักงานส่วนตำบล	บุคลากรทางการศึกษา (ครู)	พนักงานจ้าง		รวม (คน)
			ภารกิจ	ทั่วไป	
สำนักงานปลัด อบต.	๘	-	๕	๒	๑๕
กองคลัง	๔	-	๑	-	๕
กองช่าง	๓	-	๑	-	๔
ส่วนการศึกษาฯ	๑	๖	๙	๑	๑๗
รวม	๑๖	๖	๑๕	๔	๔๑

- ระดับการศึกษาของบุคลากร

ตารางแสดงระดับการศึกษาของบุคลากรในสังกัด องค์การบริหารส่วนตำบลสะพุง

สำนัก/ส่วน	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี	รวม (คน)
สำนักงานปลัดอบต.	-	๑๔	๑	๑๕
กองคลัง	๑	๓	๑	๕
กองช่าง	๑	๓	-	๔
ส่วนการศึกษาฯ	-	๑๓	๔	๑๗
รวม	๒	๓๓	๖	๔๑

๑.๑๐ อื่นๆ

ด้านเครื่องมืออุปกรณ์ต่าง ๆ

๑. เครื่องคอมพิวเตอร์

สำนักงานปลัด	จำนวน	๖	เครื่อง
กองคลัง	จำนวน	๕	เครื่อง
กองช่าง	จำนวน	๒	เครื่อง
ส่วนการศึกษาฯ	จำนวน	๑	เครื่อง

๒. เครื่องพิมพ์ดีด

สำนักงานปลัด	จำนวน	-	เครื่อง
กองคลัง	จำนวน	-	เครื่อง
กองช่าง	จำนวน	-	เครื่อง
ส่วนการศึกษาฯ	จำนวน	-	เครื่อง

๓. เครื่องพิมพ์

สำนักงานปลัด	จำนวน	๖	เครื่อง
กองคลัง	จำนวน	๕	เครื่อง
กองช่าง	จำนวน	๒	เครื่อง

ส่วนการศึกษาฯ	จำนวน	๑	เครื่อง
๔. เครื่องถ่ายเอกสาร			
สำนักงานปลัด	จำนวน	๑	เครื่อง
๕. รถยนต์และรถจักรยานยนต์			
สำนักงานปลัด			
- รถยนต์	จำนวน	๒	คัน
- รถจักรยานยนต์	จำนวน	๑	คัน
- รถบรรทุกน้ำ	จำนวน	๑	คัน

ส่วนที่ ๒

สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่น

ตามแผนพัฒนาท้องถิ่น

๑. สรุปผลการดำเนินงานตามงบประมาณที่ได้รับ และการเบิกจ่ายงบประมาณ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๒

๑.๑ สรุปสถานการณ์พัฒนา การตั้งงบประมาณ การเบิกจ่ายงบประมาณ

ตามที่ องค์การบริหารส่วนตำบลสะพุง ได้ดำเนินการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๒) ขึ้นมา เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) อันมีลักษณะเป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นแผนที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนา อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน โครงการพัฒนาที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปี ซึ่งมีความต่อเนื่องและเป็นแผนก้าวหน้าครอบคลุมระยะเวลาสามปี โดยมีการทบทวนเพื่อปรับปรุงเป็นประจำทุกปี โดย อบต. ได้ใช้แผนพัฒนาสามปีเป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี การจ่ายขาดเงินสะสม เงินอุดหนุนเฉพาะกิจ โครงการที่ขอให้หน่วยงานอื่น มาดำเนินงานให้ รวมทั้งวางแนวทางเพื่อให้มีการปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามโครงการที่กำหนดไว้

ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลสะพุง ได้ดำเนินการตั้งงบประมาณ การเบิกจ่ายงบประมาณดังกล่าว ตามแผนพัฒนาซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

ยุทธศาสตร์	ปีงบประมาณ ๒๕๕๗		ปีงบประมาณ ๒๕๕๘	
	จำนวนโครงการตามข้อบัญญัติ	จำนวนโครงการที่เบิกจ่าย	จำนวนโครงการตามข้อบัญญัติ	จำนวนโครงการที่เบิกจ่าย
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	๔๘	๓๔	๕๔	๔๑
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสังคมที่เข้มแข็งและการพัฒนาคุณภาพที่ดี	๓๒	๒๙	๒๐	๒๐
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ	๕	-	๑๒	-
๔.ยุทธศาสตร์การพัฒนาและส่งเสริมความมั่นคงและการรักษาความสงบ	๕	๕	๔	๓
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ	๒๖	๒๕	๓๙	๓๔
รวม	๑๑๖	๙๓	๑๒๙	๙๘
คิดเป็นร้อยละ	๑๐๐	๘๐.๑๗	๑๐๐	๗๕.๙๗

ยุทธศาสตร์	ปีงบประมาณ ๒๕๕๙		ปีงบประมาณ ๒๕๖๐	
	จำนวนโครงการตามข้อบัญญัติ	จำนวนโครงการที่เบิกจ่าย	จำนวนโครงการตามข้อบัญญัติ	จำนวนโครงการที่เบิกจ่าย
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	๗๐	๓๕	๕๐	อยู่ระหว่างดำเนินการ
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสังคมที่เข้มแข็งและการพัฒนาคุณภาพชีวิต	๒๐	๘	๕๖	อยู่ระหว่างดำเนินการ
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ	๑๗	-	๑๗	อยู่ระหว่างดำเนินการ
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและส่งเสริมความมั่นคงและการรักษาความสงบ	๖	-	๖	อยู่ระหว่างดำเนินการ
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ	๓๔	๘	๕๖	อยู่ระหว่างดำเนินการ
รวม	๑๔๗	๑๗๑		
คิดเป็นร้อยละ	๑๐๐	๘๕.๒๖	๑๐๐	

๑.๒ การประเมินผลการนำแผนพัฒนาไปปฏิบัติในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

การประเมินผลการนำแผนพัฒนาไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ

การประเมินผลการนำพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗- ๒๕๖๐ ตามตารางการเปรียบเทียบ จำนวนแผนงาน/โครงการ และงบประมาณในแผนพัฒนาประจำปี ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐ กับจำนวนแผนงาน/โครงการและงบประมาณที่ดำเนินการจริง

ปีงบประมาณ ๒๕๕๗

ยุทธศาสตร์	จำนวนโครงการในแผนพัฒนา	จำนวนงบประมาณในแผนพัฒนา	จำนวนโครงการที่ดำเนินการจริง	จำนวนงบประมาณที่ดำเนินการจริง
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	๔๘	๑๑,๐๗๙,๐๐๐	๓๔	๒,๙๐๑,๑๖๒,๙๒
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสังคมที่เข้มแข็งและการพัฒนาคุณภาพชีวิต	๓๒	๑๑,๐๓๗,๖๐๐	๒๙	๔,๕๕๖,๐๐๐
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ	๕	๓๖๐,๐๐๐.๐๐	-	-
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและส่งเสริมความมั่นคงและการรักษาความสงบ	๕	๓๐๑,๔๐๐.๐๐	๕	๓๐๑,๔๐๐.๐๐
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ	๒๖	๑๓,๘๕๒,๘๙๑.๖๕	๒๕	๑๓,๗๕๓,๒๙๑.๖๕
รวม	๑๑๖	๓๖,๖๓๐,๘๙๑.๖๕	๙๓	๒๑,๕๐๑,๘๕๔.๕๗
คิดเป็นร้อยละ	๑๐๐	๑๐๐	๘๐.๑๗	๕๘.๗๐

ปีงบประมาณ ๒๕๕๘

ยุทธศาสตร์	จำนวนโครงการ ในแผนพัฒนา	จำนวนงบประมาณ ในแผนพัฒนา	จำนวนโครงการ ที่ดำเนินการจริง	จำนวนงบประมาณ ที่ดำเนินการจริง
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	๕๔	๑,๑๗๓,๐๐๐	๔๑	๒,๙๐๑,๑๖๒.๙๒
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสังคมที่เข้มแข็งและการพัฒนาคุณภาพที่ดี	๒๐	๑๒,๑๖๖,๐๐๐	๒๐	๔,๕๕๖,๐๐๐.๐๐
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ	๑๒	๕๖๐,๐๐๐	-	-
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและส่งเสริมความมั่นคงและการรักษาความสงบ	๔	๗๕๐,๐๐๐	๓	๑๒๐,๐๐๐
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ	๓๙	๙,๕๕๐,๐๐๐	๓๔	๑๓,๗๕๓,๒๙๑.๖๕
รวม	๑๒๙	๑๕,๐๓๙,๐๐๐.๐๐	๙๘	๒๑,๕๐๑,๘๕๕.๕๗
คิดเป็นร้อยละ	๑๐๐	๑๐๐	๗๕.๙๗	

ปีงบประมาณ ๒๕๕๙

ยุทธศาสตร์	จำนวนโครงการ ในแผนพัฒนา	จำนวนโครงการที่ดำเนินการจริง
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	๖๖	๒,๘๐๒,๑๖๒.๙๐
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสังคมที่เข้มแข็งและการพัฒนาคุณภาพที่ดี	๔๖	๔๘,๗๘๕,๐๐๐
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ	๙	-
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและส่งเสริมความมั่นคงและการรักษาความสงบ	๓	๕๐๐,๐๐๐
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ	๓๓	๙,๕๕๐,๐๐๐
รวม	๑๕๗	๒๗,๖๐๕,๖๗๘.๗๘
คิดเป็นร้อยละ	๑๐๐	๔๕.๑๒

ปีงบประมาณ ๒๕๖๐

ยุทธศาสตร์	จำนวนโครงการ ในแผนพัฒนา	จำนวนงบประมาณ ที่ดำเนินการจริง
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	๖๘	๑๖,๗๒๐,๘๐๐.-
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสังคมที่เข้มแข็งและการพัฒนาคุณภาพที่ดี	๒๐	๒๒๐,๐๐๐.-
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ	๑๔	๓,๐๐๓,๙๐๐
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและส่งเสริมความมั่นคงและการรักษาความสงบ	๑๐	๑๐๐,๐๐๐
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ	๓๘	๔,๒๒๔,๕๘๐.-
รวม	๑๕๔	๒๔,๒๖๘,๖๘๐.-
คิดเป็นร้อยละ	๑๐๐	๔๔.๑๑

การประเมินประสิทธิผลของแผนพัฒนาในเชิงคุณภาพ

ผลการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลสะพุงในเชิงคุณภาพ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐ ซึ่งส่งผลในการดำเนินงานการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ดังนี้

ด้านคนและสังคม มีการส่งเสริมทางด้านสุขภาพ การศึกษา ประเพณีท้องถิ่น การพัฒนาคุณภาพของคน การแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของคนในท้องถิ่น รับฟังและเปิดโอกาสให้คนในท้องถิ่นเข้ามา มีส่วนร่วมในการพัฒนาและการแก้ไขปัญหา ซึ่งผลการดำเนินการตามโครงการเหล่านั้นเป็นไปอย่างบรรลุวัตถุประสงค์

ด้านเศรษฐกิจ พยายามส่งเสริมเศรษฐกิจควบคู่กับการลดการใช้สารเคมีและมุ่งเน้นการส่งเสริมด้านเกษตรกรรม ตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง ที่ถือเป็นอาชีพหลักของคนในชุมชน ซึ่งประชาชนให้ความสนใจในโครงการต่าง ๆ เป็นอย่างดี

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน สำหรับการดำเนินโครงการในด้านนี้เป็นการดำเนินงานตามสภาพความต้องการที่ได้รับ การเสนอจากประชาชนซึ่งก็คือว่า องค์การบริหารส่วนตำบลสะพุงสามารถทำได้ดี ในระดับหนึ่ง ถึงแม้ว่าความต้องการของราษฎรจะมี มากก็ตาม การเสนอโครงการเพื่อพิจารณานั้น ด้านโครงสร้างพื้นฐานจะเป็นโครงการที่ถูกเสนอขึ้นมามากที่สุดและเป็นโครงการที่ต้องการ ในลำดับต้น ๆ ของหมู่บ้าน

ด้านแหล่งน้ำ มีความใส่ใจในการดำเนินงานในด้านแหล่งน้ำเพราะดำเนินการไปแล้วมีการใช้ประโยชน์จาก โครงการดังกล่าวตรงตามวัตถุประสงค์ที่ได้วางไว้ และคุ้มค่ากับงบประมาณที่ได้ดำเนินการไป

ด้านการเมืองการบริหาร การดำเนินงานในด้านการบริหารเป็นที่น่าพอใจ แต่งบประมาณที่ใช้ในการดำเนินงาน ตามโครงการด้านนี้ยังน้อยอยู่และมีงบประมาณไม่เพียงพอ

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีการดำเนินงานเกี่ยวกับการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท เพื่อเพิ่มอินทรีย์ในดิน ลดการใช้ปุ๋ยเคมี การดำเนินงานในด้านนี้เป็นที่น่าพอใจ เป็นที่สนใจของประชาชน

สรุปภาพโดยรวม

ผลการนำแผนพัฒนาไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ ปัญหางบประมาณมีจำกัด ปัญหาความต้องการของประชาชนมีมาก ปัญหาการประสานงานกับหน่วยงานที่สนับสนุนงบประมาณมีขั้นตอนมาก จึงเป็นเหตุให้โครงการล่าช้า โดยภาพรวมงบประมาณที่ได้รับ ไม่เพียงพอต่อการดำเนินการแก้ไขปัญหาความต้องการได้อย่างทันที จึงมีลักษณะการดำเนินการแบบค่อยเป็นค่อยไป

๒. ผลที่ได้รับจากการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐

๒.๑ ผลที่ได้รับหรือผลที่สำคัญ

ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลสะพุงได้ดำเนินงานต่างๆ ตั้งแต่มีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๐ เพื่อแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน และพัฒนาองค์กรให้เกิดความมั่นคงในการพัฒนาเพื่อให้อายุของประชาชนดีขึ้น ซึ่งผลจากการดำเนินงานของ อบต. มีดังนี้

๑. มีการก่อสร้าง และซ่อมแซมถนนให้มีความสะดวกและปลอดภัยมากยิ่งขึ้น
๒. มีการก่อสร้างสิ่งสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ เพิ่มขึ้น
๓. ประชาชนมีน้ำในการอุปโภค บริโภค และน้ำเพื่อการเกษตรเพียงพอต่อความต้องการ
๔. มีการบริหารงานในองค์กรที่มีประสิทธิภาพพร้อมสำหรับการให้บริการ
๕. มีการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการปฏิบัติงานเพื่อให้ทันต่อยุคเทคโนโลยีสารสนเทศ
๖. เด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไปได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพเพิ่มขึ้น
๗. ประชาชนมีสุขภาพอนามัยดีถ้วนหน้า
๘. ประชาชนมีส่วนร่วมในพัฒนาหมู่บ้านของตน และร่วมตรวจสอบเสริมสร้างความโปร่งใสในการบริหารจัดการ
๙. มีการส่งเสริมให้ประชาชนมีคุณธรรม จริยธรรม อนุรักษ์คุณค่าวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่น และรักษาประเพณีอันดีงาม
๑๐. มีการส่งเสริมให้ประชาชนดูแลรักษาจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้น่าอยู่
๑๑. ประชาชนมีอาชีพและมีรายได้พอเพียงตลอดจนเสริมสร้างให้ชุมชนมีความแข็งแรง
๑๒. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ตลอดจนให้มีสุขภาพร่างกายที่ดี ปลอดภัยจากยาเสพติด

๒.๒ ผลกระทบ

ในการดำเนินงานของ อบต.สะพุง ตั้งแต่ปี ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐ การลงพื้นที่เพื่อรับฟังปัญหาของประชาชนเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขและสนองความต้องการของประชาชน ทางเจ้าหน้าที่ได้รวบรวมปัญหา

และความต้องการของประชาชนทุกหมู่บ้านเสนอผู้บริหาร และได้ประชุมร่วมกับคณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อบรรจุโครงการต่างๆ ไว้ในแผนพัฒนา เพื่อเป็นข้อมูลในการจัดทำงบประมาณประจำปี แต่ปัญหาและ

ความต้องการของประชาชนในแต่ละปีก็ไม่ได้รับการแก้ปัญหาได้ครบทุกปัญหา ด้วยงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัดแต่ทางผู้บริหารก็ไม่ได้ละเลยปัญหานั้นๆ การที่งบประมาณมีอยู่อย่างจำกัดและภายใต้ระเบียบข้อบังคับทำให้การพัฒนาหมู่บ้านทำได้ไม่เต็มที่ จึงทำให้เกิดความไม่เข้าใจถึงบทบาทหน้าที่ของ อบต.จากประชาชนบางส่วน

๑. ประชาชนมีความต้องการและคาดหวังในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสูง แต่องค์การบริหารส่วนตำบลสะท้อนตอบสนองได้น้อย
๒. งบประมาณมีจำนวนจำกัดแต่ความต้องการใช้งบประมาณมีสูง
๓. ขาดแนวทางใหม่ ๆ ในการจัดหารายได้

๓. สรุปปัญหาอุปสรรคการดำเนินงานที่ผ่านมาและแนวทางการแก้ไข

ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ – ๒๕๖๐

ปัญหา

- ๑) มีปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จะต้องแก้ไขอยู่เป็นจำนวนมาก
- ๒) ประชาชนมีความต้องการในด้านสาธารณสุขโรค และสาธารณสุขการ เป็นจำนวนมาก
- ๓) ประชาชนยังไม่เข้าใจขอบเขตอำนาจหน้าที่ของ อบต. ที่จะสามารถดำเนินการได้

อุปสรรค

- ๑) อบต. มีงบประมาณไม่เพียงพอต่อการดำเนินงานแก้ไขปัญหามาของประชาชน
- ๓) อบต. สามารถดำเนินการได้เฉพาะขอบเขตอำนาจหน้าที่

แนวทางการแก้ไข

๑) การจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีต้องกระจายงบประมาณให้ทั่วถึง และควรพิจารณาโครงการ/กิจกรรม ที่บรรจุในแผนพัฒนาสามปีมาพิจารณาดำเนินการ เนื่องจากโครงการ/กิจกรรมในแผนพัฒนาสามปี มาจากความต้องการของประชาชนโดยแท้จริง

๒) ควรพิจารณาดำเนินงานโครงการ/กิจกรรมที่ประชาชนได้รับความเดือดร้อนมากที่สุด เช่น การแก้ไขปัญหาเรื่องน้ำประปา

๔. จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ขององค์การบริหารส่วนตำบลสะพุง

จุดยืนองค์การบริหารส่วนตำบลสะพุง

- ต้องมีเป้าหมาย เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่
- ต้องมีการบริหารตามแผนยุทธศาสตร์
- ความสอดคล้องของยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศกับการพัฒนาท้องถิ่น
- การกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอยู่มาก
- ความสอดคล้องสิ่งที่ทำกับสิ่งที่ต้องการ
- ความต้องการของประชาชนซึ่งเป็นผู้รับบริการ
- ทรัพยากรมีจำกัด
- การวัดผลสัมฤทธิ์ของงาน

สร้างความเข้าใจกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

- สร้างความเข้าใจกับฝ่ายต่างๆ ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- สร้างความเข้าใจกับประชาชน ศึกษาสำรวจปัญหา และความต้องการที่แท้จริง
- แต่งตั้งคณะทำงานฝึกอบรมเสริมสร้างความรู้

ปัจจัยความสำเร็จ

- ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล
- การรับรู้ความร่วมมือของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล
- การมีส่วนร่วม ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน
- การประสานและสนับสนุนจากภาคีภาครัฐและเอกชน

- ระบบฐานข้อมูล
- การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและผู้ที่เกี่ยวข้อง

๑. ผู้บริหารท้องถิ่น
 - ผู้นำให้นโยบาย ติดตามประเมินผล
๒. เจ้าหน้าที่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
 - ร่วมเป็นคณะทำงาน ประสานงานระหว่างฝ่าย สร้างบรรยากาศการทำงานที่ดี
๓. ประชาชนในท้องถิ่น และผู้รับบริการอื่นๆ
 - ร่วมเป็นคณะทำงาน ให้ข้อมูลและร่วมกำหนดความต้องการ
 - หน่วยงานราชการ สนับสนุนข้อมูล ความรู้ทางวิชาการ

ส่วนที่ ๓

แผนยุทธศาสตร์

ขององค์การบริหารส่วนตำบลสะพุง

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

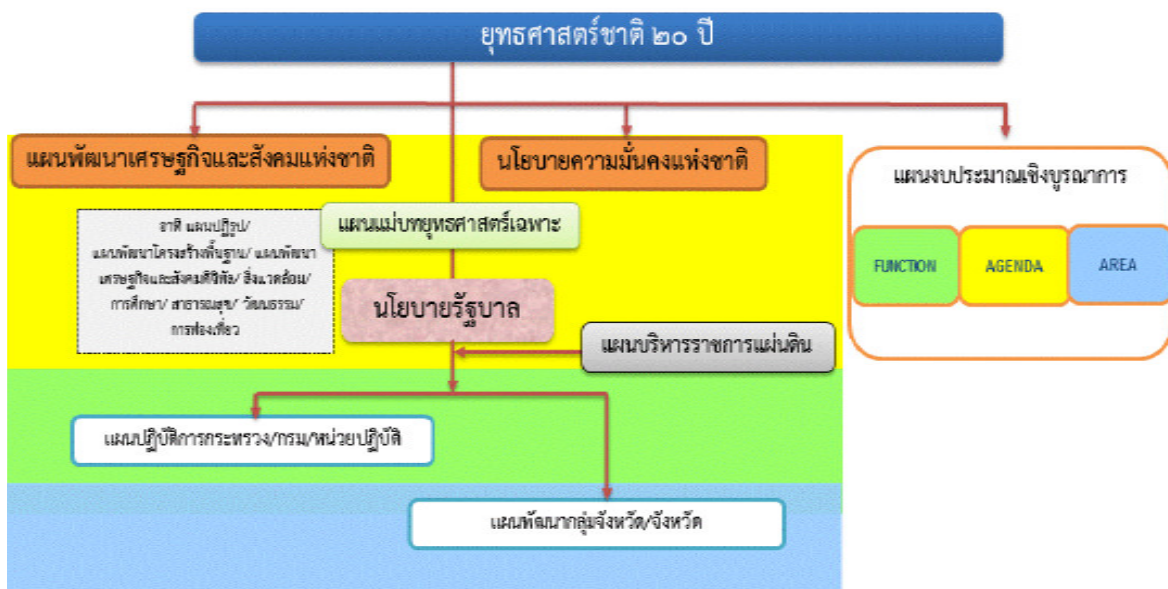
การจัดทำแผนพัฒนาของเทศบาลจะต้องมีความสัมพันธ์ระหว่างแผนยุทธศาสตร์ชาติเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน โดยแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ของประเทศไทยกำลังอยู่ระหว่างการเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ โดยร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) สรุปลงได้ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ชาติ : กรอบการพัฒนาระยะยาว

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์
“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว
ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”
นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข
และตอบสนองต่อการบรรลุ
ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต
สร้างรายได้ระดับสูงเป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้าง
ความสุขของคนไทย สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและ
เป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ



ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ชาติกับแผนในระดับต่างๆ



คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ เห็นชอบให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน และให้เสนอร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานในระยะที่ ๒ ของรัฐบาล (ปี ๒๕๕๘ - ๒๕๕๙) และกรอบการปฏิรูปในระยะที่ ๓ (ปี ๒๕๖๐ เป็นต้นไป) คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ ๒ คณะ ได้แก่ (๑) คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูป เพื่อจัดทำร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี และ (๒) คณะอนุกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศเพื่อจัดทำร่างแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศ (Roadmap) ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี

คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูปได้ดำเนินการยกร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ตามแนวทางที่คณะรัฐมนตรีกำหนด โดยได้มีการนำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติที่มาจากหลายภาคส่วน ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคการเมือง และ นักวิชาการ รวมถึงได้พิจารณานำข้อคิดเห็นจากสภาปฏิรูปแห่งชาติ และความคิดเห็นจากภาคประชาชนมาเป็นข้อมูลในการยกร่างยุทธศาสตร์ชาติด้วย และได้นำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ

ในการดำเนินการขั้นต่อไป คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติจะนำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและจะได้มีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน ก่อนที่จะนำเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ความเห็นชอบกรอบยุทธศาสตร์ชาติมาใช้เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางในการบริหารประเทศภายในเดือนตุลาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นช่วงเวลาของการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (ตุลาคม ๒๕๕๙ - กันยายน ๒๕๖๔) นอกจากนี้หน่วยงานต่างๆ จะได้นำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งเป็นแผนระยะ ๕ ปี มาถ่ายทอดลงสู่แผนปฏิบัติการระดับกระทรวงและแผนพัฒนารายสาขาในระหว่างที่กลไกการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ตามร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่อยู่ระหว่างการดำเนินการ ซึ่งคาดว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จภายในเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๐

๒. สารสำคัญ

๒.๑ สภาพแวดล้อม

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา กระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโลกเป็นไปอย่างรวดเร็วและในหลากหลายมิติทำให้ภูมิทัศน์ของโลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ โดยก่อให้เกิดโอกาสทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี และการเมืองของประเทศไทยแต่ขณะเดียวกันท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ก็มีปัจจัยเสี่ยงและ ภัยคุกคามที่ต้องบริหารจัดการด้วยความยากลำบากมากขึ้น กระแสนิยมและการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์เศรษฐกิจของโลกได้ส่งผลให้โครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทยซึ่งเดิมมีโครงสร้างเศรษฐกิจในระบบ “เกษตรแบบพึ่งตนเอง” ต้องปรับตัวและเปลี่ยนไปเป็นระบบเศรษฐกิจที่ “พึ่งพาอุตสาหกรรมและการส่งออก” การพัฒนาในภาคเกษตรล่าช้ากว่าฐานการผลิตอื่นๆ ที่อาศัยเทคโนโลยีสมัยใหม่มากขึ้นตามลำดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้อิทธิพลของกระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีสารสนเทศ จึงมีปัญหาคอขวดหลายด้านรายได้ระหว่างภาคการเกษตรกับภาคอุตสาหกรรมและระหว่างสังคมในเมืองและชนบทขยายวงกว้างขึ้น และปัญหาคอขวดกระจุกตัวในกลุ่มเกษตรกรรายย่อยและในภาคชนบทรวมทั้งโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร องค์กรความรู้ แหล่งทุน และบริการทางสังคมที่มีคุณภาพสำหรับประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลก็มีในวงแคบกว่า ในขณะที่การใช้เทคโนโลยีในภาคอุตสาหกรรมและบริการเองก็นับว่ายังอยู่ในกลุ่มประเทศที่ใช้เทคโนโลยีในระดับกลางๆ ซึ่งส่วนใหญ่ไม่สามารถพัฒนาได้เองภายในประเทศ ต้องนำเข้ามาจาก

ต่างประเทศ โดยรวมประเทศไทยจึงยังใช้วัตถุดิบและแรงงานเข้มข้นในการเป็นจุดแข็งในการแข่งขันและขับเคลื่อนการเจริญเติบโตนอกจากนั้น ในอีกด้านหนึ่งการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ของโลกและแรงขับเคลื่อนของ

เทคโนโลยีสมัยใหม่รวมทั้งความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดของสังคมโลกได้ทำให้เกิดภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาทิ การก่อการร้าย โรคระบาด เครือข่ายยาเสพติดข้ามชาติ และการก่อการร้ายอาชญากรรมข้ามชาติในรูปแบบต่างๆ ขณะที่การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกก็มีความผันผวนรุนแรงขึ้น ซึ่งล้วนแล้วเป็นความเสี่ยงในการดำรงชีวิตของประชาชน การบริหารจัดการทางธุรกิจ และการบริหารราชการแผ่นดินของภาครัฐ

นอกจากนั้นในช่วงต้นศตวรรษที่ ๒๑ กระแสโลกาภิวัตน์ได้ทำให้ภูมิทัศน์ทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของโลกเปลี่ยนแปลงจากเศรษฐกิจสังคมอุตสาหกรรมมุ่งสู่เศรษฐกิจสังคมดิจิทัล ในขณะที่โอกาสทางเศรษฐกิจขยายเพิ่มขึ้น แต่ช่องว่างทางสังคมก็ยิ่งกว้างขึ้นรวมถึงช่องว่างทางดิจิทัล (digital divide) ถ้าหากไม่สามารถลดลงก็จะยิ่งทำให้ความเหลื่อมล้ำทางรายได้และโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมมีความแตกต่างมากขึ้น ประกอบกับในอนาคต ๒๐ ปีข้างหน้าสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในทุกมิติ เงื่อนไขภายนอกที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต ได้แก่ กระแสโลกาภิวัตน์ที่เข้มข้นขึ้นอย่างต่อเนื่องและมีความเสี่ยงและท้าทายต่อการปรับตัวมากขึ้นจากการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสารองค์ความรู้และเทคโนโลยี และสินค้าและบริการ ขณะเดียวกันการรวมกลุ่มเศรษฐกิจในภูมิภาคนำไปสู่ความเชื่อมโยงทุกระบบในขณะที่ศูนย์รวมอำนาจทางเศรษฐกิจโลกเคลื่อนย้ายมาสู่เอเชียภายใต้สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจโลกซึ่งในช่วงระยะ ๑๐ ปีข้างหน้าจะยังคงได้รับผลกระทบจากปัจจัยสำคัญหลายประการทั้งปัญหาต่อเนื่องจากวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจโลกในช่วงปี ๒๕๕๑ - ๒๕๕๒ และวิกฤติการณ์ในกลุ่มประเทศยูโรโซนที่ทำให้ระดับหนี้สาธารณะในประเทศต่างๆ เพิ่มสูงขึ้นและกลายเป็นความเสี่ยงต่อความยั่งยืนทางการคลัง ขณะที่จะมีผลพวงต่อเนื่องจากการดำเนินมาตรการขยายปริมาณเงินขนาดใหญ่ในสหรัฐฯ ยุโรป และญี่ปุ่น ซึ่งเป็นความเสี่ยงให้เกิดภาวะเงินเฟ้อได้เมื่อเศรษฐกิจฟื้นตัวเต็มที่ รวมทั้งอาจมีความผันผวนของการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ นอกจากนี้การพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเข้าสู่จุดอิ่มตัวมากขึ้น ขณะที่การพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ที่จะช่วยให้ประสิทธิภาพการผลิตของโลกเพิ่มขึ้นขนานใหญ่และเป็นวงกว้าง เช่นที่เคยเกิดขึ้นในช่วงการปฏิวัติอุตสาหกรรมยังไม่มีแนวโน้มการก่อตัวที่ชัดเจน แต่ก็มีแนวโน้มของการพัฒนาเทคโนโลยีในรูปแบบใหม่ๆ ที่จะเปิดโอกาสสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ๆ ซึ่งภายใต้เงื่อนไขดังกล่าว เศรษฐกิจโลกในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๕.๑ ในช่วง ๕ ปีก่อนวิกฤติเศรษฐกิจโลก (๒๕๔๖ - ๒๕๕๐) สถานการณ์ที่ตลาดโลกขยายตัวช้า แต่ประเทศต่างๆ ขยายกำลังการผลิตเพื่อยกระดับศักยภาพการผลิต การแข่งขันในตลาดโลกจะมีความรุนแรงขึ้น ขณะเดียวกันการลดลงของประชากรไทยในระยะ ๑๐ - ๑๕ ปี ข้างหน้านี้ จะทำให้ขนาดของตลาดในประเทศขยายตัวช้าลง เงื่อนไขดังกล่าวเป็นความเสี่ยงสำหรับอนาคตของเศรษฐกิจไทยในระยะยาวหากประเทศไทยไม่เร่งปรับโครงสร้างเพื่อแก้ปัญหาจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้สัมฤทธิ์ผล

ในด้านความมั่นคงของโลกก็กำลังก้าวเข้าสู่ช่วงเปลี่ยนผ่านที่สำคัญจากการปรับดุลอำนาจของสหรัฐฯ เพื่อพยายามคงบทบาทผู้นำโลกและเพื่อคานอิทธิพลและบทบาทของจีนและรัสเซียที่เพิ่มมากขึ้นในเอเชียและยุโรปนั้น น่าจะมีผลทำให้บรรยากาศด้านความมั่นคงของโลกในช่วงปี ๒๕๖๐ - ปี ๒๕๗๙ มีลักษณะผสมผสานกันทั้งความร่วมมือและความขัดแย้ง โดยขึ้นอยู่กับปัจจัยผลประโยชน์แห่งชาติทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคีเป็นองค์ประกอบสำคัญในการกำหนดนโยบายของประเทศและกลุ่มประเทศ สำหรับการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วจะเป็นเงื่อนไขสำคัญสำหรับอนาคตของโลกและประเทศไทยเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เป็นอัจฉริยะจะกระทบการดำรงชีวิตของคนและทำให้เกิดธุรกิจรูปแบบใหม่ รวมทั้งเกิดการเชื่อมต่อและการบรรจบกันของเทคโนโลยีก้าวหน้าอุตสาหกรรม และผลิตภัณฑ์ ซึ่งประเทศไทยจะต้องลงทุนด้าน

ทรัพยากรมนุษย์และการวิจัยให้สามารถพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่ได้ เงื่อนไขการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมก็จะเป็นเกณฑ์มาตรฐานที่กดดันให้ประเทศไทยต้องปรับเปลี่ยนไปสู่สังคมสีเขียว โดยการพัฒนาและนาเทคโนโลยีสีเขียวมาใช้ก็จะมีส่วนสำคัญ และช่วยแก้ปัญหาการลดลงของทรัพยากรต่างๆ รวมทั้งน้ำมัน ซึ่งแม้ราคาจะลดลงแต่มีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม จึงต้องผลักดันให้มุ่งสู่การผลิตพลังงานทดแทนในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งพืชพลังงานที่อาจจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางอาหารของโลก

นอกจากนั้น ยังมีข้อจำกัดและความเสี่ยงสำคัญจากการเข้าสู่สังคมสูงวัยของโลกและภาวะภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงผันผวนและภาวะโลกร้อน ทั้งนี้โครงสร้างประชากรโลกที่เข้าสู่สังคมสูงวัย แม้จะส่งผลให้เกิดโอกาสทางธุรกิจใหม่ๆ แต่มีความเสี่ยงให้เกิดการแย่งชิงแรงงานและเงินทุน รวมทั้งมีแรงกดดันต่อการใช้จ่ายงบประมาณด้านสวัสดิการและสาธารณสุขเพิ่มขึ้นในหลายๆ ประเทศกลายเป็นความเสี่ยงด้านการคลังที่สำคัญสำหรับ ภาวะโลกร้อนและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่ผันผวนก่อให้เกิดภัยธรรมชาติที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นนั้น กดดันให้ต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินธุรกิจ การดำรงชีวิต การผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ในขณะที่ความพยายามในการกระจายความเจริญและการพัฒนาให้มีความทั่วถึงมากขึ้น ประกอบกับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ความเป็นเมืองเติบโตอย่างต่อเนื่อง ตามมาด้วยการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ และความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ภายใต้เงื่อนไขการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว การยึดถือหลักการบริหารจัดการที่ดีทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน การใช้ระบอบประชาธิปไตย และการปฏิบัติให้เป็นไปตามสิทธิมนุษยชนจะเข้มข้นมากขึ้น

สำหรับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมภายในประเทศไทยนั้น ผลของการพัฒนาตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันทำให้ประเทศไทยมีระดับการพัฒนาที่สูงขึ้นตามลำดับ โดยถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางมาตั้งแต่ปี ๒๕๓๑ และได้ขยับสูงขึ้นมาอยู่ในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ และล่าสุดในปี ๒๕๕๗ รายได้ประชาชาติต่อหัวเพิ่มขึ้นเป็น ๕,๗๓๙.๒ ดอลลาร์ สหรัฐ. ต่อปีฐานการผลิตและบริการหลากหลายขึ้น ฐานการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมใหญ่ขึ้นมาก หลายสาขาการผลิตและบริการสามารถแข่งขันและมีส่วนแบ่งในตลาดโลกสูงขึ้นและสร้างรายได้เงินตราต่างประเทศในระดับสูง อาทิ กลุ่มยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า อุตสาหกรรมอาหาร สินค้าเกษตร การท่องเที่ยว และบริการด้านสุขภาพ ฐานเศรษฐกิจที่ใหญ่ขึ้นส่งผลให้การจ้างงานเพิ่มขึ้นเป็น ๓๘.๑ ล้านคนจากประชากรวัยแรงงาน ๓๘.๖ ล้านคน อัตราการว่างงานเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ ๑ ปัญหาความยากจนจึงลดลงตามลำดับ จากร้อยละ ๒๐.๐ ในปี ๒๕๕๐ เป็นร้อยละ ๑๐.๙ ในปี ๒๕๕๖ คุณภาพชีวิตดีขึ้นในทุกๆ ด้าน โอกาสการได้รับการศึกษา บริการสาธารณสุข บริการสาธารณะและโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคม อื่นๆ รวมถึงการเข้าถึงทรัพยากรต่างๆ มีความครอบคลุมและมีคุณภาพดีขึ้นตามลำดับ ในขณะที่เดียวกันประเทศไทยก็มีความเป็นสากลมากขึ้น ความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับนานาชาติทั้งในรูปของทวิภาคีและพหุภาคีเพื่อเป็นกลไกและช่องทางในการสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศก็มีความก้าวหน้าไปมาก รวมทั้งกรอบความร่วมมือที่ช่วยทำให้ประเทศไทยสามารถยกระดับมาตรฐานต่างๆ ไปสู่ระดับสากลก็มีความคืบหน้ามากขึ้น

นอกจากนั้น ประสบการณ์ในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจและการเงินในปี ๒๕๔๐ - ๒๕๔๑ ได้ส่งผลให้ภาครัฐและภาคเอกชนปรับตัวในการบริหารความเสี่ยงและสร้างภูมิคุ้มกัน ให้ดีขึ้นตามแนวความคิดการบริหารจัดการที่ดีอันได้แก่ การดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส รับผิดชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นระบบดีขึ้น มีการกำกับดูแลวินัยทางการเงินการคลังที่กำหนดกรอบของความยั่งยืนทางการคลังเป็นแนวปฏิบัติที่ดีขึ้นและฐานะการคลังมีความมั่นคงมากขึ้น และฐานะเงินสำรองระหว่างประเทศอยู่ในระดับสูง มีการปรับปรุงในเรื่องกฎหมาย กฎระเบียบต่างๆ ให้มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบมากขึ้น มีการสร้างความเป็นธรรมให้กับกลุ่มต่างๆ สามารถคุ้มครองผู้บริโภคและประชาชนจากการถูกเอารัดเอาเปรียบได้ดีขึ้น ช่วยสร้างบรรยากาศของการแข่งขันในตลาดและสนับสนุนให้การดำเนินธุรกิจในประเทศไทยมีความสะดวกคล่องตัวมากขึ้น

แต่ประเทศไทยก็ยังมีจุดอ่อนในเชิงโครงสร้างหลายด้านทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง จุดอ่อนสำคัญของประเทศไทยได้แก่ โครงสร้างประชากรสูงอายุมากขึ้นตามลำดับ แต่คุณภาพคนโดยเฉลี่ยยังต่ำ และการออม ไม่เพียงพอ ประเทศขาดแคลนแรงงานทั้งในกลุ่มทักษะฝีมือสูงและกลุ่มทักษะฝีมือระดับล่าง ผลิตภาพแรงงานโดยเฉลี่ย ยังต่ำ ทั้งระบบเศรษฐกิจมีผลิตภาพการผลิตรวมต่ำ ต้องอาศัยการเพิ่มปริมาณเป็นแรงขับเคลื่อนหลัก ขณะที่โครงสร้างเศรษฐกิจมีส่วนภาคการค้าระหว่างประเทศต่อขนาดของเศรษฐกิจสูงกว่าเศรษฐกิจภายในประเทศมาก จึงมีความอ่อนไหวและผันผวนตามปัจจัยภายนอกเป็นสำคัญ ฐานการผลิตเกษตรและบริการมีผลิตภาพการผลิตต่ำ โดยที่การใช้ องค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อการเพิ่มมูลค่ายังมีน้อย การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาอย่างไม่เพียงพอ การวิจัยที่ดำเนินการไปแล้วไม่ถูกนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์เชิงเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างคุ้มค่า การพัฒนานวัตกรรมมีน้อย สำหรับการดำเนินงานและการบริหารจัดการภาครัฐ ก็ยังขาดการบูรณาการ จึงสิ้นเปลืองงบประมาณ การดำเนินงานเพื่อการพัฒนาภูมิภาคความต่อเนื่องประสิทธิภาพต่ำ ขาดความโปร่งใส และขาดความรับผิดชอบ ขณะที่ปัญหาคอร์รัปชันมีเป็นวงกว้าง การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์รวมทั้งการบริหารจัดการน้ำยังไม่เป็นระบบโครงข่ายที่สมบูรณ์และล่าช้า การบังคับใช้กฎหมายยังขาดประสิทธิภาพ และกฎระเบียบต่างๆ ล้าสมัยไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลง คนไทยยังมีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม ไม่เคารพสิทธิผู้อื่นและไม่ยึดผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญขณะที่ความเหลื่อมล้ำและความแตกแยกในสังคมไทยยังเป็นปัญหาที่ทำลายมาก รวมทั้งปัญหาในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เผชิญกับภาวะขยะล้นเมืองและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลงในทุกด้าน

ทั้งนี้ ปัจจัยและเงื่อนไขภายในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยที่สำคัญ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ ในระยะเวลา ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะมีนัยยะที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ กำลังคนในวัยเด็กและวัยแรงงานจะลดลง ผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วย่อมส่งผลกระทบต่อศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ รูปแบบการใช้จ่ายการลงทุนและการออม ตลอดจนค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ ความมั่นคงทางสังคมและคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ขณะเดียวกันประเทศไทยก็เผชิญกับข้อจำกัดด้านทรัพยากร ทั้งด้านแรงงานและทรัพยากรธรรมชาติที่มีนัยยะต่อต้นทุนการผลิตและสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ของประชาชนนอกจากนั้นปัญหาความเหลื่อมล้ำในมิติต่างๆ ก็มีนัยยะต่อการสร้างความสามัคคีสมานฉันท์ในสังคม ข้อจำกัดต่อการยกระดับศักยภาพทุนมนุษย์ ความจำเป็นในการลงทุนเพื่อยกระดับบริการทางสังคมและโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง และการปฏิรูปกฎระเบียบและกฎหมายที่ทำให้เกิดความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ และที่สำคัญเงื่อนไขจาเป็นที่ต้องปรับตัวคือ การแก้ปัญหาความอ่อนแอของการบริหารราชการแผ่นดินที่ทำให้จำเป็นต้องเร่งปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดี

โครงสร้างที่เป็นจุดอ่อนและการบริหารจัดการที่ขาดประสิทธิภาพและความโปร่งใสดังกล่าว จะส่งผลให้ประเทศไทยยังต้องเผชิญกับแรงกดดันและความเสี่ยงมากขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่กระแสโลกาภิวัตน์เข้มข้นขึ้น เป็นโลกไร้พรมแดนอย่างแท้จริง โดยที่การเคลื่อนย้ายของผู้คน สินค้าและบริการ เงินทุน องค์ความรู้ เทคโนโลยี ข้อมูลและข่าวสารต่างๆ เป็นไปอย่างเสรี ส่งผลให้การแข่งขันในตลาดโลกรุนแรงขึ้นโดยที่ประเทศต่างๆ เร่งผลักดันการเพิ่มผลิตภาพและการพัฒนานวัตกรรมเพื่อการแข่งขัน ขณะเดียวกันความเสี่ยงและข้อจำกัดที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศผันผวนรุนแรงต่อการดำเนินธุรกิจและการดำเนินชีวิตของผู้คนก็เพิ่มขึ้น กฎเกณฑ์และกฎระเบียบของสังคมโลกจึงมีความเข้มงวดมากขึ้นทั้งในเรื่องการปลดปล่อยมลพิษ สิทธิมนุษยชน และกฎระเบียบทางการเงิน เป็นต้นเงื่อนไขต่างๆ ดังกล่าวจะเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องปรับตัวและมีการบริหารความเสี่ยงอย่างชาญฉลาดมากขึ้น โดยที่การปรับตัวจะต้องหยั่งรากลึกไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างเพื่อแก้จุดอ่อนและควบคู่ไปกับการสร้างกลไกเชิงรุกให้จุดแข็งของประเทศเป็นประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ซึ่งหากไม่สามารถแก้ปัญหาและปฏิรูปให้สัมฤทธิ์ผลได้ในระยะ ๔ - ๕ ปีต่อจากนี้ไป ประเทศไทยจะสูญเสียความสามารถในการแข่งขัน รายได้เฉลี่ยของประชาชนจะไม่สามารถยกระดับให้ดีขึ้นได้ คุณภาพคน

โดยเฉลี่ยจะยังต่ำ และปัญหาความเหลื่อมล้ำจะรุนแรงขึ้น รวมทั้งทรัพยากรจะร่อยหรอเสื่อมโทรมลงไปอีก และ ในที่สุดการพัฒนาประเทศจะไม่สามารถยั่งยืนไปได้ในระยะยาว

ทั้งนี้ เงื่อนไขในปัจจุบันและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตในทุกมิติจะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยอย่างมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะในเชิงโครงสร้างทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมภายในประเทศ ทั้งที่เป็นจุดแข็งและเป็นจุดอ่อนที่จะต้องเผชิญและผสมผสานกับปัจจัยภายนอกและก่อให้เกิดทั้งโอกาสและความเสี่ยงในหลากหลายมิติ การที่ประเทศไทยจะสามารถแสวงหาโอกาสจากการพัฒนาของโลกและรับมือกับภัยคุกคามเหล่านี้ได้นั้น จำเป็นจะต้องมีการวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตอย่างรอบด้าน ขณะเดียวกันต้องวิเคราะห์ศักยภาพภายในประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมของประเทศต่อการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้น โดยที่ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ ไม่ว่าจะเป็นการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคมการลงทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรมการดำรงชีวิตการทำงาน และการเรียนรู้ ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการดำเนินการร่วมกันอย่างเป็นเอกภาพมีการจัดลำดับความสำคัญและแบ่งหน้าที่รับผิดชอบอย่างชัดเจนของผู้ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหานั้นๆ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจะต้องกำหนดเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในระยะยาว เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายการพัฒนาประเทศและกรอบการทำงานของภาคส่วนต่างๆ เพื่อให้ขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ เพื่อให้บรรลุซึ่งเป้าหมายการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติในการที่จะให้ประเทศไทยมีความมั่นคงในทุกด้าน คนในชาติมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมั่งคั่ง และประเทศสามารถพัฒนาไปได้อย่างยั่งยืน ทั้งนี้การวิเคราะห์ให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและข้อจำกัดรวมทั้งความเสี่ยงของประเทศ จะนำไปสู่การกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์และเป้าหมายของประเทศที่ชัดเจนและได้รับการยอมรับร่วมกันในสังคมไทยที่จะส่งผลให้เกิดการผนึกกำลังและระดมทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนการพัฒนาไปในทิศทางที่สอดคล้องกัน การดำเนินการ มีบูรณาการและเป็นเอกภาพภายใต้การมองภาพอนาคตของประเทศที่เป็นภาพเดียวกัน

อย่างไรก็ตามในช่วงที่ผ่านมา ประเทศไทยมิได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ประเทศ เป้าหมายและยุทธศาสตร์ของประเทศในระยะยาว การบริหารราชการแผ่นดินของฝ่ายบริหารจึงให้ความสำคัญกับนโยบายพรรคการเมืองหรือนโยบายของรัฐบาลซึ่งเมื่อมีการเปลี่ยนรัฐบาลก็ทำให้การดำเนินนโยบายขาดความต่อเนื่อง ถือเป็น การสูญเสียโอกาสและสิ้นเปลืองทรัพยากรของประเทศ ดังนั้น เพื่อเป็นการปฏิรูประบบการบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทยให้มีเป้าหมายการพัฒนาในระยะยาว และเพื่อเป็นการกำหนดให้ฝ่ายบริหารมีความรับผิดชอบที่จะต้องขับเคลื่อนประเทศไปสู่เป้าหมายที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันและเป็นเอกภาพ ประเทศไทยจำเป็นต้องมี “ยุทธศาสตร์ชาติ” ซึ่งภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่ เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ จะต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมายของประเทศ และทิศทางในการขับเคลื่อนประเทศให้สอดคล้องกับประเด็นการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายต่างๆ ของบริบทโลก และบริบทการพัฒนาภายในประเทศ

การกำหนดให้มี “ยุทธศาสตร์ชาติ” เพื่อเป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศในระยะยาว ร่วมกับการปฏิรูปและการพัฒนาระบบและกลไกการบริหารราชการแผ่นดินในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้สามารถนำไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจังจะช่วยยกระดับคุณภาพของประเทศไทยในทุกภาคส่วนและนำพาประเทศไทย

ให้หลุดพ้นหรือบรรเทาความรุนแรงของสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ทั้งปัญหาทางเศรษฐกิจ ปัญหาความเหลื่อมล้ำ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน และปัญหาความขัดแย้งในสังคม รวมถึงสามารถรับมือกับภัยคุกคามและบริหารจัดการกับความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และสามารถเปลี่ยนผ่านประเทศไทยไปพร้อมๆ กับการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ใหม่ของโลกได้ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยยังคงรักษาบทบาทสำคัญในเวทีโลก สามารถดำรงรักษาความเป็นชาติที่มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และคนไทยในประเทศมีความอยู่ดีมีสุขอย่างถ้วนหน้ากันสาระสำคัญของยุทธศาสตร์ชาติซึ่งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติกำลังดำเนินการร่างอยู่ในขณะนี้ นั้นจะประกอบด้วยวิสัยทัศน์และเป้าหมายของชาติที่คนไทยทุกคนต้องการบรรลุร่วมกันรวมทั้งนโยบายแห่งชาติและมาตรการเฉพาะ ซึ่งเป็นแนวทาง ทิศทางและวิธีการที่ทุกองค์กรและคนไทยทุกคนต้องมุ่งดำเนินการไปพร้อมกันอย่างประสานสอดคล้อง เพื่อให้บรรลุซึ่งสิ่งที่คนไทยทุกคนต้องการ คือ ประเทศไทยมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ในทุกสาขาของกำลังอำนาจแห่งชาติ อันได้แก่ การเมืองภายในประเทศ การเมืองต่างประเทศ เศรษฐกิจ สังคมจิตวิทยา การทหาร วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการพลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

๒.๒ วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ทั้งนี้วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้องสนองต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหารความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกัน ด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีไม่เป็นภาระของโลกและสามารถเกื้อกูลประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ดีกว่า

๒.๓ ยุทธศาสตร์ชาติ

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคมในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือคติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

- (๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
- (๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
- (๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
- (๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
- (๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยมีสาระสำคัญของแต่ละยุทธศาสตร์ สรุปได้ ดังนี้

๑ ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศและช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทย กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

(๓) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

(๔) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาดุลยภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่

(๕) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

(๖) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

(๗) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวตั้งสู่แนวนามากขึ้น

๒ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลผลิตภาพการผลิตและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรม เกษตรและบริการ การสร้างความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหาร การเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการ รวมทั้งการพัฒนาฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคต ทั้งนี้ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้าน อันได้แก่โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การพัฒนาทุนมนุษย์ และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น การส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาค และเป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น

(๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ บนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีการใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มข้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมการผลิตและบริการ โดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขา และในภาคบริการที่หลากหลายตามรูปแบบการดำเนินชีวิตและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไป รวมทั้งเป็นแหล่งอาหารคุณภาพ สะอาดและปลอดภัยของโลก

- ภาคเกษตร โดยเสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่การทำเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง และการพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและอาหารคุณภาพ สะอาด และปลอดภัย

- ภาคอุตสาหกรรม โดยพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ยกกระตักการพัฒนาอุตสาหกรรมปัจจุบันที่มีศักยภาพสูง และพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตที่มีศักยภาพ โดยการใช้ดิจิทัลและการเข้ามาเพิ่มมูลค่าและยกระดับห่วงโซ่มูลค่าในระดับสูงขึ้น

- ภาคบริการ โดยขยายฐานการบริการให้มีความหลากหลาย มีความเป็นเลิศ และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยการยกระดับบริการที่เป็นฐานรายได้เดิม เช่น การท่องเที่ยว และพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ ธุรกิจบริการด้านการเงินและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพอื่นๆ เป็นต้น

(๓) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจหมู่บ้าน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการยกระดับผลิตภาพแรงงานและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สู่สากล และพัฒนาวิสาหกิจหมู่บ้านและสถาบันเกษตรกร

(๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ จัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม มีการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง และโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ

(๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่ง ด้านพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

(๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนากับนานาชาติ ส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่างๆ เพิ่มบทบาทของไทยในองค์กรระหว่างประเทศ รวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน เพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศมีความพร้อมทางกาย ใจ สติปัญญา ความเป็นสากล มีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มีคุณธรรมจริยธรรม รู้คุณค่าความเป็นไทย มีครอบครัวที่มั่นคงกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

(๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียม และทั่วถึง

(๓) การปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรมค่านิยมที่พึงประสงค์

(๔) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี

(๕) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยเสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัวในการบ่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง

๔ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม เพื่อเร่งกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรม กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

(๒) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ

(๓) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย

(๔) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็ง

ของหมู่บ้าน

(๕) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

๕ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และมีความมั่นคงด้านน้ำ รวมทั้งมีความสามารถใน

การป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติและพัฒนามุ่งสู่การเป็นสังคมสีเขียว กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การจัดระบบอนุรักษ์ พืชน้ำและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ
- (๒) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ
- (๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๕) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๖ ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบ การบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ มีสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกระจายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม มีธรรมาภิบาลกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม
- (๒) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
- (๓) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
- (๔) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๕) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆ ให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล
- (๖) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
- (๗) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

กลไกการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นแผนแม่บทหลักในการพัฒนาประเทศเพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ อาทิ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนเฉพาะด้านต่างๆ เช่น ด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ แผนปฏิบัติการในระดับกระทรวงและในระดับพื้นที่ ให้มีความสอดคล้องกันตามห้วงเวลานอกจากนี้ยุทธศาสตร์ชาติจะใช้เป็นกรอบในการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอื่นๆ ของประเทศ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างมีเอกภาพให้บรรลุเป้าหมาย โดยจะต้องอาศัยการประสานความร่วมมือจากหลายภาคส่วน ภายใต้ระบบประชาธิปไตย คือ ความร่วมมือของภาครัฐภาคเอกชน ภาคประชาชนและประชาสังคม ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยจะได้มีการกำหนดเกี่ยวกับบทบาทของยุทธศาสตร์ชาติและแนวทางในการนำยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ เพื่อที่ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ จะสามารถขับเคลื่อนการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องและบูรณาการ

ปัจจัยความสำเร็จของยุทธศาสตร์ชาติ

๒.๕.๑ สาระของยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิสัยทัศน์ระยะยาวที่ชัดเจน มีการกำหนดเป้าหมายและภาพในอนาคตของประเทศที่ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับ และยอมรับเป็นเจ้าของร่วมกันสามารถถ่ายทอดเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ สู่เป้าหมายเฉพาะด้านต่างๆ ตามระยะเวลาเป็นช่วงๆ ของหน่วยงานปฏิบัติได้ และมีการกำหนดตัวชี้วัดที่สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ได้

๒.๕.๒ ระบบและกฎหมาย มีกฎหมายรองรับ มีกลไกเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนในระดับต่างๆ เพื่อให้ส่วนราชการนำยุทธศาสตร์ชาติไปปฏิบัติ รวมทั้งกรอบกฎหมายด้านการจัดสรรงบประมาณ ให้สามารถระดมทรัพยากรเพื่อผลักดันขับเคลื่อนการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติอย่างมีบูรณาการ และกรอบกฎหมายที่จะกำหนดให้การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติมีความต่อเนื่อง รวมทั้งมีระบบการติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบในทุกระดับ

๒.๕.๓ กลไกสู่การปฏิบัติ มีกลไกที่สอดรับ/สอดคล้องตั้งแต่ระดับการจัดทายุทธศาสตร์ การนำไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล รวมทั้งมีกลไกในการกำกับดูแล บริหารจัดการและการ ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและหน่วยงานปฏิบัติจะต้องมีความเข้าใจ สามารถ กำหนดแผนงานโครงการให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

การจัดทำแผนพัฒนาสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลมีความสัมพันธ์และสอดคล้องกับแผน ยุทธศาสตร์พัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แต่ทั้งนี้ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) ได้สิ้นสุดลงและการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ อยู่ระหว่างการเสนอร่าง แผนซึ่งได้กำหนดยุทธศาสตร์เอาไว้แล้ว

ดังนั้น เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาสี่ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) ขององค์การบริหารส่วนตำบล ตำบลศรีโนนงาม มีความสอดคล้องกับทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ องค์การบริหาร ส่วนตำบล จึงได้จัดทำแผนที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ซึ่งมีทั้งหมด ๑๐ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑** การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒** การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓** การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔** การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕** การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่ง และยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๖** การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ และธรรมาภิบาลในสังคมไทย
- ยุทธศาสตร์ที่ ๗** การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
- ยุทธศาสตร์ที่ ๘** การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๙** การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๑๔๐** ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

การจัดทำแผนพัฒนาประเทศของไทยนับตั้งแต่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑ จนถึงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มี พัฒนาการอย่างต่อเนื่องภายใต้สถานการณ์ เงื่อนไข และการเปลี่ยนแปลงในมิติต่างๆ ทั้งภายในและภายนอก ประเทศ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๔๐-๒๕๔๔) เป็นจุดเปลี่ยนสำคัญของการวางแผนพัฒนาประเทศที่ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคม และมุ่งให้ “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” พร้อมทั้ง ปรับเปลี่ยนวิธีการพัฒนาเป็นบูรณาการแบบองค์รวมเพื่อให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล ต่อมาแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๔๕-๒๕๔๙) ได้อัญเชิญ “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” เป็นปรัชญานำทางในการพัฒนาและบริหาร ประเทศ ควบคู่ไปกับกระบวนการพัฒนาแบบบูรณาการเป็นองค์รวมที่มี “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๘ สำหรับแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) ยังคงน้อมนำ “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นแนวทางปฏิบัติ และให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่ยืด “คนเป็น ศูนย์กลางการพัฒนา” ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๘-๙ และการพัฒนาที่สมดุล ทั้งคน สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม โดยมีการเตรียม “ระบบภูมิคุ้มกัน” ด้วยการเสริมสร้างความเข้มแข็งของทุนที่มีอยู่ในประเทศ และการบริหารจัดการความเสี่ยงให้พร้อมรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายในประเทศ เพื่อ มุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน และความอยู่เย็นเป็นสุขของคนไทยทุกคน

ในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ สังคมไทยได้น้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้อย่างกว้างขวางทุกภาคส่วน ส่งผลให้ประเทศไทยเข้มแข็ง มีภูมิคุ้มกันสูงขึ้นในหลายด้าน และสามารถปรับตัวรับกับภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพ สะท้อนได้จากดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขของคนไทยโดยรวมที่ไม่ได้รับผลกระทบและอยู่ระหว่างร้อยละ ๖๖-๖๘ มีปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่เข้มแข็ง การมีงานทำ ความเข้มแข็งของชุมชน และความอบอุ่นของครอบครัวที่ส่งผลดีต่อความอยู่เย็นเป็นสุข อย่างไรก็ตามปัจจัยที่ยังเป็นอุปสรรค ได้แก่ ความสมานฉันท์ในสังคม สภาพแวดล้อมและระบบนิเวศขาดความสมดุล ความเสี่ยงจากปัญหาเสพติดที่สูงขึ้น รวมถึงสุขภาพของคนไทยลดลงจากคุณภาพการศึกษาที่เป็นปัญหาสอดคล้องกับการติดตามประเมินผลการพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ ที่ประสบความสำเร็จน่าพอใจ เศรษฐกิจของประเทศไทยเข้มแข็งและเริ่มเติบโตอย่างมีคุณภาพ การขยายตัวเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๗.๘

การพัฒนาในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙) ประเทศไทยจะต้องเผชิญกับกระแสการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญทั้งภายนอกและภายในประเทศที่ปรับเปลี่ยนเร็วและซับซ้อนมากยิ่งขึ้น เป็นทั้งโอกาสและความเสี่ยงต่อการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะข้อผูกพันที่จะเป็นประชาคมอาเซียนในปี ๒๕๕๘ จึงจำเป็นต้องนำภูมิคุ้มกันที่มีอยู่พร้อมทั้งเร่งสร้างภูมิคุ้มกันในประเทศให้เข้มแข็งขึ้นมาใช้ในการเตรียมความพร้อมให้แก่คน สังคม และระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสมสามารถพัฒนาประเทศให้ก้าวหน้าต่อไปเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของสังคมไทยตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

กรอบแนวคิดและหลักการของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔) ประเทศไทยจะยังคงประสบภาวะแวดล้อมและบริบทของการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ อาทิ กระแสการเปิดเศรษฐกิจเสรี ความท้าทายของเทคโนโลยีใหม่ ๆ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การเกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรง ประกอบกับสภาวะการณ์ด้านต่าง ๆ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศในปัจจุบันที่ยังคงประสบปัญหาในหลายด้าน เช่น ปัญหาผลผลิตภาคการผลิต ความสามารถในการแข่งขัน คุณภาพการศึกษา ความเหลื่อมล้ำทางสังคม เป็นต้น ทำให้การพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงจำเป็นต้องยึดกรอบแนวคิดและหลักการในการวางแผนที่สำคัญ ดังนี้

- (๑) การน้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- (๒) คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม
- (๓) การสนับสนุนและส่งเสริมแนวคิดการปฏิรูปประเทศ
- (๔) การพัฒนาสู่ความมั่นคง ยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

บริบทการเปลี่ยนแปลงและสภาพอนาคตประเทศไทย

ภาพเศรษฐกิจไทยในกรณีฐาน

ภายใต้สมมติฐาน (๑) แนวโน้มการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกเฉลี่ยร้อยละ ๓.๘ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และร้อยละ ๔.๒ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (๒) การลงทุนภาครัฐขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔ (๓) ราคาน้ำมันเฉลี่ย ๗๐-๘๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และเฉลี่ย ๘๐-๑๐๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (๔) ผลผลิตภาพการผลิตรวมขยายตัวร้อยละ ๒.๑ โดยผลิตภาพการผลิตภาคเกษตรหดตัวต่อเนื่องเฉลี่ยร้อยละ ๐.๘ ภาคอุตสาหกรรมขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๒.๐ และภาคบริการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๐ (๕) การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕ และ (๖) กำลังแรงงานลดลงเฉลี่ยร้อยละ ๐.๒ และร้อยละ ๐.๗ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และ ๑๓ ตามลำดับภายใต้สมมติฐานเหล่านี้ เศรษฐกิจไทยในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓ - ๔.๓ โดยมีค่ากลางของการประมาณการร้อยละ ๓.๘ ซึ่งทำให้เศรษฐกิจไทยจะสามารถขยายฐานะขึ้นเป็นประเทศ รายได้สูงในช่วงปี ๒๕๗๑ (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔.๓ - ๒๕๗๔) (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓) การขยายตัวในกรณีฐานดังกล่าวทำให้เศรษฐกิจไทยมีความเสี่ยงที่จะตกอยู่ภายใต้กับดักประเทศรายได้ปาน

กลางอย่างถาวรมากขึ้น เมื่อคำนึงถึงเงื่อนไขในระยะยาว โดยเฉพาะ (๑) การลดลงของกำลังแรงงานที่จะหดตัวเร่งขึ้นเป็นเฉลี่ยร้อยละ ๑.๐ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๔ ซึ่งจะเป็นปัจจัยถ่วงต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมากขึ้น (๒) ขีดความสามารถด้านการคิดค้นเทคโนโลยีและนวัตกรรมซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการยกระดับฐานะประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงจะลดลงตามการเพิ่มขึ้นของสัดส่วนของประชากรผู้สูงอายุ (๓) จำนวนประชากรรวมจะเริ่มลดลงในปี ๒๕๗๐ ซึ่งส่งผลให้อุปสงค์และการผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการในประเทศขยายตัวช้าลง (๔) การเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ที่การปรับตัวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุช้ากว่าไทย (๕) ภาระการใช้จ่ายเพื่อดูแลผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นทำให้การจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาประเทศเพื่อยกระดับฐานะการพัฒนาประเทศมีข้อจำกัดมากขึ้น (๖) เกณฑ์รายได้ขั้นต่ำสำหรับการเป็นประเทศรายได้ขั้นสูงปรับตัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ยประมาณ ๑๐๐-๒๐๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อคนต่อปีตามการเพิ่มขึ้นของรายได้และมาตรฐานการครองชีพของประเทศสำคัญ เงื่อนไขดังกล่าวทำให้ประเทศไทยมีความเสี่ยงที่จะไม่สามารถหารายได้ที่เพียงพอในการที่จะทำให้คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ มีความภาคภูมิใจ มีเกียรติและศักดิ์ศรีในประชาคมภูมิภาคและในเวทีโลก

การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศไทยส่งผลให้อัตราการพึ่งพิงของประชากรวัยแรงงานต้องแบกรับการดูแลผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้น โดยในปี ๒๕๕๓ มีประชากรวัยแรงงาน ๕ คนที่มีศักยภาพแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน และคาดการณ์ว่าในปี ๒๕๘๓ จะเหลือประชากรวัยแรงงานเพียง ๑.๗ คนแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน การขาดแคลนกำลังแรงงานทำให้ต้องนำเข้าแรงงานไร้ทักษะจากประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งส่งผลกระทบต่อตลาดแรงงานไทยในด้านการยกระดับรายได้และทักษะฝีมือแรงงานจะช้าลง ผลผลิตภาพแรงงานไทยอาจเพิ่มขึ้นช้า ปัญหาการค้ำมนุษย์ และการขาดการคุ้มครองทางสังคมขั้นพื้นฐานที่จำเป็น ซึ่งจะเป็นปัญหาต่อเนื่องที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนไทย อาทิ อาชญากรรม โรคระบาด และภาระทางการคลังของระบบบริการทางสังคม อย่างไรก็ตาม นับเป็นโอกาสในการพัฒนาสินค้าและบริการ ธุรกิจบริการที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้นเป็นตัวเลขเบื้องต้น สศช. จะคำนวณใหม่อีกครั้งเมื่อการปรับปรุงฐานข้อมูลในแบบจำลองเสร็จสมบูรณ์เกณฑ์ขึ้นต่ำในปี ๒๕๔๖ ซึ่งอยู่ที่ ๑๒,๗๔๕ ดอลลาร์ สรอ. ต่อคนต่อปี

ความเหลื่อมล้ำ

ความเหลื่อมล้ำเป็นปัญหาสำคัญในสังคมไทยทั้งความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ โอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐและการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติ นำไปสู่ความขัดแย้งในสังคม และเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศที่ลดทอนความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและความมั่นคงทางสังคม จากการกระจายรายได้และผลประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคม บางพื้นที่และบางสาขาการผลิตไม่ทั่วถึงเป็นธรรมชาติ ผลประโยชน์ส่วนใหญ่ตกอยู่ในกลุ่มที่มีโอกาสและรายได้สูง ทำให้สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มคนวัยร้อยละ ๑๐ ของประชากรกับกลุ่มคนจนร้อยละ ๑๐ ของประชากร มีความแตกต่างกันถึง ๓๔.๙ เท่าในปี ๒๕๕๖ นอกจากนี้ความเหลื่อมล้ำยังส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆ อาทิ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน คนยากจนขาดโอกาสการเข้าถึงบริการการศึกษาและสาธารณสุขที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียม การแย่งชิงทรัพยากร การรับรู้ข้อมูลข่าวสารปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติด

ความเป็นเมือง

การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ชนบทไปสู่ความเป็นเมืองมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเพื่อลดความแออัดของเมืองหลวงและเมืองหลัก อันเป็นการกระจายความเจริญสู่พื้นที่อื่นๆ จึงจำเป็นที่จะต้องมีการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การจัดบริการสาธารณะเพื่อรองรับการเติบโตของเมือง การใช้ประโยชน์ของทรัพยากรท้องถิ่นทั้งปัจจัยการผลิตและแรงงานไปสู่ภาคการค้า บริการ และอุตสาหกรรม ตลอดจนการแสวงหาเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่จะช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะส่งผลต่อการลดลงและเสื่อมโทรมของทรัพยากรท้องถิ่น การลดลงของแรงงานในภาคเกษตร รวมทั้งปัญหาการบริหารจัดการขยะทั้งขยะหมู่บ้านและอุตสาหกรรม ทั้งนี้ การเพิ่มขึ้นของ

ประชากรและแรงงานในพื้นที่อาจส่งผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่น อย่างไรก็ตาม การผลิตและกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการคนในเมืองที่มากขึ้น จะส่งผลให้เกิดการประหยัดจากขนาด การขนส่งมีต้นทุนต่ำลง และการลงทุนในระบบสาธารณูปโภคจะมีความคุ้มค่ามากขึ้น นอกจากนี้ ความต้องการแรงงานที่มากขึ้นจะมีส่วนเอื้อหรือทำให้จำเป็นต้องมีการจัดตั้งสถาบันการศึกษาในพื้นที่เพื่อตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการที่มีจำนวนมาก

การบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ วางกรอบด้านการบริหารจัดการภาครัฐ เอื้อต่อการพัฒนาธรรมาภิบาลภาครัฐ ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ มีมาตราสำคัญ ที่จะช่วยสนับสนุนให้การบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา อาทิ มาตรา ๖๙ หน่วยงานของรัฐ องค์กรเอกชนหรือองค์กรใดที่ดำเนินกิจกรรมโดยใช้เงินแผ่นดิน มีหน้าที่ต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าวต่อสาธารณะเพื่อให้พลเมืองได้ติดตามและตรวจสอบมาตรา ๘๒ รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ และต้องจัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่น ให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล พัฒนาและสร้างโอกาสเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมอย่างยั่งยืน กระจายอำนาจและจัดการกิจ อำนาจหน้าที่ และขอบเขตความรับผิดชอบที่ชัดเจนระหว่างราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น รวมทั้งมีกลไกป้องกันและจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบที่มีประสิทธิภาพทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน ฯลฯ มาตรา ๘๙ รัฐต้องดำเนินนโยบายการเงิน การคลัง และงบประมาณภาครัฐ โดยยึดหลักการรักษาวินัยและความยั่งยืนทางการคลัง และการใช้จ่ายเงินแผ่นดิน อย่างคุ้มค่า จัดให้มีระบบการเงินการคลังเพื่อสังคม มีระบบภาษีอากรที่มีความเป็นธรรมมีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม

(๒) ภาคประชาสังคมให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการของภาครัฐสถาบันทางสังคม อาทิ มูลนิธิ สถาบันการศึกษา หน่วยงานวิจัยต่างๆ นำเสนอผลการติดตาม วิเคราะห์ สังเคราะห์ เรื่องที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการประเทศและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนาทั้งประเด็นธรรมาภิบาล การทุจริตคอร์รัปชันทั้งการคอร์รัปชันขนาดใหญ่และคอร์รัปชันภาคครัวเรือน การบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ เพื่อรายงานข้อค้นพบและข้อเสนอแนะสู่สาธารณะ เป็นแรงกดดันให้ผู้มีอำนาจภาครัฐหันมาพิจารณา ทบทวน นโยบาย มาตรการ และกลไกการทำงานต่างๆ ให้เหมาะสมมากขึ้น

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

➤ แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

แผนพัฒนาภาค เป็นแผนที่ยึดกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน จากทุกจังหวัด ทั้ง ๔ ภูมิภาคขึ้น เพื่อสนับสนุนจังหวัดและกลุ่มจังหวัดให้สามารถ ใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค จัดทำโดยสำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล ยึดแนวคิดการพัฒนาตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยประกอบไปด้วย ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเหนือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคกลาง ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคใต้ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลตำบลสะพุงนั้นตั้งอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลจึงมีความสัมพันธ์กับแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านการเกษตร การท่องเที่ยว การค้าการลงทุน การพัฒนาคนให้มีสุขภาพที่ดีทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา รอบรู้ เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ สร้างความมั่นคงด้านอาหาร แก้ไขปัญหาความยากจน หนี้สิน และการออมของครัวเรือน มีสมาธิอาชีพที่มั่นคง สามารถพึ่งพาตนเองและดูแลครอบครัวได้อย่างอบอุ่น พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์ ซึ่งแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีรายละเอียดสรุปย่อ ดังนี้

➤ กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค

ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓/๑ และมาตรา ๕๓/๒ บัญญัติให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น สำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) จึงได้จัดทำกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคที่ยึดกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนจากทุกจังหวัดทั้ง ๔ ภูมิภาคขึ้น เพื่อสนับสนุนจังหวัดและกลุ่มจังหวัดให้สามารถใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

๑. แนวคิดและหลักการ

๑.๑ ยึดแนวคิดการพัฒนาตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล เป็นธรรมและมีภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบจากกระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งจากภายนอกและภายในประเทศ ควบคู่ไปกับแนวคิด “การพัฒนาแบบองค์รวม” ที่ยึด คน ผลประโยชน์ของประชาชน ภูมิสังคม ยุทธศาสตร์พระราชทาน เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา ยึดหลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคภาคีการพัฒนา และหลักธรรมาภิบาล เพื่อให้สังคมสมานฉันท์และอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน

๑.๒ หลักการ มุ่งสร้างความเชื่อมโยงกับแผนระดับชาติต่างๆ นโยบายรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อสร้างโอกาสทางการพัฒนา สอดคล้องกับภูมิสังคมของพื้นที่ โดย

(๑) กำหนดรูปแบบการพัฒนาเชิงพื้นที่ของประเทศและภาค รวมถึงหมู่บ้าน

(๒) กำหนดบทบาทและยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคให้สอดคล้องกับศักยภาพและโอกาสของพื้นที่

๒. ทิศทางการพัฒนาเชิงพื้นที่

ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา สภาพแวดล้อมภายนอกเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ เป็นผลให้จำเป็นต้องเตรียมการรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวให้เหมาะสม การพัฒนาที่สมดุล ดังนั้นจึงกำหนดทิศทางการพัฒนาพื้นที่ของประเทศ ดังนี้

๒.๑ พัฒนาพื้นที่ในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศให้เชื่อมโยงกับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อเป็นฐานการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม การเกษตรและการแปรรูปการเกษตร และการท่องเที่ยวของภูมิภาค โดยเฉพาะ

๒.๑.๑ พัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจตามแนวตะวันออก - ตะวันตก (East West Economic Corridor) เช่น พื้นที่เขตเศรษฐกิจแม่สอด-สุโขทัย-พิษณุโลก-ขอนแก่น-มุกดาหาร แนวสะพานเศรษฐกิจพื้นที่อรัญประเทศ-สระแก้ว-ปราจีนบุรี พื้นที่เศรษฐกิจระนอง-ชุมพร-บางสะพาน แนวสะพานเศรษฐกิจพังงา-กระบี่-สุราษฎร์ธานี-นครศรีธรรมราช และแนวสะพานเศรษฐกิจสตูล-สงขลา

๒.๑.๒ พัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจตามแนวเหนือ-ใต้ (North South Economic Corridor) ได้แก่ แนวเศรษฐกิจเชียงใหม่-เชียงราย-พิษณุโลก-นครสวรรค์-จังหวัดปริมณฑล แนวเศรษฐกิจหนองคาย-อุดรธานี-ขอนแก่น-นครราชสีมา-จังหวัดปริมณฑล พื้นที่แหลมฉบัง-ชลบุรี-ฉะเชิงเทรา-สระแก้ว-บุรีรัมย์-มุกดาหาร

๒.๒ พัฒนาบริการพื้นฐานของหมู่บ้านเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจเชื่อมโยงระหว่างประเทศ โดยเน้นพื้นที่หมู่บ้านตามแนวเขตเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ และตะวันออก-ตะวันตก โดยเฉพาะหมู่บ้านเศรษฐกิจชายแดน

๒.๓ พัฒนาระบบโลจิสติกส์และโครงข่ายคมนาคมขนส่งเพื่อสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเชิงพื้นที่ เช่น การพัฒนาระบบรถราง เพิ่มประสิทธิภาพการขนส่งทางน้ำ และเพิ่มประสิทธิภาพการเชื่อมโยงโครงข่ายการคมนาคมบริเวณจุดตัด เช่น พิษณุโลก และขอนแก่น

๒.๔ สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศให้ยั่งยืน ได้แก่ พัฒนาแหล่งน้ำให้เพียงพอต่อการเกษตร พัฒนาสิ่งแวดล้อมเมืองและแหล่งอุตสาหกรรม และการจัดให้มีการจัดการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างมีประสิทธิภาพ

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๓.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนา

(๑) เพิ่มศักยภาพการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ โดยการยกมาตรฐานและประสิทธิภาพการผลิต การเกษตร การพัฒนาศักยภาพการประกอบการด้านอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว การตั้งองค์การร่วมภาครัฐและเอกชนระดับพื้นที่เพื่อส่งเสริมอำนวยความสะดวกด้านการค้าการลงทุน และส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน

(๒) สร้างคนให้มีคุณภาพ เพื่อพัฒนาคนให้มีสุขภาพที่ดีทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา ครอบรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ

(๓) สร้างสังคมและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง เพื่อสร้างความมั่นคงด้านอาหาร แก้ไขปัญหาความยากจน หนี้สิน และการออมของครัวเรือน มีสัมมาอาชีพที่มั่นคง สามารถพึ่งพาตนเองและดูแลครอบครัวได้อย่างอบอุ่น

(๔) พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์ โดยเร่งอนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ ๑๕.๙ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๒๕ ของพื้นที่ภาค ป้องกันการรุกพื้นที่ชุ่มน้ำ พัฒนาแหล่งน้ำและระบบชลประทาน พื้นฟูดิน ยับยั้งการแพร่กระจายดินเค็ม และเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการโดยส่งเสริมทำเกษตรอินทรีย์

๓.๒ ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดและจังหวัด

(๑) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ประกอบด้วยอุดรธานี หนองคาย หนองบัวลำภู และเลย) เน้นการฟื้นฟูระบบนิเวศเพื่อรักษาสมดุลธรรมชาติ การปรับโครงสร้างการผลิตด้านการเกษตร การส่งเสริมการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

(๒) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ ประกอบด้วย สกลนคร นครพนม และมุกดาหาร เน้นให้ความสำคัญกับความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้า การเกษตร ส่งเสริมพื้นที่ชลประทาน การทำปศุสัตว์โดยเฉพาะโคเนื้อ

(๓) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบด้วย ขอนแก่น กาฬสินธุ์ มหาสารคาม และร้อยเอ็ด เน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของเมืองรองรับการเป็นศูนย์กลางการค้าบริการ และการลงทุนของภาค การใช้ประโยชน์พื้นที่ชลประทานให้เกิดประโยชน์สูงสุด การทำการเกษตรก้าวหน้า การเตรียมการรองรับอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน (Ethanol) ควบคู่กับการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต

(๔) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ ประกอบด้วย นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์ มุ่งเน้นการพัฒนาระบบชลประทานให้เต็มศักยภาพ การเตรียมการรองรับอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน (Ethanol) พัฒนาการท่องเที่ยวทั้งการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์และอารยธรรมขอมด้วยการสร้างคุณค่าเพิ่ม และพัฒนาเส้นทาง

(๕) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ประกอบด้วย อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญ มุ่งเน้นการพัฒนาแหล่งน้ำ และระบบบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วมและขาดแคลนน้ำ การสร้างงานและรายได้จากการท่องเที่ยวให้มากขึ้น

๓.๓ โครงการที่สำคัญ (Flagship Project)

- (๑) โครงการผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์ในทุ่งกุลาร้องไห้เพื่อการส่งออก
- (๒) โครงการพัฒนาเมืองมุกดาหารเป็นประตูสู่อินโดจีน
- (๓) โครงการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวอารยธรรมขอม
- (๔) โครงการจัดการผลิตเอทานอลในภาคอีสาน
- (๕) โครงการยกมาตรฐานการเรียนการสอนด้วยระบบศึกษาทางไกล

(๖) โครงการเกษตรยั่งยืนเพื่อหมู่บ้านเข้มแข็ง

(๗) โครงการฟื้นฟูน้ำชีตอนบนและลุ่มน้ำมูลตอนบนแบบบูรณาการเพื่อการผลิตที่ยั่งยืน

➤ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ประกอบด้วย ๔ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดยโสธร และจังหวัดอำนาจเจริญ

วิสัยทัศน์

"ข้าวหอมมะลิเป็นเลิศ การท่องเที่ยว และการค้าชายแดน ได้มาตรฐานสากล"

พันธกิจ

๑. พัฒนาคูณภาพการผลิตตามมาตรฐาน GAP และเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ เพิ่มช่องทางการตลาดข้าวหอมมะลิคุณภาพดี

๒. ฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีศักยภาพ และพัฒนาทักษะบุคลากรส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ และการตลาดให้ได้มาตรฐาน

๓. เสริมสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายวิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการและเครือข่าย พันธมิตรธุรกิจการค้าชายแดน ทั้งด้านการบริหารจัดการ และพัฒนาระบบโลจิสติกส์ เพื่อเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์

เป้าประสงค์รวม

๑. เพิ่มผลผลิตให้ได้ตามมาตรฐาน และสร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์ด้วยการแปรรูป เพิ่มช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ ข้าวหอมมะลิคุณภาพดี

๒. พัฒนาคูณภาพแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพให้ได้มาตรฐาน และส่งเสริมการบริหารจัดการ มีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนในแหล่งท่องเที่ยว

๓. สร้างเครือข่ายการค้ากลุ่มจังหวัดเพื่อเพิ่มมูลค่าการค้าชายแดนด้วยระบบโลจิสติกส์ (Logistics) ที่มีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย

๑. ร้อยละของจำนวนแปลง/ฟาร์มที่ได้รับใบรับรองมาตรฐาน GAP ข้าวหอมมะลิค่าเป้าหมาย ร้อยละ ๙๐

๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว ค่าเป้าหมายเฉลี่ยร้อยละ ๘ ต่อปี

๓. มูลค่าการค้าชายแดนเพิ่มขึ้น ค่าเป้าหมายร้อยละ ๑๐ ต่อปี

เป้าประสงค์รวม

๑. เพิ่มผลผลิตให้ได้ตามมาตรฐาน และสร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์ด้วยการแปรรูปเพิ่มช่องทางการตลาด ทั้งในและต่างประเทศ ข้าวหอมมะลิคุณภาพดี

๒. พัฒนาคูณภาพแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพให้ได้มาตรฐานและเสริมสร้างการบริหารจัดการการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนในแหล่งท่องเที่ยว

๓. สร้างเครือข่ายการค้ากลุ่มจังหวัดเพื่อเพิ่มมูลค่าการค้าชายแดนด้วยระบบโลจิสติกส์ (Logistics) ที่มีประสิทธิภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์

๑. พัฒนาคูณภาพและเพิ่มมูลค่าข้าวหอมมะลิสู่ความต้องการของตลาด

๒. พัฒนาคูณภาพการท่องเที่ยวให้ได้ระดับมาตรฐานและยั่งยืน

๓. พัฒนาระบบสนับสนุนการบริหารจัดการธุรกิจการค้าและเพิ่มมูลค่าการค้าชายแดนครบวงจรและได้มาตรฐานสากล

ตำแหน่งการพัฒนา (Positioning)

๑. ข้าวหอมมะลิคุณภาพ
๒. การค้าชายแดน
๓. การท่องเที่ยว

ประเด็นยุทธศาสตร์

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง ๒ ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ เพื่อให้บรรลุ วิสัยทัศน์ ๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาคูณภาพและเพิ่มมูลค่าข้าวหอมมะลิสู่ความต้องการของตลาด

เป้าประสงค์

๑. เพิ่มผลผลิตและพัฒนาคูณภาพกระบวนการผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพดีตามมาตรฐาน
๒. พัฒนาคูณภาพกระบวนการแปรรูปตามมาตรฐาน เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้ผลิตภัณฑ์ จากการแปรรูปข้าวหอมมะลิคุณภาพดี
๓. พัฒนาและเพิ่มช่องทางการตลาดข้าวหอมมะลิและผลิตภัณฑ์จากการแปรรูป ข้าวหอมมะลิคุณภาพดี
๔. พัฒนาระบบฐานข้อมูล ฐานสินค้า ระบบสารสนเทศด้านการผลิตและการตลาด

ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย

๑. ร้อยละของจำนวนแปลง/ฟาร์มที่ได้รับใบรับรองมาตรฐาน GAP ข้าวหอมมะลิต่อจำนวนแปลง / ฟาร์มที่ได้รับการตรวจจากกระทรวงเกษตรฯ ค่าเป้าหมาย ร้อยละ ๙๐
๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าข้าวหอมมะลิของกลุ่มจังหวัด ค่าเป้าหมายเฉลี่ยร้อยละ ๖

กลยุทธ์ / แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาประสิทธิภาพกระบวนการผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพมาตรฐาน
๒. ส่งเสริมเครือข่ายผู้ประกอบการแปรรูปและสร้างผลิตภัณฑ์ข้าวหอมมะลิคุณภาพมาตรฐาน
๓. เพิ่มช่องทางการตลาดข้าวหอมมะลิคุณภาพดี

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาคูณภาพการท่องเที่ยวให้ได้ระดับมาตรฐานสากล

เป้าประสงค์

๑. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในกลุ่มจังหวัดให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล
๒. เสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการและพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
๓. สนับสนุนการพัฒนาบริการและกำกับการจัดการของเครือข่ายการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ
๔. ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์และพัฒนาการตลาด

ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย

๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว ค่าเป้าหมาย ร้อยละ ๘
๒. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาคูณภาพด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดค่าเป้าหมาย จังหวัดละ ๑

แห่ง

๓. ระดับความสำเร็จในการใช้ทรัพยากรการท่องเที่ยวร่วมกันภายในกลุ่มจังหวัดค่าเป้าหมาย ๑ แผนงาน

กลยุทธ์ / แนวทางการพัฒนา

๑. เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวภายในกลุ่มจังหวัดและ/หรือระหว่างกลุ่มจังหวัดกับประเทศเพื่อนบ้าน
๒. ส่งเสริมความร่วมมือทุกภาคส่วนในการวางแผนและพัฒนาการท่องเที่ยว
๓. ส่งเสริมศักยภาพและสวัสดิการของบุคลากรการท่องเที่ยว

๔. พัฒนาเอกลักษณ์และส่งเสริมการตลาดท่องเที่ยวเชิงรุก
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาระบบสนับสนุนการบริหารจัดการธุรกิจการค้า และเพิ่มมูลค่าการค้า
ชายแดนครบวงจรและได้มาตรฐานสากล
เป้าประสงค์

๑. เสริมสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนและผู้ประกอบการเศรษฐกิจ เชิงสร้างสรรค์
๒. เสริมสร้างเครือข่ายพันธมิตรทางการค้า การลงทุนในกลุ่มจังหวัดและประเทศเพื่อนบ้าน
๓. ศึกษาและพัฒนาระบบการให้บริการโลจิสติกส์ (Logistics) เพื่อสนับสนุนการค้า

ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย

๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าชายแดน ค่าเป้าหมาย ร้อยละ ๑๐
๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าจากหน่วยผลิตภัณฑ์ OTOP ค่าเป้าหมาย ร้อยละ ๙
๓. จำนวนกิจกรรมที่เครือข่าย ๔ จังหวัด ทาร่วมกัน ค่าเป้าหมายอย่างน้อย ๓ โครงการ

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

๑. เสริมสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายธุรกิจการค้า
๒. เสริมสร้างเครือข่ายพันธมิตรทางการค้า การลงทุน ในกลุ่มจังหวัดและประเทศเพื่อนบ้าน
๓. การศึกษาวิจัยและการพัฒนาระบบผลิตและส่งออก (Logistics) เพื่อสนับสนุน ธุรกิจการค้า
๔. การเตรียมความพร้อมและเสริมศักยภาพในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)
๕. การพัฒนาศักยภาพและฝีมือแรงงานรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน



แผนพัฒนาจังหวัดศรีสะเกษ

วิสัยทัศน์

“ดินแดนเกษตรปลอดภัย การค้าและการท่องเที่ยวครบวงจร”

พันธกิจ

๑. ส่งเสริมการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวแบบครบวงจร
๒. เสริมสร้างสังคมสุขภาวะ การศึกษา การกีฬา วัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณี
๓. เสริมสร้างความสมดุลด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๔. เสริมสร้างความมั่นคง ความเป็นระเบียบและความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง
๕. บริหารจัดการภาครัฐโดยยึดหลักธรรมาภิบาล

เป้าประสงค์รวมจังหวัด

๑. มูลค่าการค้า การลงทุน และรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง สินค้าเกษตรปลอดภัย และได้มาตรฐาน
๒. ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและการกีฬาเพิ่มสูงขึ้น ภายใต้การรักษาขนบธรรมเนียมประเพณีที่ดีงาม
๓. สิ่งแวดล้อมเหมาะสมและมีความยั่งยืน
๔. ชุมชนและสังคมมีระเบียบมีความสงบเรียบร้อยและมีความมั่นคง
๕. ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาจังหวัด ภายใต้การบริหารจัดการภาครัฐ และธรรมาภิบาล

ประเด็นยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย ๕ ประเด็นยุทธศาสตร์

๑. ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการยกระดับเศรษฐกิจให้พึ่งตนเองและแข่งขันได้
๒. ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมและคุณภาพชีวิตที่ดี
๓. ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเสริมสร้างความสมดุลด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๔. ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเสริมสร้างความมั่นคงและการรักษาความสงบเรียบร้อย
๕. ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ บริหารจัดการภาครัฐโดยยึดหลักธรรมาภิบาล

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการยกระดับเศรษฐกิจให้พึ่งตนเองและแข่งขันได้
เป้าประสงค์

๑. ชาวศรีสะเกษมีศักยภาพในการแข่งขันสู่สากล
๒. ประชาชนมีอาชีพและรายได้เพิ่มขึ้น
๓. ศักยภาพการผลิตสินค้าและบริการเพิ่มขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ
๔. โครงสร้างพื้นฐานได้รับการพัฒนา

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
๑. รายได้จากการท่องเที่ยว (ล้านบาท)	๒,๑๐๐	๒,๑๐๐	๒,๒๐๐	๒,๓๐๐	๒,๓๐๐
๒. ร้อยละเพิ่มขึ้นของสินค้าเกษตรที่ได้มาตรฐาน (GAP/Organic/อย./GMP)	๑๐	๑๐	๑๕	๒๐	๒๐
๓. รายได้จากการจำหน่ายสินค้า OTOP	๒,๕๗๕	๒,๕๗๕	๒,๕๘๐	๒,๕๘๕	๒,๕๘๕
๔. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของเกษตรกรที่สามารถลดต้นทุนการผลิต	๒๕	๒๕	๓๐	๓๕	๓๕
๕. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของโคเนื้อ	๒๐	๒๐	๓๐	๔๐	๔๐
๖. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของโครงข่ายคมนาคม	๑๐	๑๐	๑๕	๒๐	๒๐

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมกระบวนการผลิต การแปรรูปสินค้าที่ได้มาตรฐานและมีคุณภาพ
๒. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
๓. พัฒนาการตลาด การค้า การลงทุน การขนส่งสินค้า และการส่งออก
๔. ส่งเสริมการท่องเที่ยวครบวงจร
๕. ลดต้นทุนภาคการผลิต
๖. ส่งเสริมการผลิต และบริหารจัดการโคเนื้อเพื่อการจำหน่ายที่ได้มาตรฐานและมีคุณภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและคุณภาพชีวิตที่ดี

เป้าประสงค์

๑. ประชาชนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง เป็นคนมีคุณภาพ มีวินัย และตระหนักรู้ถึงโทษภัยต่างๆ
๒. ประชาชนมีสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดี
๓. ชุมชนเข้มแข็ง พึ่งพาตนเองได้

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
๑. ระดับความสำเร็จของการอนุรักษ์ และสืบสาน วัฒนธรรมและประเพณีของจังหวัด	๕	๕	๕	๕	๕
๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา	๔๔	๔๔	๔๗	๕๐	๕๐
๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง	๑๕	๑๕	๒๐	๒๕	๒๕
๔. ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงประปา	๑๕	๑๕	๒๐	๒๕	๒๕
๕. ผลผลิตภาพแรงงาน (๑๐๐,๐๐๐ บาท/ปี)	๑๐๒,๐๐๐	๑๐๒,๐๐๐	๑๐๓,๐๐๐	๑๐๔,๐๐๐	
๖. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยครัวเรือนจากการจัดเก็บ จปฐ. และข้อมูลพื้นฐาน	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมการเรียนรู้ อนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณี และทำนุบำรุงศาสนา
๒. เพิ่มโอกาสทางการศึกษาอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ
๓. สนับสนุนการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำรงชีวิต
๔. พัฒนาคุณภาพชีวิต ระบบสาธารณสุขปโภค บัณฑิตพื้นฐานทางสังคม และระบบบริการสุขภาพให้มีมาตรฐาน
๕. พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และศักยภาพแรงงานที่มีคุณภาพ
๖. ส่งเสริมและพัฒนาจังหวัดศรีสะเกษให้เป็นเมืองกีฬา

**ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเสริมสร้างความสมดุลด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
เป้าประสงค์**

๑. บ้านเมืองสะอาด สิ่งแวดล้อมสวยงาม
๒. ลดปัญหาภัยธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๓. เพิ่มพื้นที่ป่าสีเขียว

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
๑. จำนวนพื้นที่ป่าไม้ตามกฎหมายได้รับการคุ้มครองดูแลให้คงความสมบูรณ์ (ล้านไร่)	๑.๓๖	๑.๓๖	๑.๓๖	๑.๓๖	๑.๓๖
๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ อปท. เป้าหมายที่มีการกำจัดขยะมูลฝอยตามเกณฑ์ที่กำหนด	๓๐	๓๐	๔๐	๕๐	๕๐
๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของพื้นที่ชลประทาน	๑๒	๑๒	๑๔	๑๖	๑๖

กลยุทธ์

๑. สนับสนุน ฟื้นฟู อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพ
๒. พัฒนาระบบบริหารจัดการขยะ และพลังงานทางเลือก
๓. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเสริมสร้างความมั่นคงและการรักษาความสงบเรียบร้อย

เป้าประสงค์

๑. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๒. ชุมชนและสังคมมีความสมานฉันท์
๓. สัมพันธภาพอันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
๑. สัดส่วนคดีอาชญากรรม/แสนประชากร	๑๐๐	๙๐	๘๐	๗๐	๗๐
๒. ร้อยละของการไกล่เกลี่ยกรณีข้อพิพาทของศูนย์ดำรงธรรมที่สามารถไกล่เกลี่ยได้	๕๐	๕๕	๖๐	๖๕	๖๕
๓. จำนวนครั้งของการจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์กับประเทศสมาชิกอาเซียน	๖	๙	๑๒	๑๕	๑๕

กลยุทธ์

๑. เสริมสร้างความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๒. เสริมสร้างความปรองดองสมานฉันท์
๓. พัฒนาศักยภาพเพื่อก้าวสู่กับประชาคมโลก

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การบริหารจัดการในภาครัฐ และธรรมาภิบาล

เป้าประสงค์

๑. บุคลากรภาครัฐได้รับการพัฒนาสมรรถนะแบบมืออาชีพ
๒. เกิดธรรมาภิบาลที่ดีในองค์กร
๓. ลดปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
๑. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาศักยภาพเครือข่ายภาคประชาสังคมในการต่อต้านการทุจริต	๕	๕	๕	๕	๕
๒. ร้อยละของบุคลากรภาครัฐที่ได้รับการพัฒนาสมรรถนะ (ร้อยละ ๕๐)	๕๐	๖๐	๗๐	๘๐	๘๐
๓. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาระบบสารสนเทศและส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัย และนวัตกรรม	๕	๕	๕	๕	๕

กลยุทธ์

๑. พัฒนาระบบป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ
๒. พัฒนาศักยภาพบุคลากรอย่างต่อเนื่อง
๓. พัฒนาระบบสารสนเทศ และส่งเสริมการการใช้ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัย และนวัตกรรม

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดศรีสะเกษ

วิสัยทัศน์ (VISION)

“สร้างสังคมมีสุข ส่งเสริมการค้าชายแดนและการท่องเที่ยว
พัฒนาการศึกษาท้องถิ่นได้ มาตรฐาน”

พันธกิจ (MISSION)

- (๑) ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในท้องถิ่น
- (๒) ส่งเสริมทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม
- (๓) ส่งเสริมการท่องเที่ยวและการพาณิชย์ การค้า และการลงทุนชายแดน
- (๔) พัฒนาการจัดการศึกษาท้องถิ่น
- (๕) บริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

จุดมุ่งหมาย (GOALS)

- (๑) ด้านพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในท้องถิ่นให้อยู่ดีมีสุข โดยองค์รวมที่ดีขึ้น
- (๒) ด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ให้อยู่บนความสมดุลและยั่งยืน

- (๓) ด้านส่งเสริมการท่องเที่ยวและการพาณิชย์การค้าและการลงทุนชายแดนเปิดประตูสู่อาเซียน
- (๔) ด้านพัฒนาการจัดการศึกษาท้องถิ่นทุกระดับได้มาตรฐานและมีส่วนร่วม
- (๕) ด้านพัฒนาองค์กรที่มุ่งสู่องค์กรสมัยใหม่ ก้าวทันเทคโนโลยี

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

- ๑) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิต

แนวทางการพัฒนา

- (๑) การพัฒนาสุขภาพอนามัย
- (๒) การกีฬาและนันทนาการ
- (๓) สวัสดิการสังคม
- (๔) การพัฒนาอาชีพ
- (๕) การพัฒนาการจัดระเบียบชุมชน สังคม และรักษาความสงบเรียบร้อย
- (๖) การส่งเสริมศาสนา รักษาสืบทอดศิลปวัฒนธรรม จารีต ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

- ๒) ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

- (๑) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
 - (๑.๑) ก่อสร้างและซ่อมบำรุงรักษา ถนน สะพาน ทางเท้า และทางระบายน้ำ
 - (๑.๒) ก่อสร้างและบำรุงแหล่งน้ำ ฝายและระบบชลประทาน
 - (๑.๓) ก่อสร้าง/ปรับปรุง/ขยายระบบสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการ
- (๒) การส่งเสริม/สนับสนุนการพัฒนาเมือง/ชนบท
- (๓) การส่งเสริมสงวนรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ๓) ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการท่องเที่ยวและการพาณิชย์การค้าชายแดน

แนวทางการพัฒนา

- (๑) การส่งเสริมการท่องเที่ยว
- (๒) การส่งเสริมการพาณิชย์ การลงทุน
- (๓) การส่งเสริมการค้าและการลงทุนชายแดน

- ๔) ยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาท้องถิ่น

- (๑) การพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาให้ได้มาตรฐาน

แนวทางการพัฒนา

- (๑.๑) พัฒนาและส่งเสริมการจัดการเรียนรู้โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ
 - (๑.๒) พัฒนาและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความใฝ่รู้ มีทักษะกระบวนการเรียนรู้ตลอดชีวิต
 - (๑.๓) พัฒนาและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณธรรมจริยธรรม
 - (๑.๔) พัฒนาและส่งเสริมการเรียนรู้เพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน
 - (๑.๕) พัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ได้มาตรฐานสากล
- (๒) การพัฒนาผู้เรียนให้มีอัจฉริยภาพ

แนวทางการพัฒนา

(๒.๑) พัฒนาผู้เรียนให้มีอัจฉริยภาพ

(๓) การพัฒนาคุณภาพบุคลากร

แนวทางการพัฒนา

(๓.๑) จัดสรรอัตรากำลังที่ขาดแคลนให้เพียงพอ

(๓.๒) พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้และทักษะในการปฏิบัติงาน

(๓.๓) พัฒนาผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพ

(๔) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและกระบวนการจัดการศึกษา

แนวทางการพัฒนา

(๔.๑) พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น

(๔.๒) พัฒนาและส่งเสริมกระบวนการจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

(๕) ส่งเสริมและพัฒนาการใช้สื่อนวัตกรรมเทคโนโลยีทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้

แนวทางการพัฒนา

(๕.๑) ส่งเสริมและพัฒนาการใช้สื่อนวัตกรรมเทคโนโลยีทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้

(๖) การพัฒนาระบบนิเทศการศึกษา

แนวทางการพัฒนา

(๖.๑) พัฒนาระบบการนิเทศการศึกษาให้มีคุณภาพ

(๗) การจัดการศึกษาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

แนวทางการพัฒนา

(๗.๑) นำหลักปรัชญาเศรษฐกิจมาบูรณาการในการจัดการศึกษา

(๘) การส่งเสริมการบริหารสถานศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น (SBMLD)

แนวทางการพัฒนา

(๘.๑) ส่งเสริมการบริหารสถานศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น (SBMLD)

(๙) การส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนา

(๙.๑) สร้างความภาคภูมิใจในความเป็นท้องถิ่นและค่านิยมความเป็นไทย

๕) ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กร

แนวทางการพัฒนา

(๑) การพัฒนาบุคลากร

(๒) การพัฒนาองค์กร

(๓) การบริหารจัดการ

๑. วิสัยทัศน์การพัฒนาอำเภอ

๑.๑ สนับสนุนนโยบายกระจายอำนาจของรัฐบาล กระทรวง ทบวง และกรม โดยช่วยในการสนับสนุนงานด้านวิชาการและอุปกรณ์ที่จำเป็นในการดำเนินการตามแผนงานโครงการของเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล ตลอดจนช่วยเหลือตรวจสอบความเป็นไปได้และความเหมาะสมของแผนงาน โครงการขององค์การบริหารส่วนตำบล

๑.๒ มุ่งเน้นให้มีการพัฒนาและส่งเสริมอาชีพของประชาชนในภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรมในครัวเรือน และอาชีพเสริมนอกภาคฤดูกาลผลิต เพื่อให้มีรายได้เพียงพอกับการครองชีพควบคู่ไปกับการพัฒนาของเกษตรกรรมเพื่อการค้าแบบครบวงจร

๑.๓ มุ่งหวังที่จะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพ โดยเฉพาะประชากรวัยแรงงานและการพัฒนาฝีมือแรงงานให้ได้มาตรฐานควบคู่กับการพัฒนาการศึกษา การสาธารณสุขและความจำเป็นพื้นฐานต่างๆ

๑.๔ จัดสรรโครงสร้างพื้นฐานในทุกหมู่บ้านทุกตำบลไม่ว่าจะเป็นถนน ไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ ตลอดจนการบริการสาธารณสุข รวมทั้งดำเนินการแก้ไขปัญหาการขาดเอกสารสิทธิ์ในที่ดินทำกินของราษฎร

๑.๕ สนับสนุนองค์การบริหารส่วนตำบล ให้สามารถดำเนินการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน

๑.๖ ปลูกฝังค่านิยมที่ถูกต้องให้แก่ประชาชน อีกทั้งพัฒนาทางด้านจิตใจควบคู่กันไปเพื่อรอการอยู่ร่วมกันในชุมชนอย่างมีความสุข นำไปสู่การเป็นชุมชนเข้มแข็ง

๑.๗ ส่งเสริมสนับสนุนพัฒนาให้คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนาโดยเน้นให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาโดยเน้นการทำประชาคมเพื่อให้ชุมชนมีความเข้มแข็ง

๑.๘ การรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินแก่ประชาชน

๑.๙ เน้นการป้องกันและปราบปรามปัญหาอาชญากรรม

๑.๑๐ พัฒนาการเป็นศูนย์กลางศิลปะและวัฒนธรรม ของจังหวัดศรีสะเกษตอนใต้

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอ

๒.๑ แนวทางการเพิ่มศักยภาพคนและชุมชน

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาศักยภาพของคน ครอบครัว ชุมชน และองค์กรประชาชนทุกรูปแบบให้มีความรู้ความสามารถ และมีการพัฒนาทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา เพื่อการเข้ามามีส่วนร่วมรับผิดชอบในการแก้ไขปัญหา และการพัฒนาประเทศชาติให้เหมาะสมกับเพศและวัย

เป้าหมาย

๑. การระดมจัดหาทุนการศึกษาเพื่อส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาต่อให้ได้ร้อยละ ๙๕
๒. บริการการศึกษาออกโรงเรียน
๓. ฝึกอบรมและส่งเสริมอาชีพนอกภาคการเกษตร จำนวน ๒๐ กลุ่ม

แผนงานย่อย

๑. ส่งเสริมการศึกษานอกระบบ
๒. ขยายโอกาสทางการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา
๓. การพัฒนาอาชีพ และแรงงาน

๒.๒ แนวทางการฝึกอบรมอาชีพ การมีงานทำและรายได้

วัตถุประสงค์

เพื่อสนับสนุนให้เกิดการสร้างงานและจ้างงานในภูมิภาคและท้องถิ่นเป็นการรองรับปัญหาการว่างงานนอกฤดูกาลการเกษตร และการอพยพกลับคืนถิ่นของแรงงานที่ถูกเลิกจ้างอันเนื่องมาจากปัญหาเศรษฐกิจตกต่ำ

เป้าหมาย

การฝึกอบรมและส่งเสริมอาชีพนอกฤดูกาลการเกษตรที่ประชาชนต้องการ เช่น อุตสาหกรรมในครัวเรือน การหัตถกรรมในครัวเรือน การแปรรูปผลผลิตและความชำนาญทางด้านช่าง

แผนงานย่อย

๑. การส่งเสริมอาชีพนอกฤดูกาลการเกษตร
๒. การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร
๓. การก่อสร้าง ปรับปรุง และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการผลิต

๒.๓ แนวทางฟื้นฟูบูรณะทรัพยากรธรรมชาติ

วัตถุประสงค์

เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม และสนับสนุนให้กลุ่มอาสาสมัครและองค์กรประชาชนในพื้นที่ร่วมกันดูแล รักษา อนุรักษ์ ป่าชุมชน พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวตลอดจนทรัพยากรธรรมชาติเพื่อรองรับนโยบายปีการท่องเที่ยวไทยควบคู่ไปกับการดูแลรักษาศิลปวัฒนธรรมและคุณภาพสิ่งแวดล้อม

เป้าหมาย

๑. ขุดลอกแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร จำนวน ๓๕ แห่ง
๒. ปลุกป่าชุมชน จำนวนเนื้อที่ ๒,๐๐๐ ไร่
๓. พัฒนาป่าชุมชน จำนวน ๒๐๐ ไร่

แผนงานย่อย

๑. ปรับปรุงแหล่งแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร
๒. การปลุกป่าทดแทน
๓. รณรงค์ประชาสัมพันธ์ ให้มีการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและป่าไม้

๒.๔ แนวทางการเพิ่มบทบาทของประชาชนและองค์กรท้องถิ่นในการบริหารจัดการ

วัตถุประสงค์

เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมือง ของประชาชน องค์กรประชาชนและกลุ่มมวลชนทุกหมู่เหล่าและส่งเสริมการกระจายอำนาจ การบริหารราชการทุกระดับให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายรัฐธรรมนูญ

เป้าหมาย

ส่งเสริมความรู้ด้านประชาธิปไตย โดยเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ เกี่ยวกับสิทธิหน้าที่และการมีส่วนร่วมทางการเมือง ให้เกิดผลเป็นรูปธรรมในทางปฏิบัติเพื่อให้เกิดวิถีชีวิตประชาธิปไตยระดับบุคคล ครอบครัว และชุมชนอย่างถูกต้อง

แผนงานย่อย

๑. อบรมเพื่อเผยแพร่ความรู้ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ ฉบับปี ๒๕๕๐
๒. จัดให้มีการรับฟังความเห็นสาธารณะ หรือประชาพิจารณ์ก่อนการตัดสินใจในโครงการสำคัญที่มีผลกระทบต่อประชาชน

การใช้ผังเมืองรวมหรือผังเมืองเฉพาะในการกำหนดแนวทางการพัฒนา

เพื่อให้การพัฒนาเป็นไปอย่างเป็นระบบ มีการวางแผนที่ดี และคุ้มค่าในการพัฒนาจึงใช้ผังเมืองรวมหรือผังเมืองเฉพาะในการกำหนดแนวทางการพัฒนา

การพัฒนาตามนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น

เอกสารประกอบคำแถลงนโยบาย

นายโยธิน มุลกะกุล ตำแหน่ง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสะพุง

ตามที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดศรีสะเกษ ประกาศผลการเลือกตั้ง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสะพุง ซึ่งได้แก่กระผม นายโยธิน มุลกะกุล และเพื่อถือปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ จึงกำหนดให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเข้ารับหน้าที่ ให้แถลงนโยบายต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ในโอกาสนี้จึงขอแถลงนโยบายให้ท่านประธานและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทุกท่านได้ทราบ (รายละเอียดตามเอกสาร)

องค์การบริหารส่วนตำบล มีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น ซึ่งประกอบด้วยสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและนายกองค์การบริหารส่วนตำบล และให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลควบคุมและรับผิดชอบในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมายและเป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานส่วนตำบลและลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบล

นายกองค์การบริหารส่วนตำบล จึงมีบทบาทในการขึ้นองค์กร ต้องมีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ มีระบบการกำกับดูแลและมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวมและชุมชน กระผมตระหนักในจุดนี้เป็นสำคัญ จึงได้ยึดหลักการว่า “การบริหารราชการต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ ความมีประสิทธิภาพ ความคุ้มค่าในเชิงภารกิจขององค์การบริหารส่วนตำบล ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ” เพื่อให้การดำเนินการสำเร็จบรรลุตามหลักการดังกล่าว โดยจะยึดหลักการบริหารเป็นไปตามแนวทางหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี หลักธรรมาภิบาล โดยแยกออกเป็นดังนี้

๑. นโยบายด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

เป้าหมายของการพัฒนาคือการดูแลด้านการศึกษา การเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ให้มีสภาพแวดล้อมที่ดี มีคุณภาพเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนเข้าสู่ระบบโรงเรียน ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน ส่งเสริมบทบาททางศาสนาในการพัฒนาจิตใจ การรักษามรดกวัฒนธรรมนิยมประเพณี ฟื้นฟูและส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีและเอกลักษณ์ของท้องถิ่นให้คงอยู่สืบไป

๒. นโยบายด้านส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน

เป้าหมายของการพัฒนาคือส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนในตำบลสะพุง มีสุขภาพดีทั่วหน้า มีการจัดบริการสาธารณสุขขั้นพื้นฐานด้านสวัสดิการสังคมที่จำเป็นให้กับผู้ด้อยโอกาส อย่างทั่วถึง ส่งเสริมและสนับสนุน

คุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ผู้ยากไร้ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาสให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น จัดการแข่งขันกีฬา ระหว่างชุมชน รวมทั้งสนับสนุนการทำงานของกลุ่มอาสาสมัครต่างๆ เช่น กลุ่มอาสาสมัครสาธารณสุขชุมชน (อสม.) อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) เป็นต้น

๓. นโยบายด้านการพัฒนาระบบสาธารณูปโภค

เป้าหมายของการพัฒนาคือการปรับปรุงเส้นทางคมนาคมถนนสายหลักให้ได้มาตรฐาน และปรับปรุงถนนสายรองและซอยต่างๆ ให้สามารถเชื่อมโยงถึงกันได้และใช้การได้โดยสะดวก ก่อสร้างและปรับปรุงระบบระบายน้ำให้ควบคู่ไปกับการปรับปรุงถนนสายหลัก ถนนสายรอง และถนนในหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสะพุง เพื่อให้สามารถระบายน้ำได้อย่างรวดเร็ว ป้องกันการเกิดน้ำท่วม ติดตั้งและขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะ ไฟฟ้า การเกษตร ให้ทั่วถึงทุกชุมชน เพื่อสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน และผู้ใช้เส้นทางสัญจรไป-มา ปรับปรุงสาธารณูปโภคที่อยู่ในความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลสะพุง ให้เพียงพอกับความ ต้องการของประชาชน

๔. นโยบายเศรษฐกิจชุมชนเข้มแข็ง และเสริมสร้างรายได้

เป้าหมายของการพัฒนาคือให้ประชาชนมีการรวมตัวกัน เพื่อเรียนรู้ พัฒนาทักษะในการประกอบอาชีพ ตลอดจนเทคโนโลยี วิชาการต่างๆ เพื่อปรับปรุงและแปรรูปผลผลิต รวมทั้งการเพิ่มมูลค่าสินค้า ซึ่งก่อให้เกิดการผลิต การบริการ การหมุนเวียนของเงิน และสร้างงาน ตามแนวทาง“เศรษฐกิจพอเพียง” โดยสามารถพึ่งตนเอง และดำรงอยู่อย่างมั่นคงและยั่งยืนแม้จะมีการเปลี่ยนแปลงจากภายนอกและภายใน องค์การบริหารส่วนตำบลสะพุง จะดำเนินการเสริมสร้างขบวนการชุมชนเข้มแข็งโดยสนับสนุนกลุ่มอาชีพต่างๆ ให้สามารถใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์และทรัพยากรในท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน รวมทั้งอำนวยความสะดวกให้คำแนะนำ บริการต่างๆ เสริมสร้างทักษะในการประกอบอาชีพแก่กลุ่มอาชีพและสนับสนุนการจำหน่ายสินค้า

๕. นโยบายพัฒนาคุณภาพชีวิตและคุณค่าทางสังคม

เป้าหมายของการพัฒนาคือให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีมีคุณธรรม จริยธรรม สามารถสืบทอดวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นมีศาสนาเป็นเครื่องชี้นำชุมชนและสังคม ตลอดจนจัดการระบบการศึกษา ให้สอดคล้องกับการพัฒนาและเหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น สามารถดูแลตัวเอง ในขั้นพื้นฐานและได้รับการด้านสวัสดิการสังคม สาธารณสุขอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน จะพัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสะพุง ให้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น มีสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์แข็งแรง ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ สนับสนุนและส่งเสริมให้ประชาชนมีโอกาสออกกำลังกาย โดยการเล่นกีฬาเพื่อเสริมสร้างสวัสดิการสังคม แก่เด็ก สตรี เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน รักษาความสงบเรียบร้อย ส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสะพุง

๖. นโยบายด้านการบริหารจัดการ และการบริการประชาชน

เป้าหมายของการพัฒนาคือให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นและมีส่วนร่วมทาง การเมืองอย่างต่อเนื่องทุกชั้นตอน เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการภาครัฐอย่างมีศักยภาพ องค์การบริหารส่วนตำบลสะพุง จะบริหารจัดการบนพื้นฐานการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยยึดหลักธรรมาภิบาล จะปรับปรุงอาคารที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลสะพุงใหม่ เพื่อรองรับการให้บริการแก่ประชาชนที่มาติดต่อราชการ และพัฒนางานขององค์การบริหารส่วนตำบลสะพุง ให้สามารถบริการแก่ประชาชน ให้ได้รับความสะดวก รวดเร็ว และเป็นธรรม การกำหนดนโยบายการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสะพุง ตามที่กล่าวมาได้ว่าอยู่บนพื้นฐานข้อมูลความเป็นจริงของตำบล และ

ความต่อเนื่องกับสถานการณ์ที่ผ่านมา โดยจะใช้แผนพัฒนาเป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนการบริหารงานให้ เป็นไปอย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพ เป็นไปตามภารกิจขององค์การบริหารส่วนตำบล และสอดคล้องกับ วิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสะพุง กระทบ จะตั้งใจบริหารงานด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต ความโปร่งใส ความประหยัดและควมมีประสิทธิภาพในการทำงานบนพื้นฐานของความต้องการของ ประชาชนตามระเบียบกฎหมาย เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนอย่างแท้จริง

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา

ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นตามประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น

ชื่อปัญหา	ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา	กลุ่มเป้าหมาย, พื้นที่เป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต
๑. ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ๑.๑ การคมนาคมไม่สะดวก ๑.๒ คุณภาพน้ำ ประปาที่ใช้ยังไม่เพียงพอ ราษฎรบางหมู่บ้านยังไม่มีน้ำประปาใช้	๑.๑ ถนนในหมู่บ้านส่วนใหญ่เป็นถนนลูกรังเมื่อฝนตกทำให้ถนนเป็นหลุมเป็นบ่อ การสัญจรไปมาไม่สะดวก ปลอดภัย ๑.๒ น้ำประปาที่ราษฎรในแต่ละหมู่ใช้ ยังมีความสะอาดไม่เพียงพอสำหรับผู้บริโภค บางหมู่บ้านยังไม่มีน้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภค	๑.๑ ทุกหมู่บ้าน ๑.๒ จำนวน ๑๔ แห่ง - ประปาหมู่บ้าน ๖ แห่ง - เพิ่มเติม ๘ แห่ง	๑.๑ ปัญหาลดลง เนื่องจาก อบต.พัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานติดต่อกันมาเป็นเวลาหลายปีตามระดับความต้องการและความรุนแรงของปัญหาในพื้นที่ ๑.๒ จะขอให้หน่วยงานในสังกัดกรมทรัพยากรน้ำและสำนักงานทรัพยากรน้ำบาดาลช่วยเหลือในการตรวจสอบคุณภาพน้ำประปาทุกแห่งในเขตพื้นที่ อบต. และจะดำเนินการติดตั้งถังกรองน้ำสำหรับจุดที่จะต้องปรับปรุงแก้ไข และดำเนินการก่อสร้างระบบประปาให้ราษฎรมีน้ำประปาใช้ทุกหมู่บ้าน
๑.๓ ไฟฟ้าสาธารณะ	๑.๓ บริเวณทางสัญจรหลายแห่งในหมู่บ้าน ไฟฟ้าสาธารณะดับหรือชำรุดบ่อยทำให้อาจเป็นอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สินของราษฎรผู้ใช้เส้นทาง ไม่ว่าจะเป็นการเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุบนท้องถนนหรือการโจรกรรมอาชญากรรมต่าง ๆ	๑.๓ บริเวณชุมชนทางสัญจรภายในหมู่บ้าน จุดสำคัญ ๆ ทุกหมู่บ้าน	๑.๓ ต้องประสานหน่วยงานที่รับผิดชอบ คือ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคในการดูแลให้ความช่วยเหลือ โดยอาจจะของบประมาณจากไฟฟ้า หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้การสนับสนุนเพื่อความรวดเร็วในการแก้ไขปัญหา

ชื่อปัญหา	ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา	กลุ่มเป้าหมาย, พื้นที่เป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต
๑.๔ ไฟฟ้าเพื่อการเกษตรไม่เพียงพอ	๑.๔ ในช่วงหลังฤดูเก็บเกี่ยว ราษฎรจะปลูกพืชหลังฤดูเก็บเกี่ยวเยอะ ไฟฟ้าการเกษตรไปไม่ถึง ทำให้ราษฎรขาดรายได้เสริม	๑.๔ ราษฎรในทุกหมู่บ้าน	๑.๔ ต้องประสานหน่วยงานที่รับผิดชอบ คือ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคในการให้การสนับสนุน ช่วยเหลือ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอุดหนุนเพิ่มเติม
๑.๕ น้ำท่วมขังภายในหมู่บ้าน	๑.๕ ในช่วงฤดูฝน เกิดน้ำท่วมขัง เนื่องจากไม่มีการวางท่อระบายน้ำ เพื่อระบายน้ำออกจากหมู่บ้าน	๑.๕ ทุกหมู่บ้าน	๑.๕ จะดำเนินการวางท่อระบายน้ำให้ได้เกือบทุกเส้นทางที่มีปัญหาเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐาน
๒. ปัญหาด้านเศรษฐกิจ			
๒.๑ ภาวะน้ำท่วมทำให้ผลผลิตทางการเกษตรเสียหายหรือไม่สามารถทำการเกษตรได้	๒.๑ ในช่วงฤดูน้ำหลาก ฤดูฝน ในช่วงเดือนกันยายนถึง เดือนมกราคม ราษฎรในพื้นที่ตำบลสะพุงได้รับผลกระทบเนื่องจากน้ำจะท่วมพื้นที่ทำการเกษตรและราษฎรจะว่างงานในช่วงที่ไม่สามารถทำการเกษตรได้	๒.๑ ทุกหมู่บ้าน/ราษฎรที่เป็นเกษตรกรในทุกพื้นที่ในเขต อบต.	๒.๑ จะดำเนินการขุดลอกคลองที่ตื้นเขิน คันกั้นน้ำให้ครอบคลุมทุกพื้นที่เพื่อกั้นน้ำไม่ให้เข้าท่วมผลผลิตทางการเกษตรให้ราษฎรสามารถพัฒนาได้เพิ่มผลผลิตและรายได้
๒.๒ ราษฎรว่างงาน ไม่มีงานทำ	๒.๒ เนื่องจากในช่วงฤดูทำนาปีราษฎรไม่สามารถทำนาได้ เนื่องจากภาวะน้ำท่วม ทำให้ราษฎรขาดรายได้	๒.๒ ทุกหมู่บ้านในกลุ่มชาวนาและเกษตรกร	๒.๒ นอกเหนือจากความพยายามในการขุดลอกคลองที่ตื้นเขินทุกพื้นที่แล้ว แนวทางการช่วยเหลือตามสภาพปัญหาดังกล่าว คือ การจัดให้มีการฝึกอาชีพ ส่งเสริมสนับสนุนการจัดตั้งกลุ่มอาชีพเพื่อเสริมรายได้ให้กับราษฎรในฤดูว่างงานทั้งชาวนา เกษตรกรและราษฎรที่มีใช้เกษตรกรด้วย
๒.๓ ปัญหาขาดแคลนพันธุ์พืชพันธุ์สัตว์	๒.๓ ราษฎรส่วนใหญ่ขาดพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ที่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากราคาต้นทุนค่อนข้างสูง	๒.๓ ราษฎรทุกหมู่บ้าน	๒.๓ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสนับสนุนหรือจัดหาพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ที่มีคุณภาพให้ราษฎร และจัดตั้งธนาคารเมล็ดพันธุ์พืช

ชื่อปัญหา	ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา	กลุ่มเป้าหมาย, พื้นที่เป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต
<p>๒.๔ เกษตรกรไม่มีศูนย์การเรียนรู้เกษตรอินทรีย์ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง</p>	<p>๒.๔ เกษตรกรขาดความรู้ ความเข้าใจในการทำเกษตรอินทรีย์ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง</p>	<p>๒.๔ เกษตรกรทุกหมู่บ้าน</p>	<p>๒.๔ จัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เกษตรอินทรีย์ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและจัดฝึกอบรมเพื่อให้ความรู้ความเข้าใจแก่เกษตรกร</p>
<p>๒.๕ ขาดการสนับสนุนการปลูกพืชหลังฤดูเก็บเกี่ยว</p>	<p>๒.๕ ราษฎรขาดรายได้เสริมหลังฤดูเก็บเกี่ยวเนื่องจากขาดการส่งเสริม การให้ความรู้ การให้คำแนะนำในการปลูกพืชหลังฤดูเก็บเกี่ยว</p>	<p>๒.๕ ราษฎรทุกหมู่บ้าน</p>	<p>๒.๕ ส่งเสริม ให้ความรู้โดยการจัดฝึกอบรมและจัดทำแปลงสาธิตการเกษตร และให้การสนับสนุนกลุ่มต่างๆ ในการประกอบอาชีพ เพื่อเพิ่มรายได้ ลดรายจ่ายแก่ครอบครัว</p>
<p>๓. ปัญหาด้านสังคม</p>			
<p>๓.๑ ราษฎรมีคุณภาพชีวิตไม่เพียงพอ ขาดความรู้</p>	<p>๓.๑ ราษฎรส่วนใหญ่ มีชีวิตความเป็นอยู่ในระดับกลาง ๆ ซึ่งยังมีคุณภาพชีวิต การอยู่อาศัยยังไม่ดีพอ ขาดความรู้ที่จะมาพัฒนาบ้านพัฒนาครอบครัวและพัฒนาสังคม</p>	<p>๓.๑ ราษฎรทุกหมู่บ้าน</p>	<p>๓.๑ สร้างเสริมให้ราษฎรทุกคนทุกครอบครัวมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น</p> <ul style="list-style-type: none"> - การฝึกอบรม - การรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ - การให้ความรู้ ข้อมูลข่าวสาร - การสร้างจิตสำนึกในการพัฒนา
<p>๓.๒ ขาดความสามัคคี ขาดความร่วมมือในหมู่คณะในชุมชนทำให้เกิดเป็นปัญหาต่อการปฏิบัติงานร่วมกัน ฯลฯ</p>	<p>๓.๒ การแข่งขัน การขัดแย้งกันในชุมชน รวมถึงการเลือกตั้ง ทำให้คนกลุ่มใหญ่ในชุมชนแบ่งพรรคแบ่งพวก ขาดความสามัคคี เมื่อประกอบกิจการหรือการดำเนินงานของรัฐทำให้ขาดความร่วมมือเป็นปัญหาต่อการปฏิบัติราชการเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนา</p>	<p>๓.๒ ผู้นำชุมชน ราษฎรในหมู่บ้าน</p>	<p>๓.๒ จัดกิจกรรม/โครงการ เพื่อสร้างความสามัคคีในหมู่คณะ เพื่อขจัดความขัดแย้งที่ก่อให้เกิดปัญหาและอุปสรรคมากมายในการปฏิบัติงานภายในชุมชน</p>

ชื่อปัญหา	ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา	กลุ่มเป้าหมาย, พื้นที่เป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต
<p>๓.๓ เด็ก เยาวชน และประชาชนขาดคุณธรรม จริยธรรม</p> <p>๔. ด้านการเมือง การบริหาร</p> <p>๔.๑ ผู้บริหาร , สมาชิก อบต. ฯลฯ ขาดทักษะมุมมองในการเพิ่มศักยภาพให้กับหน่วยงาน</p> <p>๔.๒ ไม่มีอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้รวมถึงงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด</p>	<p>๓.๓ เด็ก เยาวชน และประชาชนขาดคุณธรรม จริยธรรม เนื่องจากขาดการดูแลเอาใจใส่จากบิดา มารดา</p> <p>๔.๑ ผู้บริหาร , สมาชิก อบต. มีความรู้และประสบการณ์น้อย ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือการวางแผนนโยบายต่าง ๆ ในการบริหารงานเพื่อการบริการสาธารณะให้แก่ราษฎรในพื้นที่</p> <p>๔.๒ เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลสะพุง เป็นท้องถิ่นขนาดกลาง รายได้และเงินอุดหนุน ทั้งที่จัดเก็บเองและได้รับการจัดสรรไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานเพื่อบริการประชาชน</p>	<p>๓.๓ เด็ก เยาวชนและประชาชนทั่วไป</p> <p>๔.๑ ผู้บริหาร , สมาชิก อบต. และคณะกรรมการชุมชนต่าง ๆ</p> <p>๔.๒ สำนักงาน อบต. - เครื่องมือเครื่องใช้ - ครุภัณฑ์ต่าง ๆ</p>	<p>๓.๓ จัดฝึกอบรมคุณธรรม จริยธรรม แก่เด็ก เยาวชนและประชาชน เพื่อให้เกิดความรัก สามัคคีและมีจิตสำนึกในคุณงามความดี</p> <p>๔.๑ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพในการปฏิบัติงานการให้บริการที่เป็นสาธารณะแก่ประชาชน จึงเร่ง สนับสนุนจัดให้มีหรือส่งบุคลากรฝ่ายต่างๆ เข้าร่วมการฝึกอบรมหลักสูตรที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์แก่งานราชการ รวมถึงการจัดให้มีหรือส่งเสริมให้เข้าร่วมศึกษาดูงาน ส่วนราชการ ฯลฯ ที่เป็นต้นแบบให้นำมาประยุกต์ใช้กับองค์กร</p> <p>๔.๒ การจัดซื้ออุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ รวมถึงการพัฒนาทุกด้าน ให้เหมาะสมสอดคล้องกับงบประมาณที่ได้รับและงานที่มีอยู่</p>

ชื่อปัญหา	ขอบข่ายและปริมาณ ของปัญหา	กลุ่มเป้าหมาย, พื้นที่ เป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้ม ในอนาคต
<p>๕. ด้านการอนุรักษ์แหล่งน้ำ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม</p> <p>๕.๑ คูคลองตื้นเขิน</p> <p>๕.๒ ทรัพยากรสัตว์น้ำลด น้อยลง</p> <p>๕.๓ ปัญหาการตัดไม้ทำลาย ป่า เพิ่มมากขึ้น</p>	<p>๕.๑ คูคลอง บางแห่งในหมู่บ้านตื้นเขิน ทำให้ปริมาณน้ำที่จะใช้เพื่อการอุปโภคหรือเพื่อ การเกษตรไม่เพียงพอ</p> <p>๕.๒ แหล่งน้ำสาธารณะ ปริมาณสัตว์น้ำ ต่างๆ เริ่มลดน้อยลง</p> <p>๕.๓ ราษฎรในพื้นที่ตัดไม้ทำลายป่าเพื่อเพิ่ม พื้นที่การเกษตรและนำไปก่อสร้างที่อยู่อาศัย มากขึ้น</p>	<p>๕.๑ ทุกหมู่บ้าน</p> <p>๕.๒ แหล่งน้ำสาธารณะทุก หมู่บ้าน</p> <p>๕.๓ ทุกหมู่บ้าน</p>	<p>๕.๑ ดำเนินการขุดลอกให้ปริมาณน้ำเพียงพอกับความต้องการ</p> <p>๕.๒ ปลอ่ยปลาในที่สาธารณะ และฟื้นฟูระบบนิเวศน์แหล่งน้ำ</p> <p>๕.๓ ปลุกต้นไม้เพื่อเพิ่มพื้นที่ป่าเนื่องในวันสำคัญต่างๆ</p>

ชื่อปัญหา	ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา	กลุ่มเป้าหมาย, พื้นที่เป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต
<p>๖. ปัญหาด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ท่องเที่ยว และกีฬา</p> <p>๖.๑ หน่วยงานการศึกษาในพื้นที่ไม่อยู่ในความรับผิดชอบของท้องถิ่นทำให้ช่วยเหลือไม่เต็มที่</p> <p>๖.๒ เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ในพื้นที่ขาดความรู้ เนื่องจากการศึกษาต่ำ ไม่ให้ความสำคัญกับการศึกษา ในระดับที่สูงขึ้น</p>	<p>๖.๑ โรงเรียนในเขตพื้นที่ อบต. ไม่ได้อยู่ในสังกัดของท้องถิ่นทำให้การสนับสนุนช่วยเหลือมีอยู่อย่างจำกัด เนื่องจากโรงเรียนเป็นส่วนราชการที่มีงบประมาณเป็นของตนเอง</p> <p>๖.๒ เด็กและเยาวชนในท้องถิ่นส่วนใหญ่เป็นคนยากจน โรงเรียนในพื้นที่มีงบประมาณจำกัด ไม่มีโอกาสที่จะได้รับสื่อเพื่อเสริมทักษะให้เป็นผู้ใหญ่ที่มีความรู้ความสามารถกลับมาพัฒนาท้องถิ่น และไม่ให้ความสำคัญกับการศึกษา จบการศึกษาขั้นพื้นฐานแล้วไม่ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น</p>	<p>๖.๑ โรงเรียนในเขตพื้นที่ จำนวน ๓ แห่ง</p> <p>๖.๒ เด็กและเยาวชนทุกหมู่บ้าน</p>	<p>๖.๑ หากมีการถ่ายโอนโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มาให้องค์การบริหารส่วนตำบลรับผิดชอบขึ้นตรงกับ อบต. จะดำเนินการตั้งงบประมาณเพื่อสนับสนุนและส่งเสริมการศึกษาให้กับเด็กในชุมชนต่อไป</p> <p>๖.๒ นโยบายหลักจะเน้นที่จุดเริ่มต้นของการพัฒนาคน คือ เริ่มจากการพัฒนาที่ตัวเด็กในหมู่บ้าน อบต. จะพยายามหาสื่อการเรียนการสอนหรือการฝึกอบรมเข้าค่ายให้เด็กมีทักษะ มีจินตนาการ มีการพัฒนาสมอง เพื่อให้เป็นผู้ใหญ่ที่มีความรู้ความสามารถกลับมาพัฒนาท้องถิ่นต่อไป</p>

ชื่อปัญหา	ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา	กลุ่มเป้าหมาย, พื้นที่เป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต
<p>๖.๓ ขาดงบประมาณ และผู้ให้การสนับสนุน ประเพณี วัฒนธรรมและแหล่งท่องเที่ยว</p> <p>๗. ปัญหาด้านการสาธารณสุข</p> <p>๗.๑ ราษฎรขาดความรู้ความเข้าใจ</p>	<p>๖.๓ เนื่องจากท้องถิ่นมีงบประมาณค่อนข้างจำกัดในการพัฒนาทำให้การพัฒนาในด้านการสนับสนุนส่งเสริม ประเพณี วัฒนธรรมแหล่งท่องเที่ยวไม่ดีพอ</p> <p>๗.๑ ราษฎรในหมู่บ้านส่วนใหญ่ไม่ให้ความสำคัญกับตนเองในเรื่องของสุขภาพอนามัย</p>	<p>๖.๓ ประเพณี วัฒนธรรมที่สำคัญ</p> <p>๗.๑ ทุกหมู่บ้าน</p>	<p>๖.๓ ท้องถิ่นจะประสานหน่วยงานที่มีงบประมาณที่จะให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน วัฒนธรรมให้ประเพณี วัฒนธรรมและแหล่งท่องเที่ยวในตำบลให้เป็นที่รู้จัก</p> <p>๗.๑ ราษฎรทุกหมู่บ้านมีสุขภาพอนามัยที่ดี ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บสามารถป้องกันได้โดยการให้ความรู้ ฝึกอบรม จัดให้มีการสาธารณสุขมูลฐานประจำหมู่บ้าน เพื่อแนะนำการดูแลสุขภาพขั้นพื้นฐานในการป้องกันโรคติดต่อ ส่งเสริมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ ฯลฯ</p>

ผลการวิเคราะห์ผังเมืองรวมหรือผังเมืองเฉพาะ เพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาทางกายภายในมิติพื้นที่

เนื่องจากผังเมืองรวมหรือผังเมืองเฉพาะได้มีการวิเคราะห์ศักยภาพทางด้านระบบโครงข่ายเส้นทางคมนาคมและขนส่งสายหลักผ่านพื้นที่ชุมชนที่สามารถอำนวยความสะดวกในการเดินทางติดต่อสู่พื้นที่ข้างเคียง มีการขยายตัวของชุมชนเมืองมีทิศทางการกระจายติดตามพื้นที่โดยรอบของชุมชน รวมทั้งตามพื้นที่ถนนสายสำคัญเป็นหลัก

ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้วยเทคนิค SWOT Analysis (จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค)

จุดแข็ง (S : Strensth)	จุดอ่อน (W : Weakness)
<ul style="list-style-type: none"> - มีคำสั่งแม่ข่ายโครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบล สะดวกชัดเจน คลอบคลุมอำนาจหน้าที่ตามภารกิจและสามารถเปลี่ยนแปลงปรับปรุงได้ตามภารกิจที่ได้รับเพิ่มขึ้นหรือถ่ายโอน - มีการแบ่งงาน มอบหมายงานและหน้าที่ความรับผิดชอบ - การมีส่วนร่วมของประชาชน ผู้นำ องค์กรต่างๆและส่วนราชการในพื้นที่ - บุคลากรมีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ - บุคลากรได้รับการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่อง - การบริหารงบประมาณเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ - มีการกำหนดแผนอัตรากำลังตามโครงสร้าง - มีสถานศึกษาที่สามารถรองรับเด็กนักเรียนได้อย่างทั่วถึง - มีการสนับสนุนกลุ่มอาชีพต่างๆ ในพื้นที่ - ประชาชนมีวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น - มีการประสานงานหรือร่วมมือกับส่วนราชการอื่นๆ - มีแหล่งน้ำธรรมชาติที่สามารถใช้ประโยชน์ในการเกษตรและการประมง 	<ul style="list-style-type: none"> - กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ มีการปรับปรุงแก้ไขเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาทำให้ศึกษาไม่ทันและขาดความชัดเจนในการดำเนินงาน - ความต้องการและคาดหวังของประชาชนมีสูงในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนต่อองค์การบริหารส่วนตำบลตอบสนองได้ไม่ทั่วถึง - ประชาชนบางส่วนยังขาดการมีส่วนร่วมในการบริหารงาน - งบประมาณไม่เพียงพอกับการพัฒนา - การบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานยังกระจายไม่ทั่วถึง - ไม่มีตลาดรองรับผลผลิตทางการเกษตรหรือจำหน่ายสินค้า - ประชาชนขาดจิตสำนึกในการมีส่วนร่วมสืบสานประเพณี วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น - ประชาชนขาดจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - เด็กและเยาวชนบางส่วนมีพฤติกรรมและไม่สนใจการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น - ขาดระบบการจัดการด้านผังหมู่บ้าน ผังตำบล - เป็นสังคมขาดประสบการณ์การประกอบอาชีพ ไม่สามารถรวมกลุ่มกันเพื่อดำเนินการด้านเศรษฐกิจ ของชุมชนในรูปของกลุ่มอาชีพอย่างเข้มแข็ง - ประชาชนในพื้นที่ตำบลสะพุง มีรายได้ส่วนใหญ่จากการเกษตรและต้องพึ่งพาธรรมชาติ ซึ่งถือเป็นข้อจำกัดในการสร้างรายได้อีกประการหนึ่ง

โอกาส (O : Opportunity)	อุปสรรคหรือข้อจำกัด (T : Threat)
<ul style="list-style-type: none"> - นโยบายของรัฐบาลและจังหวัด สามารถสนับสนุนงบประมาณให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม ตามแผนพัฒนา - ความก้าวหน้าในด้านเทคโนโลยีทำให้มีความสะดวกคล่องตัวและมีประสิทธิภาพในการทำงานและการบริการประชาชนมากขึ้น - การพัฒนาด้านเส้นทางคมนาคมเพื่อเชื่อมกับพื้นที่ข้างเคียง ทำให้การคมนาคมสะดวกขึ้น 	<ul style="list-style-type: none"> - องค์กรบริหารส่วนตำบลสะพุง ไม่มีงบประมาณที่เพียงพอในการพัฒนาทรัพยากรของตำบลให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว - ประชาชนไม่ให้ความสำคัญในการศึกษาของบุตรหลาน ให้ได้รับการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น - ภัยธรรมชาติซ้ำซาก (ภัยน้ำท่วม , ภัยแล้ง) - ภาวะความยากจนและหนี้สินของประชาชนทำให้เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนา - การอพยพแรงงานของคนในพื้นที่ - การจัดสรรงบประมาณจากรัฐยังไม่เพียงพอกับภารกิจที่ถ่ายโอนให้กับท้องถิ่น

วิสัยทัศน์ (vision) และพันธกิจ (mission) การพัฒนาท้องถิ่น

๑. วิสัยทัศน์ (vision) ขององค์การบริหารส่วนตำบลสะพุง

“ชุมชนน่าอยู่มีความเข้มแข็ง สิ่งแวดล้อมดี คนมีคุณภาพและการบริหารจัดการที่ดี
แบบมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน โปร่งใสสามารถตรวจสอบได้ ”

๒. พันธกิจ (mission) การพัฒนาท้องถิ่น

๑. พัฒนาชุมชนให้น่าอยู่มีความเข้มแข็ง โดยได้รับบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น
เพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชนและเศรษฐกิจ

๒. การกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและมลภาวะที่มีความยั่งยืน

๓. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของคน ครอบครัวและชุมชนในการพึ่งตนเอง

๔. การพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

๓. จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาเป็นการกำหนดขอบเขตของกิจกรรมที่ควรค่าแก่การดำเนินการ ซึ่งกิจกรรม
หรือขอบเขตเหล่านี้จะสนับสนุนหรือนำไปสู่การบรรลุพันธกิจและวิสัยทัศน์ที่กำหนด องค์การบริหารส่วน
ตำบลสะพุง จึงได้กำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ดังนี้

๑. ประชาชนได้รับบริการด้านสาธารณสุขปึก สาธารณสุขการอย่างทั่วถึง

๒. ประชาชนมีอาชีพ มีรายได้พอเพียง และมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ

๓. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีแหล่งเรียนรู้ มีภูมิคุ้มกัน รู้เท่าทันโลก

๔. ประชาชนได้รับบริการด้วยความเป็นธรรม โปร่งใส มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น

๕. ชุมชนมีทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สมดุลและยั่งยืน

๖. ประชาชนมีสุขภาพอนามัยที่ดี

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒน่องค์การบริหารส่วนตำบลสะพุง

๑ ยุทธศาสตร์การเพิ่มประสิทธิภาพและคุณภาพด้านการบริการสาธารณสุขขั้นพื้นฐานและพัฒนา
คุณภาพชีวิตของคน

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบการบริหารงานการจัดการที่ดีสู่ธรรมาภิบาล

๓. ยุทธศาสตร์ด้านการเสริมสร้างชุมชนเข้มแข็งและมีคุณธรรมที่ดีแบบยั่งยืน

๔. ยุทธศาสตร์การเพิ่มประสิทธิภาพเศรษฐกิจชุมชนให้เข้มแข็ง พึ่งพาตนเองได้แบบยั่งยืน

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว

๕. แนวทางการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลสะพุง

๕.๑ ยุทธศาสตร์การเพิ่มประสิทธิภาพและคุณภาพด้านการบริการสาธารณะขั้นพื้นฐานและพัฒนาคูณภาพชีวิตของคน

แนวทางการพัฒนา

๑. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ ให้มีสภาพดีเหมาะสมกับพื้นที่และได้มาตรฐานทั่วไป

กลยุทธ์

๑. พัฒนาระบบคมนาคมขนส่ง สาธารณูปโภค สาธารณูปการ และการผังเมืองรวมทั้งพัฒนาชุมชนให้ได้มาตรฐานอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนเส้นทางคมนาคมที่ก่อสร้างและปรับปรุงซ่อมแซม
๒. ร้อยละของถนนที่ได้รับการปรับปรุง
๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้
๔. จำนวนโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐานที่มีการดำเนินการในปีงบประมาณ

๕.๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบการบริหารงานการจัดการที่ดีสู่ธรรมาภิบาล

แนวทางการพัฒนา

๑. การบริหารงานบุคคลและบริหารงานทั่วไป
๒. ศักยภาพของบุคลากรและระบบบริหารเพื่อให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน

๓. พัฒนาและปรับปรุงการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยเหมาะสมมาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารและบริการประชาชน

๔. ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างเครือข่ายหมู่บ้านเพื่อสร้างกระบวนการเรียนรู้ความเข้าใจ

๕. ปรับปรุงพัฒนาสถานที่ทำงานและจัดทำเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงาน

๖. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้แก่ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมการบริหารจัดการโดยเน้นหลักธรรมาภิบาล
๒. พัฒนาและปรับปรุงระบบการบริหารงานและบริการ
๓. ปรับปรุงและพัฒนาระบบเทคโนโลยีให้ทันสมัย
๔. การเสริมสร้างความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนของบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพตามแผนพัฒนาบุคลากร
๒. ร้อยละของการปรับปรุง และนำเทคโนโลยีที่ทันสมัย
๓. ร้อยละความสำเร็จในการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมการพัฒนาตำบล
๔. จำนวนของอุบัติเหตุลดลง

๕.๓ ยุทธศาสตร์ด้านการเสริมสร้างชุมชนเข้มแข็งและมีคุณธรรมที่ดีแบบยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ครอบคลุมและพัฒนาชีวิตที่ดีในสถานศึกษา จัดชุมชนเป็นแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิตและควบคู่ไปกับการสืบสานประเพณีวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๒. ส่งเสริมการสร้างครอบครัวอบอุ่นและสังคมสมานฉันท์เอื้ออาทร เกื้อกูลดำรงไว้ซึ่งคุณธรรมและดูแลผู้ยากจนและด้อยโอกาส

๓. ส่งเสริมการสร้างสุขภาพอนามัยและนันทนาการ

กลยุทธ์

๑. เพิ่มโอกาสทางการศึกษาแก่ประชากรในวัยเรียนอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ
๒. การรักษาสุขภาพจิต ประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๓. ส่งเสริมประชาชนให้มีสุขภาพอนามัยที่ดี พึ่งตนเองได้
๔. สร้างค่านิยม จิตสำนึกในด้านคุณธรรม จริยธรรม เด็ก เยาวชนและประชาชน
๕. ส่งเสริมการสร้างความเข้มแข็งแก่สถาบันครอบครัว
๖. สนับสนุนและส่งเสริมสวัสดิการให้แก่กลุ่มผู้ยากจนและด้อยโอกาส
๗. ส่งเสริมด้านกีฬาเพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพแข็งแรง

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนประชาชนที่ได้รับการบริการการศึกษาเพิ่มขึ้น
๒. จำนวนเด็กและเยาวชนในตำบลมีศักยภาพที่ดี
๓. จำนวนภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ได้รับการส่งเสริม
๔. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรม
๕. จำนวนประชาชนผู้มีสุขภาพร่างกายและจิตดี
๖. ร้อยละของผู้ยากจนและผู้ด้อยโอกาสได้รับสวัสดิการสังคม
๗. จำนวนแผนงาน/โครงการกิจกรรมที่ส่งเสริมแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในหน่วยงาน
๘. การจัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการอย่างต่อเนื่อง

๕.๔ ยุทธศาสตร์การเพิ่มประสิทธิภาพเศรษฐกิจชุมชนให้เข้มแข็ง พึ่งพาตนเองได้แบบยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑. การส่งเสริมศักยภาพกลุ่มอาชีพ ผู้มีรายได้น้อย และสนับสนุนการเกษตรอินทรีย์

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๒. ส่งเสริมการเพิ่มและขยายโอกาสการมีงานทำ

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนกลุ่มอาชีพที่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณ
๒. จำนวนโครงการด้านการพัฒนาอาชีพ

๕.๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

๑. การเพิ่มประสิทธิภาพ การปรับปรุง พื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เป็นรากหญ้าของเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

๒. การปรับปรุงภูมิทัศน์ หมู่บ้าน/ตำบลและสถานที่ท่องเที่ยวให้เป็นชุมชนน่าอยู่

กลยุทธ์

๑. พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ
๒. อนุรักษ์ ฟื้นฟูและปรับปรุงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อตอบสนองต่อการพัฒนา

อย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของปริมาณแหล่งน้ำที่ได้รับการพัฒนาและปรับปรุงเพิ่มขึ้น

แนวทางดำเนินการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- กลุ่ม อปท.ที่ต้องเสริมด้านโครงสร้างพื้นฐานและระบบคมนาคม

ผลกระทบ	แนวทางการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม
เส้นทางคมนาคมไม่ครอบคลุมและทรุดโทรม	<ul style="list-style-type: none"> - สนับสนุนงบประมาณก่อสร้างและปรับปรุงระบบคมนาคมให้ได้มาตรฐาน โดยให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด - ให้ อบจ.เป็นเจ้าภาพหลักในการพัฒนาแบบองค์รวม โดยดำเนินการพัฒนาเส้นทางคมนาคมใน อปท.ที่ขาดแคลนงบประมาณ
สถานีให้บริการด้านพลังงานไม่เพียงพอและปิดบริการเร็ว	- สนับสนุนให้มีการใช้พลังงานทางเลือก
พื้นที่ด้านชายแดนมีความคับแคบไม่สามารถรองรับการจราจรในชั่วโมงเร่งด่วน	- ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดให้มีศูนย์บริการเบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียว (One Stop Service) การตรวจปล่อยจุดเดียว (Single Services Inspection) และด่านศุลกากรแบบ Single window

- กลุ่ม อปท.ที่ต้องส่งเสริมด้านการท่องเที่ยว

ผลกระทบ	แนวทางการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม
ขาดระบบบริหารจัดการและบูรณาการแหล่งท่องเที่ยว/การพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว/การบำรุงรักษาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นระบบและมีคุณภาพ ได้แก่ การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การสร้างเส้นทางเครือข่ายท่องเที่ยว/กิจกรรมท่องเที่ยวร่วมกันระหว่าง อปท.ที่มีแหล่งท่องเที่ยว/กิจกรรมท่องเที่ยวเชื่อมโยงกัน ในจังหวัดและจังหวัดที่อยู่ติดกัน การจัดการความรู้ด้านการท่องเที่ยว การบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวให้มีความยั่งยืนและเกิดมูลค่าเพิ่ม เป็นต้น - พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวทุกภาคส่วนให้มีความรู้ความเข้าใจ ในด้านการให้บริการและด้านภาษาเพื่อเป็นการสร้างมาตรฐานและความประทับใจแก่นักท่องเที่ยว - ประสานทุกภาคส่วนให้บำรุงรักษา ฟื้นฟู และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว โดยนำการจัดการความรู้มาใช้ในการดำเนินงาน - จัดเก็บภาษีจากการท่องเที่ยว

<p>การประชาสัมพันธ์ไม่ต่อเนื่อง/สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ป้ายชี้ทาง และศูนย์บริการนักท่องเที่ยวไม่ได้มาตรฐาน</p>	<ul style="list-style-type: none"> - เพิ่มช่องทางในการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวในรูปแบบต่าง ๆ ได้แก่ เว็บไซต์ สื่อวิทยุ และโทรทัศน์ - จัดทำป้ายชี้ทาง/แผนที่ท่องเที่ยวสองภาษา - จัดตั้งศูนย์บริการนักท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐานและมีเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ด้านภาษาต่างประเทศให้บริการ - ประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวทราบถึงระเบียบและกฎจราจรของประเทศไทย และกำชับให้เจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเข้มงวดกวดขันเพื่อความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว
---	--

▪ กลุ่ม อปท. ที่ต้องส่งเสริมด้านการศึกษา

ผลกระทบ	แนวทางการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม
<p>เจ้าหน้าที่และประชาชนส่วนใหญ่ไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษและภาษาประเทศเพื่อนบ้านในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - สนับสนุนให้สถาบันทางการศึกษาเร่งรัดพัฒนาเยาวชนให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารและสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นและตลาดแรงงาน - จัดสรรงบประมาณในการจ้างครูสอนภาษาอังกฤษและภาษาประเทศเพื่อนบ้าน/ครูชาวต่างชาติให้เพียงพอกับความต้องการของโรงเรียน - ปรับปรุงหลักสูตรการสอนภาษาต่างประเทศโดยเน้นที่การฟังและพูดเพื่อติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติ
<p>การสืบค้นข้อมูลของหน่วยงานในประเทศมีอยู่อย่างจำกัดเนื่องจากการจัดทำข้อมูลไม่เป็นระบบและมีความล่าช้า</p>	<ul style="list-style-type: none"> - สร้างช่องทางการติดต่อสื่อสารที่เป็นภาษาสากลและมีการปรับเปลี่ยนข้อมูลให้มีความทันสมัยอยู่เสมอ
<p>การเรียนการสอนของไทยไม่สอดคล้องกับประเทศสมาชิกอาเซียน</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับประเทศสมาชิกเพื่ออำนวยความสะดวกในการศึกษาดูงาน แลกเปลี่ยนนักเรียน และการศึกษาต่อ - ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนนักเรียนทุนกับประเทศเพื่อนบ้าน

▪ กลุ่ม อปท.ที่ต้องส่งเสริมด้านการศึกษา

ผลกระทบ	แนวทางการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม
เจ้าหน้าที่และประชาชนส่วนใหญ่ไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษและภาษาประเทศเพื่อนบ้านในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ	<ul style="list-style-type: none">- สนับสนุนให้สถาบันทางการศึกษาเร่งรัดพัฒนาเยาวชนให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารและสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นและตลาดแรงงาน- จัดสรรงบประมาณในการจ้างครูสอนภาษาอังกฤษและภาษาประเทศเพื่อนบ้าน/ครูชาวต่างชาติให้เพียงพอกับความต้องการของโรงเรียน- ปรับปรุงหลักสูตรการสอนภาษาต่างประเทศโดยเน้นที่การฟังและพูดเพื่อติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติ
การสืบค้นข้อมูลของหน่วยงานในประเทศมีอยู่อย่างจำกัดเนื่องจากการจัดทำข้อมูลไม่เป็นระบบและมีความล่าช้า	<ul style="list-style-type: none">- สร้างช่องทางการติดต่อสื่อสารที่เป็นภาษาสากลและมีการปรับเปลี่ยนข้อมูลให้มีความทันสมัยอยู่เสมอ
การเรียนการสอนของไทยไม่สอดคล้องกับประเทศสมาชิกอาเซียน	<ul style="list-style-type: none">- ปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับประเทศสมาชิกเพื่ออำนวยความสะดวกในการศึกษาดูงาน แลกเปลี่ยนนักเรียน และการศึกษาต่อ- ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนนักเรียนทุนกับประเทศเพื่อนบ้าน

การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) ขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ได้ทำการประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีรายละเอียด

ด้าน	สถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ข้อบ่งชี้และปริมาณของปัญหา/ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและ แนวโน้มอนาคต
๑. โครงการสร้างพื้นฐาน	๑.๑) ขาดแคลนแหล่งน้ำในการเกษตรและน้ำประปาสำหรับอุปโภค-บริโภคยังไม่พอเพียงและยังไม่ได้มาตรฐาน	- แหล่งน้ำและน้ำประปาในการอุปโภค-บริโภค	- ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล	- ประชาชนมีแหล่งน้ำและมีน้ำประปาใช้อย่างพอเพียงมีคุณภาพตามมาตรฐานมากขึ้น
	๑.๒) ไฟฟ้าส่องสว่างทางและที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด	- ไฟฟ้า	- ทางและที่สาธารณะในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล	- ทางและที่สาธารณะมีแสงสว่างเพียงพอประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมาและป้องกันการเกิดอาชญากรรมได้
	๑.๓) ชุมชนขยายมากขึ้นระบบระบายน้ำยังไม่เพียงพอ เกิดการอุดตัน	- ราง/ท่อระบายน้ำ	- พื้นที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล	- มีรางระบายน้ำสามารถระบายน้ำได้สะดวก ไม่อุดตัน
	๑.๔) ประชาชนต้องการเส้นทางในการสัญจรไปมาเพิ่มมากขึ้นและองค์การบริหารส่วนตำบลไม่สามารถดำเนินการได้เนื่องจากพื้นที่ยังไม่เป็นที่สาธารณะ จะดำเนินการได้ก็ต่อเมื่อต้องเป็นที่	- เส้นทางคมนาคม	- เส้นทางคมนาคมที่เป็นสาธารณะและประชาชนมีความต้องการให้ดำเนินการ	- มีเส้นทางในการคมนาคมเพียงพอและประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมา

๒. ด้านงาน ส่งเสริมคุณภาพ ชีวิต	๒.๑.๑) มีการระบาดของโรคอุบัติใหม่ โรคระบาด โรคติดต่อ	- ด้าน สาธารณสุข	- ในเขตองค์การบริหารส่วน ตำบล	ในพื้นที่ไม่มีการระบาดของโรคอุบัติ ใหม่ โรคระบาด โรคติดต่อ
	๒.๑.๒) ประชาชนในพื้นที่ป่วยเป็นโรคเรื้อรังแนวโน้มที่เพิ่มขึ้น เช่น เบาหวาน ความดัน	- ด้าน สาธารณสุข	- ประชาชนกลุ่มเสี่ยงและ ผู้ป่วย	
	๒.๑.๓) ปริมาณขยะมากขึ้น	- ด้าน สาธารณสุข	- ในเขตองค์การบริหารส่วน ตำบล	- ปริมาณขยะถูกกำจัดให้หมดด้วยวิธีการที่ ถูกต้อง
	๒.๑.๔) ประชาชนบริโภคอาหารที่ปลอดภัย	- ด้าน สาธารณสุข	- ประชาชนในเขตองค์การ บริหารส่วนตำบล	- ประชาชนทราบและสามารถเลือกบริโภค อาหารที่ปลอดภัยได้ถูกต้อง
	๒.๒) ประชาชนในพื้นที่บางรายมีที่อยู่อาศัยไม่มั่นคง แข็งแรง	- ที่อยู่อาศัย	- ประชาชนในพื้นที่ที่ได้รับ ความเดือดร้อนเรื่องที่อยู่อาศัย	- ประชาชนในพื้นที่ได้รับความช่วยเหลือ ซ่อมแซมที่อยู่อาศัยให้มั่นคงแข็งแรง
	๒.๓) ประชาชนบางครัวเรือนบริโภค-บริโภคน้ำที่ยังไม่สะอาด และมีสิ่งเจือปน เช่น จากน้ำฝน น้ำที่ไม่ได้คุณภาพ มีตะกอน	- การอุปโภค- บริโภค	- ประชาชนในเขตองค์การ บริหารส่วนตำบล	- ประชาชนบริโภคน้ำที่สะอาดถูก สุขลักษณะ

๔. ด้านการจัดระเบียบชุมชนและการรักษาความสงบเรียบร้อย	๔.๑) การจราจรบนถนนมีเพิ่มมากขึ้น อาจทำให้เกิดอุบัติเหตุขึ้นได้	- การจราจร	ประชาชนที่สัญจรไปมาบนถนน	มีระบบควบคุมการจราจร เช่น ติดตั้งสัญญาณไฟกระพริบเพื่อเตือนให้ระมัดระวัง
	๔.๒) มีการทำลายและลักขโมยทรัพย์สินของประชาชนและราชการ รวมทั้งเกิดการทะเลาะวิวาทกัน ในชุมชน	- การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน	- ประชาชนและส่วนราชการ	- มีการป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและส่วนราชการ เช่น การติดตั้งกล้องวงจรปิด การให้ผู้นำ อปพร. ควบคุมและระงับเหตุทะเลาะวิวาท
๕. ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๕.๑) เป็นพื้นที่ไม่มีแหล่งกักเก็บน้ำเพื่อการเกษตรและอุปโภค-บริโภค	- ดินและน้ำใต้ดิน	- พื้นที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล	- ปัญหาเรื่องไม่มีแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร
	๕.๒) มีปัญหาเรื่องขยะเพิ่มมากขึ้น ส่งกลิ่นเหม็นรำคาญ	- สิ่งแวดล้อม	- ผู้ประกอบการและชุมชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล	- ปัญหาขยะและน้ำเสียลดลง ผู้ประกอบการสามารถกำจัดขยะและน้ำเสียเองได้โดยไม่ส่งผลกระทบต่อชุมชน
	๕.๓) ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นถูก ลืมเลือนไปมาก	- ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นถูก ลืมเลือนไปมาก	- ประชาชนในเขต องค์การบริหารส่วนตำบล	- ยกย่อง เชิดชูคนดีหรือปราชญ์ชาวบ้านในโอกาสต่างๆ เพื่อเป็นตัวอย่างแก่เยาวชนและประชาชน ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ไม่ถูกลืมและคงอยู่สืบไป

ส่วนที่ ๔

การนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑.ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนตำบลสะพุง

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท. ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์ตามพันธกิจ	ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ (ตัวชี้วัดรวม)	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์	ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	โครงการ/กิจกรรม	หน่วยรับผิดชอบ	หน่วยสนับสนุน
					๖๑	๖๒	๖๓	๖๔	๖๕						
การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและเมืองน่าอยู่	การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	การเพิ่มประสิทธิภาพและคุณภาพด้านการบริการสาธารณะขั้นพื้นฐานและพัฒนาคุณภาพชีวิตของคน	การได้รับบริการขั้นพื้นฐานที่ได้มาตรฐานและทั่วถึง	จำนวนเส้นทางคมนาคมที่ก่อสร้าง จำนวนโครงการที่ได้รับการปรับปรุง ซ่อมแซมและโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐานที่ได้รับการดำเนินการในปีงบประมาณ	๑๔ โครง การ	๑๔ โครง การ	๑๔ โครง การ	๑๔ โครง การ	๑๔ โครง การ	การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ให้มีสภาพดี เหมาะสมกับพื้นที่และได้มาตรฐาน	จำนวนโครงการที่ได้รับการก่อสร้างและปรับปรุง ซ่อมแซม	หมู่บ้านละ ๑ โครงการ	- ปรับปรุง ซ่อมแซมถนนลูกรัง ๑๔ หมู่บ้าน - โครงการขยายเขตไฟฟ้าเพื่อการเกษตร - โครงการขุดบ่อน้ำบาดาลเพื่อการเกษตร - โครงการขุดลอกคลอง - โครงการขยายระบบไฟฟ้าภายในหมู่บ้าน	กองช่าง	สำนักงานปลัด

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท. ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์ตามพันธกิจ	ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ (ตัวชี้วัดรวม)	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์	ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	โครงการ/กิจกรรม	หน่วยรับผิดชอบ	หน่วยสนับสนุน
					๖๑	๖๒	๖๓	๖๔	๖๕						
การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล	การพัฒนาการบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ	การพัฒนาระบบการบริหารงาน การจัดการที่ดีสู่ธรรมาภิบาล	การบริหารงานบุคคลและการบริหารงานทั่วไป	จำนวนครั้งที่มีการฝึกอบรม ร้อยละของบุคลากรที่ได้รับการศึกษาต่อ และได้เข้ารับการฝึกอบรม	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง	การบริหาร งานบุคคลและบริหาร งานทั่วไป ศักยภาพของบุคลากรและระบบบริหารเพื่อให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน	จำนวนครั้งของการฝึกอบรม	ปีละไม่น้อยกว่า ๑ ครั้ง	- โครงการฝึกอบรม คณะผู้บริหาร สมาชิก พนักงาน ส่วนตำบลและพนักงานจ้าง	สำนักงานปลัด	สำนักงานปลัด
			ชุมชนมีความเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นและการบริหารจัดการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล	ร้อยละของผู้เข้าร่วมประชาคม และ	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๗๐		ร้อยละของผู้เข้าร่วมประชาคม	ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐		สำนักงานปลัด	สำนักงานปลัด
				ผลสำเร็จของการจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน จำนวนครั้งการจัดฝึกอบรม	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๗๐		ร้อยละของการจัดทำแผนที่ภาษี	ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐		กองคลัง	กองคลัง
													- โครงการจัดทำแผนพัฒนา อบต.		
													- โครงการจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน		

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าประสงค์ตามพันธกิจ	ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ (ตัวชี้วัดรวม)	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์	ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	โครงการ/กิจกรรม	หน่วยรับผิดชอบ	หน่วยสนับสนุน
					๖๑	๖๒	๖๓	๖๔	๖๕						
			เทคโนโลยีทันสมัยสำหรับการปฏิบัติงานและบริการประชาชน	จำนวนครั้งที่ตรวจสอบเครื่องมือเครื่องใช้ และอุปกรณ์สำนักงานที่เพียงพอและทันสมัยสำหรับปฏิบัติงานและบริการประชาชนและการอุดหนุนส่วนราชการอื่น	๒ ครั้ง	๒ ครั้ง	๒ ครั้ง	๒ ครั้ง	๒ ครั้ง	พัฒนาและปรับปรุงการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยและเหมาะสม มาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารและบริการประชาชน ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างเครือข่ายหมู่บ้านเพื่อสร้างกระบวนการเรียนรู้ ความเข้าใจการมีส่วนร่วมสร้างชุมชนเข้มแข็ง	จำนวนครั้งที่มีการตรวจสอบเครื่องมือเครื่องใช้สำหรับปฏิบัติงานและบริการประชาชน	ปีละไม่น้อยกว่า ๒ ครั้ง	- โครงการปรับปรุงเว็บไซต์ของอปท.	สำนักงาน ปลัด	สำนักงาน ปลัด
			การสร้างเครือข่ายชุมชนเข้มแข็งประจำหมู่บ้าน	จำนวนครั้งของการฝึกอบรมและการอุดหนุนศูนย์ต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติด	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง			ปีละ ๑ ครั้ง	- โครงการอุดหนุนศูนย์ข้อมูล	กองคลัง	กองคลัง
					๑ ครั้ง	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง			ปีละ ๑ ครั้ง	- โครงการอุดหนุนศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติด	สำนักงาน ปลัด	สำนักงาน ปลัด

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าประสงค์ตามพันธกิจ	ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ (ตัวชี้วัดรวม)	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์	ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	โครงการ/กิจกรรม	หน่วยรับผิดชอบ	หน่วยสนับสนุน
					๖๑	๖๒	๖๓	๖๔	๖๕						
			บริหารจัดการที่ตามหลักธรรมาภิบาล	จำนวนครั้งในการพัฒนาสถานที่ทำงานและจำนวนครั้งในการจัดซื้อเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงาน	๓ ครั้ง	๓ ครั้ง	๓ ครั้ง	๓ ครั้ง	๓ ครั้ง	ปรับปรุงสถานที่ทำงานและจัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงาน	จำนวนครั้งในการพัฒนาสถานที่ทำงาน จำนวนเครื่องมือเครื่องใช้ใน การปฏิบัติงาน	ไม่น้อยกว่าปีละ ๓ ครั้ง	- โครงการจ้างเหมาบริการ	กองคลัง	สำนักงานปลัด
			สังคมมีพลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	จำนวนครั้งของอุบัติเหตุลดลงและจำนวนการฝึกอบรม	๒ ครั้ง	๒ ครั้ง	๒ ครั้ง	๒ ครั้ง	๒ ครั้ง	ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้แก่ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล	จำนวนครั้งของการตั้งจุดตรวจและฝึกอบรม	ปีละ ๒ ครั้ง	- โครงการจัดกิจกรรมป้องกันอุบัติเหตุช่วงเทศกาลปีใหม่และเทศกาลสงกรานต์	สำนักงานปลัด	สำนักงานปลัด

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าประสงค์ตามพันธกิจ	ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ (ตัวชี้วัดรวม)	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์	ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	โครงการ/กิจกรรม	หน่วยรับผิดชอบ	หน่วยสนับสนุน
					๖๑	๖๒	๖๓	๖๔	๖๕						
การเสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ คุณธรรมและวัฒนธรรม	การเสริมสร้างสังคมเข้มแข็ง และการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดี	ด้านการเสริมสร้างชุมชนเข้มแข็ง และมีคุณธรรมที่ดีแบบยั่งยืน	เด็กและเยาวชนได้รับ การศึกษา การศึกษาต่อ ม.ต้น ม.ปลาย อย่างทั่วถึง และมีคุณภาพ	ร้อยละของการศึกษาภาคบังคับ ร้อยละของการศึกษาต่อ ม.ต้น ม.ปลาย จำนวนแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรม เพิ่มขึ้นและจำนวน ภูมิปัญญาที่ได้รับ การส่งเสริมและ จำนวนครั้งที่จัดงานวันสำคัญทาง ศาสนาและ ฝึกอบรม จำนวน การจัดกิจกรรมวันเด็กแห่งชาติ และ การอุดหนุนส่วน ราชการ	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง	ส่งเสริมการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ครอบคลุมและ พัฒนาชีวิตที่ดีในสถานศึกษา จัดชุมชนเป็นแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิต และสืบสาน ประเพณีวัฒนธรรม ภูมิปัญญา	จำนวนแหล่งเรียนรู้ทาง วัฒนธรรม เพิ่มขึ้นและ จำนวนภูมิ ปัญญาที่ได้รับ การ ส่งเสริมและ จำนวนครั้งที่ ได้จัดงานวัน สำคัญทาง ศาสนาและ ฝึกอบรม	ปีละ ๑ ครั้ง	- โครงการอุดหนุน จัดงานกิจกรรมวันเด็กแห่งชาติ - โครงการจัดซื้ออาหารเสริม (นม) - โครงการอุดหนุนอาหารกลางวัน - โครงการตกแต่งรถ และขบวนรถข้าวโพดหวาน อำเภอศรีรัตนะ - โครงการส่งเสริม ภูมิปัญญาและ อนุรักษ์ประเพณีท้องถิ่น - โครงการประเพณี วันสงกรานต์ (วันผู้สูงอายุ/วันครอบครัว)	ส่วน การ ศึกษา ฯ	ส่วน การ ศึกษา ฯ

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.ในเชิงจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าประสงค์ตามพันธกิจ	ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ (ตัวชี้วัดรวม)	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์	ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	โครงการ/กิจกรรม	หน่วยรับผิดชอบ	หน่วยสนับสนุน
					๖๑	๖๒	๖๓	๖๔	๖๕						
												- โครงการอุดหนุนที่ทำการปกครองอำเภอศรีรัตน์ตามโครงการ <ul style="list-style-type: none"> • จัดงานวันข้าวโพดหวาน • จัดงานรัฐพิธีราชพิธี ประเพณีวัฒนธรรมและวันสำคัญทางศาสนา • จัดงานดอกลำดวนบาน • จัดงานเงาะทุเรียน ของดีศรีสะเกษ 	ส่วนการศึกษาฯ	ส่วนการศึกษาฯ	

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าประสงค์ตามพันธกิจ	ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ (ตัวชี้วัดรวม)	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์	ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	โครงการ/กิจกรรม	หน่วยรับผิดชอบ	หน่วยสนับสนุน
					๖๑	๖๒	๖๓	๖๔	๖๕						
				จำนวนครัวเรือนที่มีความอบอุ่นและเข้มแข็ง จำนวนผู้ยากจนและผู้ด้อยโอกาสที่ได้รับสวัสดิการทางสังคม จำนวนเด็ก เยาวชน และประชาชน ได้รับการฝึกอบรมด้านคุณธรรมและจริยธรรม และร่วมกิจกรรมทางศาสนา	ทุก คน ที่มี สิทธิ ที่จะ ได้รับ	ทุก คน ที่มี สิทธิ ที่จะ ได้รับ	ทุก คน ที่มี สิทธิ ที่จะ ได้รับ	ทุก คน ที่มี สิทธิ ที่จะ ได้รับ	ทุก คน ที่มี สิทธิ ที่จะ ได้รับ	ส่งเสริมการสร้างครอบครัวอบอุ่นและสังคมสมานฉันท์เอื้ออาทร เกื้อกูลดำรงไว้ซึ่งคุณธรรมและผู้ดูแลผู้ยากจนและด้อยโอกาส	จำนวนผู้ยากจนและผู้ด้อยโอกาสได้รับสวัสดิการทางสังคม	ทุกคนที่มีสิทธิที่จะได้รับ ไม่น้อยกว่าปีละ ๑ ครั้ง ไม่น้อยกว่าปีละ ๑ ครั้ง ไม่น้อยกว่าปีละ ๑ ครั้ง	- โครงการส่งเสริมเบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์ - โครงการช่วยเหลือเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส เพื่อถวายเป็นพระราชกุศล - โครงการบำบัดทุกข์บำรุงสุข แบบ ABC - โครงการพัฒนาสตรีและเสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัว	สำนักงานปลัด	สำนักงานปลัด

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าประสงค์ตามพันธกิจ	ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ (ตัวชี้วัดรวม)	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์	ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	โครงการ/กิจกรรม	หน่วยรับผิดชอบ	หน่วยสนับสนุน
					๖๑	๖๒	๖๓	๖๔	๖๕						
การเสริมสร้างสุขภาพและพัฒนาการกีฬาสู่ความเป็นเลิศและการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดี	การเสริมสร้างชุมชนที่เข้มแข็งและการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดี	ด้านการเสริมสร้างชุมชนเข้มแข็งและมีคุณภาพที่ดีแบบยั่งยืน	ประชาชนมีสุขภาพอนามัยดี	การจัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการอย่างต่อเนื่อง จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ และประชาชนที่มีสุขภาพร่างกายและจิตดี	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง	ส่งเสริมการสร้างสุขภาพอนามัยและนันทนาการ	จำนวนการจัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการอย่างต่อเนื่อง ร้อยละของผู้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ และจำนวนประชาชนที่มีสุขภาพร่างกายและจิตดี	ปีละ๑ครั้ง	- โครงการสนับสนุนกองทุนหลักประกันสุขภาพในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ (อบต.สะพุง) - โครงการพัฒนาศักยภาพอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ผู้นำชุมชนในการป้องกันโรค - โครงการพัฒนางานสาธารณสุขมูลฐานในเขตตำบลสะพุง - โครงการจัดส่งนักกีฬาเข้าร่วมแข่งขันกีฬาท้องถิ่นศรีรัตนะสัมพันธ์ - โครงการจัดการแข่งขันกีฬาสะพุงสัมพันธ์	สำนักงานปลัด	สำนักงานปลัด

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์ ร.อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์ตามพันธกิจ	ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ (ตัวชี้วัดรวม)	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์	ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	โครงการ/กิจกรรม	หน่วยรับผิดชอบ	หน่วยสนับสนุน
					๖๑	๖๒	๖๓	๖๔	๖๕						
การเสริมสร้างเศรษฐกิจฐานรากตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	การเสริมสร้างเศรษฐกิจฐานรากตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	การเพิ่มประสิทธิภาพเศรษฐกิจชุมชนให้เข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้แบบยั่งยืน	มีรายได้เพียงพอต่อการเลี้ยงชีพและพึ่งตนเองได้ การเรียนรู้และพัฒนาเพื่อนำไปสู่ชุมชนน่าอยู่อย่างยั่งยืน	กลุ่มอาชีพที่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณและโครงการที่ได้รับการอุดหนุนด้านการพัฒนาอาชีพ	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง	การส่งเสริมศักยภาพกลุ่มอาชีพ ผู้มีรายได้น้อยและสนับสนุนการเกษตรอินทรีย์	จำนวนกลุ่มอาชีพที่ได้รับ การสนับสนุน งบประมาณและจำนวนโครงการที่ได้รับการอุดหนุนด้านการพัฒนาอาชีพ	ปีละ ๑ ครั้ง	- โครงการศูนย์เรียนรู้เกษตรอินทรีย์ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	สำนักงานปลัด	สำนักงานปลัด

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าประสงค์ตามพันธกิจ	ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ (ตัวชี้วัดรวม)	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์	ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	โครงการ/กิจกรรม	หน่วยรับผิดชอบ	หน่วยสนับสนุน
					๖๑	๖๒	๖๓	๖๔	๖๕						
การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและเมืองน่าอยู่	การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว	การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	จำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการพัฒนาและปรับปรุงเพิ่มขึ้น	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง	การเพิ่มประสิทธิภาพ การปรับปรุง พื้นฟู และอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	จำนวนของแหล่งน้ำที่ได้รับการพัฒนาและปรับปรุงเพิ่มขึ้น	ฝึกอบรม ปีละ ๑ ครั้ง	- โครงการปลูกป่าเฉลิมพระเกียรติฯ	สำนักงานปลัด	สำนักงานปลัด

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)
สำหรับ องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นดำเนินการ

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๓ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑.๑ แผนงาน เคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)		
๑	ก่อสร้างถนน (คสล.) จากบ้านสะพุง ถึง บ้านนาเจริญ (โครงการลำดับที่ ๓ หมู่ที่ ๑)	เพื่อให้ประชาชนมี ถนน สัญจรไปมาสะดวก ในการ คมนาคมขนส่ง	ก่อสร้างถนน(คสล.) กว้าง ๔ เมตร ยาวประมาณ ๑,๘๐๐ เมตร หนา ๐.๑๕ ซม.	๓,๘๐๙,๐๐๐	๓,๘๐๙,๐๐๐	๓,๘๐๙,๐๐๐	๓,๘๐๙,๐๐๐	๓,๘๐๙,๐๐๐	จำนวน ๑ สาย	ประชาชน สะดวก
๒	ก่อสร้างถนน คสล.(เดิม) เททับ คสล. จากบ้านนายแสวง กงใจ ถึง บ้าน นายสมศักดิ์ เลื่อยชัย ม.๑	เพื่อให้ประชาชนมีถนน สัญจรไปมาสะดวก ในการ คมนาคมขนส่ง	ก่อสร้างถนน คสล. ยาว ๑๑๐ เมตร กว้าง ๔ เมตร หนาเฉลี่ย ๐.๑๕ ซม.	๒๘๐,๐๐๐	๒๘๐,๐๐๐	๒๘๐,๐๐๐	๒๘๐,๐๐๐	๒๘๐,๐๐๐	จำนวน ๑ สาย	ประชาชน สะดวก
๓	ก่อสร้างถนน คสล.เดิม ถึง บ้านนายแสวง กิ่งจันทน์ ถึง บ้านนายคำแสง วันดีรัตน์	เพื่อให้ประชาชนมี ถนน สัญจรไปมาสะดวก ใน	ก่อสร้างถนน คสล. ยาว ๖๔ เมตร กว้าง ๓ เมตร	๑๒๐,๐๐๐	๑๒๐,๐๐๐	๑๒๐,๐๐๐	๑๒๐,๐๐๐	๑๒๐,๐๐๐	จำนวน ๑ แห่ง	ประชาชน สะดวก

	ม.๑	กรมคมนาคมขนส่ง	หนา ๐.๑๕ ซม.								
๔	ก่อสร้าง คสล. (เดิม) เททับคสล.จากบ้าน นายทอน สิงห์ไกร ถึง บ้านนางพัน รุ่งแสง ม. ๓	เพื่อให้ประชาชนมี ถนน สัญญาไปมาสะดวก	ก่อสร้างถนน คสล. ยาว ๑๑๐ เมตร กว้าง ๕ เมตร หนา๐.๑๕ ซม.	๓๒๐,๐๐๐	๓๒๐,๐๐๐	๓๒๐,๐๐๐	๓๒๐,๐๐๐	๓๒๐,๐๐๐	จำนวน ๑ สาย	ประชาชน สะพาน	
๕	ก่อสร้างถนน คสล.บ้านทุ่งสว่าง ม.๓ - บ้านปละ ม. ๔	เพื่อให้ประชาชนมีถนน สัญญาไปมาสะดวก	ก่อสร้างถนน คสล. ยาว ๑,๑๐๐ เมตร กว้าง ๕ เมตร หนา ๐.๑๕ ซม.	๓,๔๐๐,๐๐๐	๓,๔๐๐,๐๐๐	๓,๔๐๐,๐๐๐	๓,๔๐๐,๐๐๐	๓,๔๐๐,๐๐๐	จำนวน ๑ สาย	ประชาชน สะพาน	

-๗๖-

๖	ก่อสร้างถนน คสล.จากบ้านนางผาย สะอาด - คลองไส้ไถ่ ม. ๓	เพื่อให้ประชาชนมีถนน สัญญาไปมาสะดวก	ระยะทาง ยาว ๗๗ เมตร กว้าง ๔ เมตร หนาเฉลี่ย ๐.๑๕ ซม.	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	จำนวน ๑ สาย	หมู่บ้าน ระบาย น้ำท่วม
๗	ก่อสร้างถนน คสล.เดิมเส้นกลางหมู่บ้าน จากนางปี วงศ์ดี - สี่แยกบ้านปละ ม.๔	เพื่อให้ประชาชนมีถนน สัญญาไปมาสะดวก	ระยะทาง ยาว ๓๒ เมตร กว้าง ๕ เมตร หนา ๐.๑๕ ซม.	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	จำนวน ๑ สาย	ประชาชน สะพาน
๘	ก่อสร้างถนนคสล.เดิม - ศาลาพักศพ ม. ๔	เพื่อให้ประชาชนมีถนน สัญญาไปมาสะดวก ในการ คมนาคมขนส่ง	ถนนคสล. ระยะทาง ยาว ๒๐๐ เมตร กว้าง ๓ เมตร หนา ๐.๑๕ ซม.	๒๓๐,๐๐๐	๒๓๐,๐๐๐	๒๓๐,๐๐๐	๒๓๐,๐๐๐	๒๓๐,๐๐๐	จำนวน ๑ สาย	ประชาชน สะพาน
๙	ก่อสร้างถนนคสล.จากศูนย์พัฒนาสตรี ม. ๔ ถึง บ้านทุ่งสว่าง ม. ๓	เพื่อให้ประชาชนมีถนน สัญญาไปมาสะดวก	ถนนคสล. ระยะทาง ยาว ๑,๑๐๐ เมตร	๓,๔๐๐,๐๐๐	๓,๔๐๐,๐๐๐	๓,๔๐๐,๐๐๐	๓,๔๐๐,๐๐๐	๓,๔๐๐,๐๐๐	จำนวน ๑ สาย	ประชาชน สะพาน

			กว้าง ๕ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร							
๑๐	ก่อสร้างถนน คสล. เดิมจากบ้านนางแสง สี่ลี้ ม.๔	เพื่อให้ประชาชนมีถนน สัญจรไปมาสะดวก	ถนนคสล. ยาว ๕๐ เมตร กว้าง ๓ เมตร หนา ๐.๑๕ ซม.	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	จำนวน ๑ สาย	ประชา สะดวก
๑๑	ก่อสร้างถนน คสล. เดิม บ้านนายสังวาล ลำเพ็ญ ม.๔	เพื่อให้ประชาชนมีถนน สัญจรไปมาสะดวก	ถนนคสล. กว้าง ๒.๕๐ ม. ยาว ๕๐ เมตร หนา ๐.๑๕ ซม.	๘๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐	จำนวน ๑ สาย	ประชา สะดวก
๑๒	ก่อสร้างถนน คสล. เดิมเทห์บ คสล.จากบ้าน นายคำมวน - บ้านนางรัตน อินธิเดช ม.๔	เพื่อให้ประชาชนมีถนน สัญจรไปมาสะดวก	ก่อสร้างถนนคสล. กว้าง ๒.๕๐ ม. ยาว ๖๕ เมตร หนา ๐.๑๕ ซม.	๑๓๐,๐๐๐	๑๓๐,๐๐๐	๑๓๐,๐๐๐	๑๓๐,๐๐๐	๑๓๐,๐๐๐	จำนวน ๑ สาย	ประชา สะดวก
๑๓	ก่อสร้างถนน คสล. เดิมเทห์บ คสล.จากสาม บ้านนางใบ จิตรมัน - บ้านนางทอง ชื่นจันทร์ ม.๕	เพื่อให้ประชาชนมีถนน สัญจรไปมาสะดวก	ถนนคสล. ยาว ๒๐๐ เมตร กว้าง ๕ เมตร หนา ๐.๑๕ ซม.	๖๒๐,๐๐๐	๖๒๐,๐๐๐	๖๒๐,๐๐๐	๖๒๐,๐๐๐	๖๒๐,๐๐๐	จำนวน ๑ สาย	ประชา สะดวก

บัญชีครุภัณฑ์

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)

องค์การบริหารส่วนตำบลสะพุงอำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของครุภัณฑ์)	งบประมาณและที่ผ่านมา					หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
						๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)	
๑	แผนงาน บริหารงาน ทั่วไป	แผนงาน บริหารงาน ทั่วไป	ครุภัณฑ์	เพื่อจัดซื้อกล้องวงจร ปิด	เพื่อจัดซื้อกล้องวงจรปิด จำนวน ๑๐ เครื่อง	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	สนง.ปลัดฯ/ กองช่าง

๒	แผนงาน บริหารงาน ทั่วไป	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ คอมพิวเตอร์	เพื่อจัดหาเครื่อง คอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ และเครื่องสำรองไฟส ตาง.	คอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ จำนวน ๓ เครื่อง	๑๒๐,๐๐๐	๑๒๐,๐๐๐	๑๒๐,๐๐๐	๑๒๐,๐๐๐	๑๒๐,๐๐๐	กองการศึกษา
๓	แผนงาน บริหารงาน ทั่วไป	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ เครื่องกรองน้ำ	เพื่อจัดหาเครื่องกรอง น้ำ	เครื่องกรองน้ำ บ้านอานวย หมู่ที่ ๕	๒๐๐,๐๐๐.๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	สนง.ปลัดฯ
๔	แผนงาน บริหารงาน ทั่วไป	แผนงาน บริหารงาน ทั่วไป	ครุภัณฑ์	เพื่อจัดซื้อ เต็นท์	เพื่อจัดซื้อเต็นท์ จำนวน ๑๔ หมู่บ้าน	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	กองช่าง
๕	แผนงาน เคหะและ ชุมชน	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ สำนักงาน	เครื่องปรับอากาศ	เพื่อให้มีครุภัณฑ์ในการปฏิบัติงาน จำนวน ๖ เครื่อง	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	สนง.ปลัดฯ/ กองคลัง/กอง การศึกษา/ กองช่าง
๖	แผนงาน บริหารงาน ทั่วไป	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์	เพื่อจัดซื้อ	เครื่องโทรสาร จำนวน ๑ เครื่อง	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	สนง.ปลัดฯ

ส่วนที่ ๔ การติดตามประเมินผล

๑. การนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล

เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๑๗, ข้อ ๒๔ จึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

๑. แต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลสะพุง ประกอบด้วย
 ๑. นางดวงแก้ว กันแมน ตำแหน่ง ประธานสภาฯ กรรมการ
 ๒. นายพรชัย กล้าเกิด ตำแหน่ง กำนันตำบลสะพุง กรรมการ
 ๓. นายสวน สารทอง ตำแหน่ง สมาชิก อบต. หมู่ที่ ๔ กรรมการ
 ๔. นายประกอบเกียรติ ชัยยเกิด ตำแหน่ง ผู้อำนวยการ รร.บ้านสะพุง กรรมการ
 ๕. นายอำนาจ น้อยแสง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการ รร.บ้านทุ่งสว่าง กรรมการ
 ๖. นายสมศักดิ์ ภารมย์ ตำแหน่ง ผู้แทนประชาคม กรรมการ
 ๗. นายอุทิน อร่ามเรือง ตำแหน่ง ผู้แทนประชาคม กรรมการ
 ๘. นายสำรอง ศรีโวหะ ตำแหน่ง ผู้ทรงคุณวุฒิ กรรมการ
 ๙. จำเอกไสว สายทอง ตำแหน่ง นักจัดการงานทั่วไปปฏิบัติการ กรรมการ
 ๑๐. นางรุจิรดาภา ธรรมนิยม ตำแหน่ง ผู้ทรงคุณวุฒิ กรรมการ

ให้คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

๑. คณะกรรมการติดตามและประเมินผลกำหนดแนวทางวิธีการติดตามและประเมินผล รวมทั้งกำหนดช่วงระยะเวลาในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา
๒. คณะกรรมการติดตามและประเมินผล ประชุมกำหนดการวางแผนในการติดตามและประเมินผล
๓. กำหนดแผนการติดตามและประเมินผลให้เป็นระบบและเป็นขั้นตอน เพื่อความสะดวกในการติดตามและการรายงาน
๔. เจ้าหน้าที่ผู้ประเมินต้องมีความเข้าใจในรูปแบบและวิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา
๕. ประเมินผลและวิเคราะห์ข้อมูล พร้อมทั้งบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร
๖. สรุปผลการติดตามและประเมินและจัดทำรายงานนำเสนอผู้บริหารและส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการติดตามและประเมินผลได้กำหนดแบบในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาตามคู่มือการติดตามและประเมินผลการจัดทำและแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไว้เพื่อเป็นแนวทางในการติดตามและประเมินผลแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ว่ามีการดำเนินการไปตามขั้นตอนในการจัดทรรวมถึงกระบวนการในการนำไปปฏิบัติ เป็นไปตาม

ยุทธศาสตร์หรือแนวทางที่กำหนด ตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์หรือไม่ รวมทั้งยังเป็นการติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานในภาพรวมขององค์การบริหารส่วนตำบลสะพุง อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ

ห้วงเวลาในการติดตามและประเมินผล กำหนดให้มีการติดตามและประเมินผลโครงการแต่ละโครงการ อย่างน้อยโครงการละ ๑ ครั้งหลังจากที่ดำเนินโครงการแล้วเสร็จ และประเมินโครงการในภาพรวมอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง เพื่อรายงานผลการติดตามและประเมินผล และเสนอความเห็นที่ได้จากการติดตามและประเมินผลต่อ ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลสะพุง อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ

เพื่อที่ผู้บริหารจะได้เสนอต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลสะพุง อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ คณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลสะพุง อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ และประกาศผลการติดตาม และประเมินผลให้ประชาชนทราบ อย่างน้อย ๑ ครั้งภายในเดือนธันวาคม

ภาคผนวก

